

ความคิดเห็นของพนักงานต่อ
ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

OPINIONS OF STAFFS ON OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY
MANAGEMENT SYSTEM
A CASE STUDY OF C.P. SEVEN ELEVEN (PUBLIC) CO., LTD

อุษณีย์ อารังค์ประดิษฐ์
USSANEE THUMRONGPRADIT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหาร อักษรวิทย์ศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2550

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

**ความคิดเห็นของพนักงานต่อ
ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)**

**OPINIONS OF STAFFS ON OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY
MANAGEMENT SYSTEM
A CASE STUDY OF C.P. SEVEN ELEVEN (PUBLIC) CO., LTD**

**อุษณีย์ ชำรงค์ประดิษฐ์
USSANEE THUMRONGPRADIT**

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....**74503**
วัน,เดือน,ปี.....**- 2 ต.ค. 2550**

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2550

**OPINIONS OF STAFFS ON OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY
MANAGEMENT SYSTEM
A CASE STUDY OF C.P. SEVEN ELEVEN (PUBLIC) CO., LTD**

USSANEE THUMRONGPRADIT

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2007

COPYRIGHT 2007

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการ

อาชีวอนามัย และความปลอดภัย

กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

ชื่อนักศึกษา

อุษณีย์ ชำรงค์ประดิษฐ์

รหัสประจำตัว

45061405

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2550

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ. ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผศ. ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา: บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ใน 5 ด้าน คือ ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการวางแผน ด้านการนำไปปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข และด้านการทบทวนระบบการจัดการ

กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานระดับบังคับบัญชา และระดับปฏิบัติการ ของ บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) รวมทั้งสิ้นจำนวน 242 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น เท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เปรียบเทียบด้วย t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. พนักงานมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา: บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด(มหาชน) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2. พนักงานที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา: บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด(มหาชน) ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. พนักงานที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา: บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด(มหาชน) ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. พนักงานที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีความคิดเห็นภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านนโยบายอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ด้านการวางแผน ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข และด้านการทบทวนระบบการจัดการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Thesis Title	Opinions of Staffs on Occupational Health and Safety Management System A Case Study of C.P. Seven Eleven (Public) Co., Ltd.
Student	Miss Ussanee Thumrongpradit
Student ID.	45061405
Degree	Master of Industrial Education
Program	Vocational Administration
Year.	2007
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Malai Gerawatanakaset
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Dr. Threraphon Thephasadin Na Ayuthya

ABSTRACT

This research is aimed to study and compare staffs opinions on occupational health and safety management system in five areas: occupational health and safety policy ; planning for hazard identification ,risk assessment and risk control; implementation and operation dimensions; checking and corrective action; and management review.

Samples were 242 staffs, selected by stratified random sampling. questionnaires with five rating scales were used for data collection. The questionnaire were approved by experts and the reliability of the questionnaire as a whole was .97. The data were analyzed by the SPSS for window. Percentage, Mean, Standard Deviation and t-test were used for analyzing the data.

The research results were as followed :

1. Opinions of staff on occupational health and safety management system case study: C.P. Seven Eleven (Public) Co., Ltd. as a whole and for each aspect were at the most level.
2. Staff who had different sex in C.P. Seven Eleven (Public) Co., Ltd. had no different opinions on occupational health and safety management system as a whole and for each aspect .
- 3 Staff who had different work experiences in C.P. Seven Eleven (Public) Co., Ltd. had no different opinions on occupational health and safety management system as a whole and for each aspect

4. Staff who had different position in C.P. Seven Eleven (Public) Co., Ltd. had statistical significant differences at.05 level. opinions on occupational health and safety management system as a whole aspect. However, when analyzing system in five areas: of the opinions in particular; there is a significant differences at.05 level in occupational health and safety policy ; planning for hazard identification ,risk assessment and risk control s; checking and corrective action; and management review .

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผศ.ดร.มาลัย จีรวรรณเกษตร์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผศ. ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และช่วยตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนการปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี ดร.ณรงค์ พิมสาร และดร.ศิริพรรณ ชุมนุม คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วย ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์จันจิรา จิตตะวิริยะพงษ์ นายบุญส่ง สุวรรณจอมภพ นางพูนทรัพย์ ศรีจินทร์ และนายมนต์ชัย สุวรรณเจริญสุข ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณคุณแม่ และนางสาวอรุณี ธำรงค์ประดิษฐ์ นางณัฐนันท์ จันทร์สวัสดิ์ นายปวีณ ธำรงค์ประดิษฐ์ ที่ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

ขอขอบพระคุณ นายนิกร ชยานุวัชร ผู้จัดการทั่วไป นายศราวุธ เรืองไพศาล รองผู้จัดการฝ่ายบริหารทั่วไป และนายมานพ เข้มขยาย ผู้จัดการฝ่ายวิศวกรรม บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) และตลอดจนบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวถึงไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่า และประโยชน์ใดๆ ที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ คุณชาย คุณพ่อ คุณแม่ ครู-อาจารย์ และพนักงานบริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ทุกท่าน ด้วยความเคารพยิ่ง

อุษณีย์ ธำรงค์ประดิษฐ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	IV
กิตติกรรมประกาศ	V
สารบัญ	VI
สารบัญตาราง	IX
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมุติฐานการวิจัย	3
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	4
1.7 ตัวแปรที่ศึกษา	5
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ความเป็นมาของบริษัท	7
2.2 ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	15
2.2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับอุบัติเหตุ และความปลอดภัย	15
2.2.2 ประวัติความเป็นมาของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	18
2.2.3 ข้อกำหนดของ ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	23
2.3 ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท ซี.พี เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด	31
2.3.1 ด้านนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	31
2.3.2 ด้านการวางแผน	32
2.3.3 ด้านการนำไปปฏิบัติ	34
2.3.4 ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข	36
2.3.5 ด้านการทบทวนระบบการจัดการ	38
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46
3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	46
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
3.2.1 การสร้างเครื่องมือ	48
3.2.1 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	48
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	52
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วของพนักงาน	56
4.2 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	57
4.3 ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็น ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัย	64
4.4 ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	84
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	88
5.1 สรุปผลการวิจัย	88
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	95
5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย	109
บรรณานุกรม	112
ภาคผนวก	117
ภาคผนวก ก.	117

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	119
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	129
ภาคผนวก ค หนังสือราชการ	132
ประวัติผู้วิจัย	138

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1.1	แสดงจำนวนลูกจ้างในข่ายกองทุนทดแทน	117
3.1	แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	47
3.2	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (IOC)	49
3.3	แสดงข้อคำถามที่เปลี่ยนแปลงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ	50
3.4	แสดงค่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	51
4.1	แสดงจำนวน คำร้อยละ และลำดับที่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	56
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ ของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยภาพรวม และรายด้าน	57
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกเป็นรายข้อ ด้านนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	58
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของพนักงานต่อ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการวางแผน	59
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของพนักงานต่อ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการนำไปปฏิบัติ	60
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของพนักงานต่อ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข	62
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของพนักงานต่อ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการทบทวนระบบการจัดการ	63
4.8	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ในภาพรวม และรายด้าน	64
4.9	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ด้านนโยบาย อาชีวอนามัยและความปลอดภัย	65

สารบัญตาราง(ต่อ)

หน้า

ตารางที่

4.10	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ด้านการวางแผน	66
4.11	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ด้านการนำไปปฏิบัติ	67
4.12	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข	69
4.13	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ด้านการทบทวนระบบการจัดการ	70
4.14	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ในภาพรวม และรายด้าน	71
4.15	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านนโยบาย อาชีวอนามัยและความปลอดภัย	71
4.16	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านการวางแผน	72
4.17	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านการนำไปปฏิบัติ	73
4.18	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข	75
4.19	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านการทบทวนระบบการจัดการ	76
4.20	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน ในภาพรวม และรายด้าน	77
4.21	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของ พนักงานจำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน ด้านนโยบาย อาชีวอนามัยและความปลอดภัย	78

สารบัญตาราง(ต่อ)

หน้า

ตารางที่

4.22	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน ตามลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน ด้านการวางแผน	79
4.23	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน ด้านการนำไปปฏิบัติ	80
4.24	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน ด้านการตรวจสอบและและการแก้ไข	82
4.25	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน ด้านการทบทวนระบบการจัดการ	83
4.26	แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความ ปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) 5 ด้าน	84

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี และอุตสาหกรรมที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มนุษย์ต้องดำรงชีวิตอยู่ในสภาพที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตราย โดยเฉพาะผู้ปฏิบัติงาน และบุคคลทั่วไปที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากภาคอุตสาหกรรมมีการนำเทคโนโลยีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องจักร อุปกรณ์ สารเคมี หรือวัตถุอันตรายต่างๆ เข้ามาใช้ในระบบการผลิต ซึ่งหากมีการใช้งานอย่างไม่ถูกต้อง หรือขาดการควบคุมกำกับดูแลความปลอดภัย สิ่งเหล่านี้อาจจะเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ การเจ็บป่วย จนอาจนำมาซึ่งความสูญเสีย ทั้งต่อตัวผู้ปฏิบัติงานเอง และผู้ที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง และที่สำคัญ อาจส่งผลให้เกิดความสูญเสียทางภาคธุรกิจอย่างมหาศาล ได้อีกด้วย

เมื่อพิจารณาแนวโน้มลูกจ้างในข่ายคุ้มครองกองทุนเงินทดแทน ในปี พ.ศ.2542 ถึง ปีพ.ศ. 2547 (สำนักงานประกันสังคม.2548) [Online]. ดังตารางที่ 1.1 ในภาคผนวก ก พบว่า มี ลูกจ้างในข่ายคุ้มครองกองทุนเงินทดแทน มีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจำนวนลูกจ้างอัตราการประสบอันตราย นับความร้ายแรงทุกกรณี และกรณีหยุดงานเกิน 3 วันขึ้นไป ต่อลูกจ้าง 1000 ราย เปรียบเทียบกับจำนวนลูกจ้างในข่ายกองทุนเงินทดแทน พบว่ามีแนวโน้มลดลงตามลำดับทั้งนี้อาจเป็น เพราะระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม ถูกนำมาใช้ตั้งแต่ปี 2539 อาจเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยลดอัตราการประสบอันตรายต่อลูกจ้าง นั้นหมายความว่า หากองค์กรมีการบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยที่ดี ก็จะสามารถควบคุมความสูญเสีย จากการเกิดอุบัติเหตุได้ด้วย

Frank E. Berd (อ้างใน ศิราณี ศรีวรรณวิทย์. 2544 : 45) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ Modern Safety Management ไว้ว่า การบาดเจ็บ มีสาเหตุมาจากการเกิดอุบัติเหตุ และอุบัติเหตุทุกรายเกิดขึ้นเนื่องมาจากความเป็นอันตราย และความเป็นอันตรายเกิดขึ้นมาจากสาเหตุพื้นฐาน นั่นคือ สภาพความไม่ปลอดภัย และการกระทำที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งรากฐานของสาเหตุพื้นฐานดังกล่าวนี้ มาจากการบริหารจัดการของผู้บริหาร และระบบการบริหารงานขององค์กรนั่นเอง

จากการประชุมวิชาการ เรื่อง ความปลอดภัย และอาชีวอนามัยแห่งชาติ พบว่า ระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย (Occupational Health and Safety Assessment Series : OHSAS 18001) เป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีองค์กรสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดการผลิตสินค้า และบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ด้วยการจัดหรือลดความเสี่ยง

ต่อการเกิดความสูญเสียต่างๆ อย่างเป็นระบบ โดยมีการชี้บ่งอันตราย และประเมินความเสี่ยง จากความสัมพันธ์ของ โอกาสของการเกิดอันตรายกับความรุนแรง ภายใต้มาตรการควบคุมที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินใจว่า ความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้หรือไม่ ซึ่งเมื่อนำไปสู่การควบคุมให้ เป็นไปตามมาตรฐาน และมีการตรวจสอบผลการดำเนินงาน ตลอดจนมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ก็จะ สามารถช่วยคุ้มครองความปลอดภัย และสุขภาพอนามัย ของพนักงานในโรงงาน อุตสาหกรรม อีกทั้งยังช่วยสร้างภาพพจน์ที่ดี ให้แก่องค์กร ได้แก่ ลดความเสียหาย และความ สูญเสีย และทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น ในองค์กร เช่น ไฟไหม้ โรงงานระเบิด พนักงาน และชุมชนโดยรอบได้รับสารอันตราย และอาจถึงชีวิตได้ ลดรายจ่ายเงินทดแทนจาก กองทุนเงินทดแทนเนื่องจากอุบัติเหตุลดลง เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเนื่องจากพนักงานมี ขวัญ และกำลังใจจากความเชื่อมั่นในความปลอดภัยต่อชีวิตการทำงานในองค์กร สร้างภาพพจน์ที่ดี ให้แก่องค์กรเป็นที่ยอมรับในสังคม เข้าสู่การแข่งขันในตลาดโลกได้ผลให้ต้นทุนการผลิตลดลงเพื่อ ลดความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย การเกิดอุบัติเหตุต่อผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ (ปริมา หวังวงศ์โรจน์ 2542 : 36)

การได้มาของการรับรอง หรือการรักษามาตรฐานหลังจากได้รับการรับรองแล้ว ขึ้นอยู่กับ ความร่วมมือของพนักงานทุกคนในองค์กร การที่พนักงานมีความคิดเห็นที่ดีต่อระบบ การจัดการ อาชีวอนามัย และความปลอดภัยทำให้พนักงานในองค์กร ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ (Occupational Health and Safety Assessment Series: OHSAS 18001) ทั้งในส่วนที่เป็นระบบการจัดการ ด้าน อาชีวอนามัย และความปลอดภัย ที่มีมาตรฐานด้านวิธีการทำงาน และขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เขียน ไว้ในคู่มือการปฏิบัติงาน (Work Instruction) ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ ระบบ OHSAS 18001 ทำให้โรงงานอุตสาหกรรมสามารถรักษา ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ให้คง อยู่ต่อไป

บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) เป็นส่วนหนึ่งในเครือเจริญโภคภัณฑ์ ที่มุ่งมั่น ในการดำเนินธุรกิจควบคู่ไปกับ การปฏิบัติ ตามกฎหมาย และข้อกำหนดเกี่ยวกับ ระบบการจัดการ ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยมีการรณรงค์ และกำหนดมาตรการในการป้องกัน และลด อุบัติเหตุในสถานประกอบการ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่ง ของการปฏิบัติงานที่ผู้บริหาร และพนักงานทุก ระดับ ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีการติดตามประเมินผล และรายงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน

ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4) เป็นหน่วยงานหนึ่งของบริษัท ซี.พี. เซเว่น อีเลฟเว่น จำกัด และเป็นหน่วยงานแรกของบริษัท ในการนำระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัยมาใช้ และได้รับใบรับรองระบบ OHSAS 18001 ในเดือนมกราคม 2549 ทำให้พนักงาน ทุกระดับจะต้องมีการปรับตัว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงการทำงานให้ เป็นไปตามมาตรฐานของ ระบบ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน และมีส่วนรับผิดชอบโดยตรงกับ

การนำระบบนี้มาใช้ จึงสนใจที่จะศึกษา ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการสร้างความเข้าใจแก่พนักงาน และช่วยให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งลดปัญหา การสูญเสียอันเนื่องมาจากการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานของพนักงานอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในแต่ละด้านของพนักงาน โดยจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. พนักงานที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัย และความปลอดภัย แตกต่างกัน
2. พนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย แตกต่างกัน
3. พนักงานที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย แตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ผู้ทำวิจัยได้ศึกษาทฤษฎี และกรอบแนวคิดของนักการศึกษา ดังนี้

บริษัท SGS (ประเทศไทย) จำกัด กล่าวถึงข้อกำหนดของ ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย OHSAS 18001 มีดังต่อไปนี้

1. ข้อกำหนดทั่วไป
2. นโยบายด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
3. การวางแผน
4. การนำไปปฏิบัติ และการปฏิบัติการ

5. การตรวจสอบ และปฏิบัติการแก้ไข

6. การทบทวนระบบการจัดการ

และ มาตรฐาน กรสสุวรรณพงศ์ (2545 : 60) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย มอก.18001 ไว้ดังนี้

- 1 การจัดองค์กรความปลอดภัย และการทบทวนสถานะเบื้องต้น
- 2 นโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
- 3 การวางแผน
- 4 การนำไปใช้และการปฏิบัติ
- 5 การตรวจสอบ และการแก้ไข
- 6 การทบทวนการจัดการ

ผู้ทำวิจัยได้สรุปแนวคิดของ บริษัท SGS (ประเทศไทย) จำกัด และ มาตรฐาน กรสสุวรรณพงศ์ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น มาใช้เป็นกรอบแนวคิด ในการศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
2. ด้านการวางแผน
3. ด้านการนำไปปฏิบัติ
4. ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข
5. ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด เฉพาะ ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4) ตั้งอยู่เลขที่ 148 หมู่ 7 ถนนตลิ่งชัน-สุพรรณบุรี ตำบลละหาร อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110

1.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.6.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยพนักงาน ของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4) จำนวน 650 คน

1.6.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตามวิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Robert V. Krejcie และ Earyle W. Morgia (อ้างใน รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2538 : 80-81) จากพนักงาน ระดับบังคับบัญชา และระดับปฏิบัติการ จำนวน 650 คน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 242 คน

1.7 ตัวแปรที่ศึกษา

1.7.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1.7.1.1 เพศ จำแนกเป็น เพศชาย และเพศหญิง

1.7.1.2 ประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกเป็นน้อยกว่า 3 ปี และเท่ากับหรือมากกว่า 3 ปีขึ้นไป

1.7.1.3 ลักษณะงานที่ปฏิบัติ จำแนกเป็น พนักงานระดับบังคับบัญชา และพนักงานระดับปฏิบัติการ

1.7.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัย และความปลอดภัย ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
2. ด้านการวางแผน
3. ด้านการนำไปปฏิบัติ
4. ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข
5. ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.8.1 OHSAS 18001 หรือเรียกว่า ระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ที่มีการจัดโครงสร้างขององค์กร แผนการดำเนินงาน การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ วิธีการปฏิบัติงาน การนำไปปฏิบัติ การจัดการกระบวนการและทรัพยากรที่จำเป็นต่อการพัฒนา การทำให้บรรลุผลการดำเนินงาน ตลอดจนมีการทบทวน และดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายขององค์กร

1.8.2 บริษัท หมายถึง บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด(มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4)

1.8.3 พนักงาน หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติงานประจำในบริษัท ซี.พี. เซเว่น อีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4)

1.8.4 เพศ หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของพนักงาน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง

1.8.5 ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาของการทำงาน ตั้งแต่วันที่พนักงานเริ่มเข้าทำงาน ในศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4) จนถึง วันที่ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น น้อยกว่า 3 ปี และเท่ากับหรือมากกว่า 3 ปีขึ้นไป

1.8.6 ลักษณะงานที่ปฏิบัติ หมายถึง ตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ พนักงานระดับบังคับบัญชา ได้แก่ เจ้าหน้าที่อาวุโส และผู้ช่วยหัวหน้าหน่วยขึ้นไป พนักงานระดับปฏิบัติการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ และพนักงานที่อยู่ในLine จัดสินค้า (รายเดือน)

1.8.7 ความคิดเห็นของพนักงาน หมายถึง ความคิด ความเข้าใจ หรือการพิจารณาตัดสินใจ ในการปฏิบัติตามเรื่องนั้นๆ ของพนักงานที่มีต่อระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ได้แก่

1.8.7.1 ด้านนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย หมายถึง นโยบายต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารระดับสูง มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และแสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงผลการดำเนินงานในด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยให้เป็นไปตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ สื่อสารและเผยแพร่ไปยังผู้เกี่ยวข้อง โดยต้องจัดทำเป็นเอกสาร มีการนำไปปฏิบัติ และทบทวนเป็นระยะเพื่อให้เหมาะสมกับองค์กร

1.8.7.2 ด้านการวางแผน หมายถึง การชี้บ่งความเป็นอันตราย ประเมินความเสี่ยง และการควบคุมความเสี่ยง กฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆ วัตถุประสงค์ โปรแกรมการจัดการด้าน อาชีวอนามัย และความปลอดภัย

1.8.7.3 ด้านการนำไปปฏิบัติ หมายถึง โครงสร้าง และหน้าที่รับผิดชอบ การฝึกอบรม การสร้างจิตสำนึก และความรู้ความสามารถ การให้คำปรึกษา และการสื่อสาร การควบคุมเอกสาร การควบคุมปฏิบัติ การจัดทำแผน และเตรียมความพร้อมสำหรับกรณีฉุกเฉิน

1.8.7.4 ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข หมายถึง การเฝ้าระวัง การติดตามและวัดผลการตรวจติดตามภายใน ดำเนินการแก้ไข และการบันทึก

1.8.7.5 ด้านการทบทวนระบบการจัดการ หมายถึง ผู้บริหารระดับสูงขององค์กร ต้องทบทวนระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เป็นระยะๆ ตามที่กำหนด เพื่อให้แน่ใจว่าระบบ ดำเนินไปอย่างเหมาะสม ต่อเนื่อง เพียงพอ และมีประสิทธิผล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ทัศนศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับเป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

2.1 ความเป็นมาของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

2.2 ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

2.2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับอุบัติเหตุ และความปลอดภัย

2.2.2 ประวัติความเป็นมาของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

2.2.3 ข้อกำหนดของ ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

2.3 ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ทัศนศึกษา บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด

2.3.1 ด้านนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

2.3.2 ด้านการวางแผน

2.3.3 ด้านการนำไปปฏิบัติ

2.3.4 ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข

2.3.5 ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเป็นมาของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

ในปี พ.ศ.2470 เซเว่นอีเลฟเว่น เปิดประวัติศาสตร์ร้านค้าปลีกเพื่อชุมชนในชื่อ บริษัท เซาท์แลนด์ โอเชี่ยน เมืองคัลลิส มลรัฐเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อร้านเป็น โทเท็ม สโตร์ ซึ่งถือเป็นจุดกำเนิดร้านค้าเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้บริโภค ต่อมาในปี พ.ศ. 2489 เปลี่ยนชื่อมาเป็น เซเว่นอีเลฟเว่น

เครือเจริญโภคภัณฑ์เริ่มต้นเซเว่นอีเลฟเว่นในประเทศไทย โดยเซ็นสัญญาซื้อสิทธิ ประกอบกิจการค้าปลีก จากบริษัท เซาท์แลนด์คอร์ปอเรชัน จำกัด เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2531 และเริ่มเปิดสาขาแรกที่ ถนนพัฒนาพงศ์ กรุงเทพฯ เป็นกิจการค้าปลีกในลักษณะร้านค้าสะดวกซื้อ ที่ดำเนินธุรกิจจัดจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค และการให้บริการต่างๆ เปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง ภายในร้านสะอาด ทันสมัย โดยมีรูปแบบการจัดการร้านเป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงจัดสินค้าเป็น

หมวดหมู่เพื่อลูกค้าสามารถเลือกซื้อได้อย่างสะดวก และเป็นกรนำธุรกิจแบบดั้งเดิมมาผสานกับระบบการจัดการที่มีคุณภาพ และทันสมัยระดับสากล ทำให้เกิดร้านค้าปลีกในรูปแบบใหม่คือร้านสะดวกซื้อ และมีเจตนาารมณ์อันแน่วแน่ เพื่อให้การบริการอันเป็นเลิศแก่ผู้บริโภคและได้ขยายสาขารวดเร็ว ทั่วภูมิภาคของประเทศไทย

บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ภายใต้ชื่อ 7-Eleven เดิบโต และขยายสาขาทั่วภูมิภาคในประเทศไทยจวบจนปัจจุบัน มีการขยายสาขามากเป็นอันดับ 2 ของเอเชีย มีจำนวนสาขามากเป็นอันดับ 4 ของโลก มียอดขายอันดับ 1 และมีจำนวนร้านสาขามากที่สุดของประเทศไทย อีกทั้งลูกค้าใช้บริการในแต่ละวันมากที่สุดด้วยจำนวนมากกว่า 1.5 ล้านคน ซึ่งการดำเนินงานที่ผ่านมาคือบทพิสูจน์ได้ว่า 7-Eleven คือส่วนหนึ่งของชีวิตคนไทย ที่ได้ร่วมในการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย ให้ก้าวหน้า เพื่อเป็นการยืนยันความมุ่งมั่น และเจตนาารมณ์ในการนำเสนอสิ่งที่ดีที่สุดแก่ร้านค้า 7-Eleven

ปรัชญาองค์กร

เราปรารถนารอยยิ้มจากลูกค้าด้วยทีมงานที่มีความสุข

วิสัยทัศน์

เราคือผู้ให้บริการ ความสะดวกซื้อ กับลูกค้าทุกชุมชน

พันธกิจ

1. มุ่งมั่นอย่างไม่หยุดยั้งในการ สรรหาผลิตภัณฑ์และบริการ ที่ลูกค้าสะดวกซื้อต้องการ
2. สรรหาทำเลร้านสาขา ที่เข้าถึงลูกค้าให้ครอบคลุมทั่วประเทศ
3. สร้างภาวะผู้นำทุกระดับ และส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการทำงานที่ดี
4. สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับ สังคมและชุมชน
5. สร้างองค์กรคุณภาพและ มุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้
6. บริหารกิจการให้มีผลตอบแทนการลงทุนที่ดีและบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

การบริหารงานของ บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นองค์กรที่เติบโตอย่างรวดเร็ว และเป็นองค์กรที่ใหญ่ ทำให้ต้องมีนโยบายทั้งทางด้านการบริหารงาน และบริหารคนให้ไปในทิศทางเดียวกันได้กำหนดให้มีนโยบายดังนี้

นโยบายด้าน 7 Value กล่าวถึง แกร่ง กล้า สัจจะวาจา สามัคคี มีน้ำใจ ให้ความเคารพผู้อื่น ชื่นชมความงานแห่งชีวิต โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อเป็นการหล่อหลอมบุคลากรให้เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติเพียบพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ และสมคุณแห่งชีวิตเพื่อที่จะช่วยกันนำองค์กรให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งใจไว้

นโยบายการสร้างภาวะผู้นำ 11 Leadership โดยมีการเปรียบผู้นำ(ผู้บังคับบัญชา) ในแต่ละระดับ เหมือนกับกัปตันเรือคือ

ผู้บริหารระดับสูง เปรียบเหมือนผู้นำหอบัญชาการ ซึ่งจะต้องมองการณ์ไกล ตรวจสอบทิศทาง และเหตุการณ์ บัญชาการทำงานของเรือ มีคุณสมบัติ คือ อาหารสังคัม บ่มเพาะคนดี มีใจเปิดกว้าง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดความสมดุลในการบริหารงานที่จะต้องพัฒนาทีมงานเพื่อให้สามารถรองรับนโยบายและเป้าหมายองค์กรได้โดยมีความตระหนักเรื่องสังคัม และสิ่งแวดล้อมด้วยใจเปิดกว้าง

ผู้บริหารระดับกลาง เปรียบเหมือนผู้บังคับการ ซึ่งจะต้องสั่งการและควบคุมการเดินเรือให้ไปในทิศทางและความเร็วที่ถูกต้อง มีคุณสมบัติ คือ เป็นแบบอย่างที่ดี มีความยุติธรรม ให้ความเมตตา กล่าวตัดสินใจ และวัตถุประสงค์ เพื่อเน้นการเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติปฏิบัติกับพนักงาน มีความยุติธรรมกับลูกน้อง และกล่าวตัดสินใจ ในสิ่งที่ถูกต้องจะส่งผลทำให้พนักงานมีความรู้สึกรับผิดชอบและมีความสุขได้

ผู้บริหารระดับต้น เปรียบเหมือนผู้นำห้องเครื่อง ดูแลผู้ปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดเพื่อการขับเคลื่อนเรือให้มีประสิทธิภาพสูงสุด มีคุณสมบัติ คือ มีความจริงใจ ไม่สักศินา ใช้ปิยะวาจาอย่าหลงอำนาจ และวัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันให้ใช้ผู้นำระดับต้นใช้อำนาจในอำนาจในทางที่ผิด และมีความรักใคร่ปรองดองจนก่อให้เกิดขวัญ และกำลังใจในการทำงาน

แผนผังองค์กรการบริหารงานของบริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) โดยมีผู้บริหารสูงสุด คือประธานกรรมการบริหาร จะประกอบด้วย สำนักต่างๆ เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ โดยแผนผังองค์กรจะสอดคล้องกับโครงสร้างองค์กรประจำปีของบริษัทฯ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

1 สายงานขึ้นตรง

1.1 สำนักบริหารนโยบายธุรกิจ รับผิดชอบ การบริหารโครงการใหม่ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากประธานกรรมการบริหาร ผลักดันให้มีการกำหนดนโยบาย และเป้าหมายองค์กรอย่างเป็นระบบ และส่งเสริมพัฒนาองค์กร ให้ทุกคนในบริษัทยอมรับ และปฏิบัติตาม โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน และผลักดันให้บริษัท เป็นองค์กรที่เป็นเลิศด้านการบริหารคุณภาพในระดับประเทศ

1.2 สำนักตรวจสอบ รับผิดชอบ ตรวจสอบความถูกต้อง เชื่อถือของระบบข้อมูล และรายงานทางบัญชี และการเงิน รวมถึงสอบทานความเหมาะสมของระบบการเก็บมูล และการมีอยู่จริงของทรัพย์สินของบริษัท และผลักดันให้เกิดความเชื่อเมื่อมั่นใจว่าบริษัท มีการควบคุมภายในที่ดีพร้อมให้คำชี้แนะทุกหน่วยงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพ และกำกับดูแลเพื่อให้เกิดการบริหารความเสี่ยงทางธุรกิจของบริษัททั่วทั้งองค์กร

2 สายงานฝึกอบรม และพัฒนาบุคคล

2.1 สำนักฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล รับผิดชอบ การฝึกอบรมให้สอดคล้องกับ Training needs แก่บุคลากรสายร้านของบริษัท แฟรนไชส์ และสายพนักงาน และสามารถวัด ประสิทธิภาพของการอบรมได้ ปรับปรุงคุณภาพการฝึกอบรมทั้งวิธีการ กระบวนการ รวมถึง ปรับปรุงคุณภาพพนักงานโดยการให้ฝึกอบรม และพัฒนาเพิ่มศักยภาพ และการศึกษา สร้างระบบ กลไกการบริหารทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นไปตามความต้องการของธุรกิจ

3 สายงานวิจัย และพัฒนาการตลาด

3.1 สำนักวิจัย และพัฒนาการตลาด รับผิดชอบ ส่งเสริมให้ผู้ผลิตทำวิจัย และพัฒนา สินค้าอย่างสอดคล้องความต้องการ และทันกับความเปลี่ยนแปลงของผู้บริโภค กำหนด กระบวนการควบคุมคุณภาพของสินค้าให้ได้มาตรฐาน สร้างสัมพันธภาพอันดีกับต่างประเทศ เพื่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลที่สำคัญ และจำเป็น วิจัยพฤติกรรม และทัศนคติของผู้บริโภค เพื่อเป็นข้อมูล สนับสนุนการวางแผนนโยบายของบริษัทฯ วางแผนการตลาด และการประเมินผลความพึงพอใจของ ผู้บริโภค พัฒนารูปแบบการวิเคราะห์ข้อมูลการขายที่ง่ายต่อการใช้งาน

4 สายงานบัญชี และการเงิน

4.1 สำนักบัญชี และการเงิน ด้านบัญชี รับผิดชอบ รวบรวม บันทึก วิเคราะห์ข้อมูล ทางบัญชี และจัดเก็บเอกสารข้อมูลทางบัญชีได้อย่างรวดเร็ว ตามมาตรฐานบัญชี บริหารระบบงาน ด้านการจัดเก็บรายได้ การตั้งเบิก การจ่ายหนี้ รวมถึงการจ่ายค่าใช้จ่ายทั่วไปให้รัดกุม ไม้รั่วไหล การจัดทำระบบจัดเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการคำนวณภาษีต่างๆ ที่ต้องส่งสรรพากรให้ถูกต้อง ทันเวลาตามกฎหมายภาษีอากร

4.2 สำนักบัญชี และการเงิน ด้านการเงิน รับผิดชอบ บริหารการเงินให้มีสภาพคล่อง ด้วยต้นทุนทางการเงินที่ต่ำที่สุด ได้ผลตอบแทนสูงสุด ติดตาม และวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ และตลาดเงิน เพื่อใช้ในการวางแผน และบริหารการเงินของบริษัทฯ

5 สายการบริหารการตลาด

5.1 สำนักบริหารการตลาด รับผิดชอบ บริหารผลิตภัณฑ์ด้านการคัดเลือกสินค้าเข้า- ออก อย่างรวดเร็ว และบริการตอบสนองความต้องการ และสร้างความพึงพอใจของลูกค้า วางแผน และจัดกิจกรรมการตลาดเพื่อให้ได้เป้าหมายตามที่ได้ตั้งไว้ ด้วยการบริหารสนับสนุนการขาย และ บริหารควบคุมงบประมาณให้มีประสิทธิภาพสูงสุด สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เป็นที่รู้จัก ประทับใจ คง ความเป็นผู้นำในธุรกิจ

6 สายงานบุคคล และธุรการ

6.1 สำนักบุคคล และธุรการ ด้านทรัพยากรบุคคล รับผิดชอบ กำหนดกลยุทธ์ นโยบาย และแผนงาน การบริหารทรัพยากรบุคคลให้สอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจ และเป้าหมายของบริษัท เพื่อความเป็นผู้นำในธุรกิจประเภทเดียวกัน รับผิดชอบด้านการสรรหา ว่าจ้าง สวัสดิการ และ

พนักงานสัมพันธ์ ทั้งสายสำนักงาน และสายปฏิบัติการของส่วนกลาง และภูมิภาค ควบคุม และตรวจสอบ การกำหนดอัตรากำลังคนให้เป็นไปตามโครงสร้างองค์กร เพื่อให้การบริหารอัตรา กำลังคนสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของบริษัท ตลอดเวลา และรับผิดชอบในการกำหนด ระเบียบปฏิบัติของพนักงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่ขัดต่อพรบ. กู้ยืมเงิน ราชการ

6.2 สำนักบุคคล และธุรการ ด้านธุรการ รับผิดชอบ จัดหา จัดการดูแลพื้นที่ทำงาน ทรัพย์สิน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการทำงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อบริษัทฯ บริการด้านความปลอดภัย และความมั่นคงต่อทรัพย์สิน และสถานที่ทำงาน ดำเนินการด้าน ประกันภัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด

7 สายงานเทคโนโลยี และสารสนเทศ

7.1 สำนักเทคโนโลยี และสารสนเทศ รับผิดชอบ พัฒนาระบบสารสนเทศ และนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในบริษัท ดูแลระบบสารสนเทศให้มีสภาพดี และพร้อมใช้งาน ป้องกัน และรักษาข้อมูลของบริษัท

8 สายงานปฏิบัติการ

8.1 สำนักบริหารร้านค้า รับผิดชอบ บริหารร้านสาขาให้มีผลกำไรสูงสุด ขยายร้าน สาขาตามเป้าหมายทั้งจำนวน และคุณภาพ ยกระดับมาตรฐานการบริหารร้านสาขาอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า บริหารการขาย และบริการ การส่งสินค้า ของร้านสาขาให้เป็น มาตรฐาน และตอบสนองความต้องการของลูกค้า

8.2 สำนักแฟรนไชส์ รับผิดชอบ สรรหา และคัดเลือก เพื่อให้ได้ตามเป้าหมาย และคุณภาพ สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่าง แฟรนไชส์ และบริษัท ควบคุม และสนับสนุนให้ แฟรนไชส์ บริหาร ร้านสาขาให้สอดคล้องกับนโยบายระบบของบริษัท เพื่อบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจ ร่วมกัน

8.3 สำนักปฏิบัติการมณฑล 1 รับผิดชอบ บริหารร้านสาขาให้มีผลกำไรสูงสุด ขยาย ร้านสาขาตามเป้าหมายทั้งจำนวน และคุณภาพ ยกระดับมาตรฐานการบริหารร้านสาขาอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า บริหารการขาย และบริการ การส่งสินค้า ของร้านสาขา ให้เป็นมาตรฐาน และตอบสนองความต้องการของลูกค้า

8.4 สำนักปฏิบัติการมณฑล 2 รับผิดชอบ บริหารร้านสาขาให้มีผลกำไรสูงสุด ขยาย ร้านสาขาตามเป้าหมายทั้งจำนวน และคุณภาพ ยกระดับมาตรฐานการบริหารร้านสาขาอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า บริหารการขาย และบริการ การส่งสินค้า ของร้านสาขา ให้เป็นมาตรฐาน และตอบสนองความต้องการของลูกค้า

8.5 สำนักพัฒนาธุรกิจ รับผิดชอบ วิจัยพัฒนางานด้านบริหารงานปฏิบัติการให้มี ประสิทธิภาพ สนับสนุนสถิติ และข้อมูล ติดตามแก้ไขปัญหางานปฏิบัติการที่สำคัญ ตรวจสอบ มาตรฐานร้าน และวิเคราะห์ร้านที่มีการ Audit สูง

8.6 สำนักวิศวกรรม รับผิดชอบ ออกแบบ และเขียนแบบร้านเก่า และร้านใหม่ทั่วประเทศ ให้ได้มาตรฐาน และเสร็จทันเวลา พัฒนา และควบคุมมาตรฐานการก่อสร้าง เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และประหยัด ตรวจสอบรับมอบงานของผู้รับเหมา ให้เป็นไปตามมาตรฐาน และแบบที่กำหนด สํารวจ ตรวจสอบ เสนอมาตรการป้องกัน แก้ไขปรับปรุงระบบไฟฟ้า และปัญหาโครงสร้างเบื้องต้นของร้านเก่า เพื่อความปลอดภัย และประสิทธิภาพการใช้งาน

9 สายงานบริหารทั่วไป

9.1 สำนักประชาสัมพันธ์ และกิจการสังคม รับผิดชอบ สร้างภาพพจน์ที่ดีแก่บริษัทฯ ให้เป็นที่ยอมรับของสาธารณชนด้วยกิจกรรมสังคม โดยเฉพาะด้านการศึกษา และสร้างจิตสำนึกของพนักงานในการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ภายในหมู่พนักงาน ซึ่งจะนำไปสู่การบริการที่เป็นเลิศ และเกิดความภูมิใจในองค์กร

9.2 สำนักประสานรัฐกิจ รับผิดชอบ ประสานงานภาครัฐ และรักษาสิทธิประโยชน์ของบริษัทฯ รวมทั้งประสานงาน และสร้างสัมพันธ์อันดี กับหน่วยงานราชการต่างๆ เพื่อประโยชน์ในงานของบริษัทฯ ป้องกันการสูญเสีย และรักษาความปลอดภัยขององค์กร และสร้างสัมพันธ์อันดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และทหารชั้นผู้ใหญ่ จัดให้มีการดำเนินการอบรมอัคคีภัย และซ้อมหนีไฟให้กับบริษัทฯ ในกลุ่มธุรกิจ และกลุ่มเครือฯ

9.3 กลุ่มวิชาการระบบงานบุคคล รับผิดชอบ บริหาร และจัดการงานบุคคลของกลุ่มธุรกิจการตลาด และจัดจำหน่ายให้ถูกต้องตามนโยบายที่กำหนด และจัดทำมาตรฐานงานบุคคลกลุ่ม ให้เป็นแนวทางเดียวกัน ให้ความร่วมมือประสานงานด้านกิจการร่วมกับบริษัทฯ ในกลุ่ม และเครือเจริญโภคภัณฑ์ วิเคราะห์ และกำหนดแนวทางในการพัฒนาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้ดำรงอยู่ได้

10 สายงานจัดซื้อ และคลังสินค้า

10.1 สำนักจัดซื้อ และคลังสินค้า ด้านจัดซื้อ รับผิดชอบ จัดหา คัดเลือก และประเมิน Supplier และจัดซื้อสินค้า และอุปกรณ์ให้ทันเวลาด้วยความต้องการอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพสูงสุด ส่งเสริม และรักษาสัมพันธ์ที่ดีกับคู่ค้า ส่งเสริมการบริหารจัดซื้อด้วยความซื่อสัตย์ เพิ่มขีดความสามารถของพนักงาน บริการ ประสานงาน และร่วมมือกับหน่วยงานภายในองค์กร เพื่อการพัฒนางาน แก้ไขปัญหาตลอดจนถึงการประสานงานกับคู่ค้า

10.2 สำนักจัดซื้อ และคลังสินค้า ด้านกระจายสินค้า รับผิดชอบ จัดส่งสินค้าใหม่ สด สภาพดี ครบถ้วน ถูกต้อง ตรงเวลา ควบคุมคุณภาพทุกขั้นตอน และตอบสนองความต้องการของลูกค้า และบริหารระบบการกระจายครบทุกกลุ่มสินค้า ให้มีประสิทธิภาพ ต้นทุนต่ำ โดยการพัฒนาด้านเทคโนโลยี และการจัดการ เพื่อรับรองขยายสาขา และธุรกิจใหม่ ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

ปัจจุบันบริษัทฯ มีศูนย์กระจายสินค้าอยู่ทั่วไป คือ ศูนย์กระจายสินค้าPDC ตั้งอยู่ที่โชคชัยร่วมมิตร กรุงเทพฯ ศูนย์กระจายสินค้าRDC และศูนย์กระจายสินค้าCDC (ขอนแก่น) ตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ศูนย์กระจายสินค้าSDC ตั้งอยู่ที่ อำเภอหาดใหญ่ ศูนย์กระจายสินค้า SDC ตั้งอยู่ที่ จังหวัดนครสวรรค์ ศูนย์กระจายสินค้า DC5 ตั้งอยู่ที่ อำเภอลาดกระบัง กรุงเทพฯ นอกจากนี้ยังมีศูนย์กระจายสินค้า CDC1 และศูนย์กระจายสินค้า DC4 อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

เพื่อความมั่นใจว่าศูนย์กระจายสินค้าของบริษัท ฯ มีสินค้าที่เพียงพอ ต่อการกระจายสินค้าไปยังร้านสาขา จึงจัดให้มีกระบวนการวางแผนการสั่งซื้อ โดยเน้นที่การคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของร้านสาขาอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ยังจัดให้มีระบบการตรวจรับสินค้าที่ได้มาตรฐานของบริษัทฯ ทั้งปริมาณ และคุณภาพ สินค้าที่ไม่ผ่านคุณภาพของบริษัทฯ จะถูกส่งกลับไปยัง Supplier ส่วนสินค้าที่ได้คุณภาพจะนำไปจัดเก็บ และถนอมรักษาในคลังสินค้า และมีการเฝ้าตรวจสอบอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะกระจายไปหาร้านสาขา

นอกจากนี้ในการกระจายสินค้าไปยังร้านสาขา บริษัทฯ ยังได้กำหนดให้มีกระบวนการในการกระจายสินค้าที่เน้นคุณภาพสินค้าเป็นสำคัญ อีกทั้งยังได้เฝ้าระวัง ไม่ให้สินค้าเกิดความเสียหายในระหว่างขนส่ง ทั้งการคัดเลือกผู้รับเหมาช่วงที่ได้มาตรฐาน หรือระบบการจัดเรียง และจัดเก็บสินค้าในรถขนส่ง หรือการควบคุมอุณหภูมิที่ได้มาตรฐานอยู่เสมอ

ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2539 ตั้งอยู่บนพื้นที่ 50 ไร่ มีพื้นที่ใช้สอยในคลังสินค้าคิดเป็น 45,000 ตารางเมตร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นศูนย์กระจายสินค้าให้แก่ ร้านเซเว่นอีเลฟเว่นทั่วประเทศ มีสินค้าจัดเก็บกว่า 2,800 รายการและมีพนักงานประมาณ 1,297 คน ปฏิบัติงานตลอด 24 ชั่วโมง จึงถือเป็นหัวใจในการดำเนินงานของบริษัทฯ ภารกิจของDC4 คือการ จัดส่งสินค้าใหม่สด สภาพดี ครบถ้วนถูกต้อง ควบคุมคุณภาพทุกขั้นตอน ตั้งแต่การรับสินค้า จนถึงการส่งมอบให้ร้านสาขา เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

มาตรฐานระบบการจัดการและรางวัลที่ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง(DC4)ได้รับมีดังนี้

1. พ.ศ. 2546 มาตรฐานระบบบริหารคุณภาพ ISO 9000 (ISO9000 : 2000)
2. พ.ศ.2547-2548 รางวัลดีเด่นระดับจังหวัด สถานประกอบการดีเด่น ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
3. พ.ศ. 2548 รางวัลระดับชมเชย ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม เครื่องเจริญโภคภัณฑ์
4. พ.ศ. 2549 มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 (ISO 14000 : 2000) และระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย OHSAS18000 (OHSAS 18000: 1996)
- 5 พ.ศ. 2549 Re Certificate มาตรฐานระบบบริหารคุณภาพ ISO9000 (ISO9000:2000)

หน้านี้ไม่มีในต้นฉบับ

สินค้าจะถูกส่งไปยังบริษัทGosoft เพื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลOrder ทั้งหมดแล้วส่งข้อมูล Inbound เข้ามาที่ศูนย์กระจายสินค้า

หน่วยงานข้อมูลจ่าย จะทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลOrder ก่อนจัดเตรียมเอกสาร เมื่อผ่านกระบวนการตรวจสอบข้อมูล Order แล้วหน่วยงานข้อมูลจ่ายจะทำการจัดพิมพ์เอกสารต่าง ๆ ให้หน่วยงานจัดส่ง และหน่วยงานจัดส่งจะดำเนินการจัดเตรียมเอกสารเพื่อจัดส่งสินค้าให้ผู้รับเหมาขนส่ง และนำส่งข้อมูลและเอกสารที่ออกจากระบบให้หน่วยงาน Assignment Desk เพื่อดำเนินการคัดแยก และแจกจ่ายไปให้กับหน่วยงานต่างๆในการจัดสินค้า

เมื่อหน่วยงานจัดสินค้านำสินค้าที่จัดเสร็จเรียบร้อยแล้ววางในตำแหน่งประตูที่กำหนด หน่วยงานส่งมอบจะดำเนินการส่งมอบสินค้าให้ผู้รับเหมาขนส่ง และทำการตรวจสอบสินค้าที่จะส่งให้ร้านตามเอกสารการจัดส่งสินค้า จากนั้นพนักงานส่งมอบ ดำเนินการส่งมอบสินค้าให้ผู้รับเหมาขนส่ง เพื่อนำสินค้าออกจาก ศูนย์กระจายสินค้า ไปส่งให้แก่ร้านสาขา

ส่วนการเติมสินค้า ในขณะที่พนักงานจัดสินค้านำสินค้าดำเนินการจัดสินค้าในแต่ละช่วงเวลาจะทำให้จำนวนสินค้าในตำแหน่งจัดสินค้าลดลงจนถึงระดับที่กำหนดให้มีการเติมสินค้าระบบจะสั่งการให้รถ Forklift เติมสินค้าของแต่ละกลุ่มสินค้า

การตรวจสอบความครบถ้วนของการจัดสินค้าและเติมสินค้าหลังจากที่ทีมงานจัดสินค้าในแต่ละวันหน่วยงาน Assignment Desk จะดำเนินการตรวจสอบข้อมูลการจัดสินค้าและการเติมสินค้าว่ามีการดำเนินการครบถ้วนหรือไม่ และปิดงานประจำวัน

ส่วนที่ 2 สายงานSupport ได้แก่ แผนกบริหารทั่วไป แผนกประสานงาน แผนกวิศวกรรม และแผนกความปลอดภัย

ทุกส่วนงานดังที่กล่าว มีส่วนรับผิดชอบในการปฏิบัติตามระบบ มาตรฐานการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย อย่างเคร่งครัด

2.2 ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

2.2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับอุบัติเหตุ และความปลอดภัย

วิทยา อยู่สุข (2541 : 227) ได้ให้ความหมายอุบัติเหตุ หมายถึง สิ่งที่ไม่ได้คาดไว้ล่วงหน้า ไม่ได้ควบคุมหรือไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นมา เมื่อเกิดขึ้นมาแล้วไปขัดขวางการทำงานทำให้งานเกิดการหยุดชะงัก หรือเกิดผลเสียหายขึ้นมาได้ อุบัติเหตุไม่จำเป็นที่จะต้องทำให้เกิดความสูญเสีย หรือบาดเจ็บเสมอไป อาจเกิดขึ้นมาแล้ว แต่ยังสามารถที่จะทำงานต่อไปได้อย่างสม่ำเสมอ

อุบัติเหตุ (อ้างอิง เอกสารฝึกอบรม ของบริษัท SGS (ประเทศไทย) จำกัด) หมายถึง เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดการเสียชีวิต การเจ็บป่วย การบาดเจ็บ ความเสียหาย หรือสูญเสียต่างๆ

วิทูร์ย์ สิมะโชคคี และวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2541 :2-3) ได้ให้ความหมายของอุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาโดยไม่ได้คาดการณ์ หรือวางแผนไว้ล่วงหน้า ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วย่อมมีผลกระทบต่อการทำงานต่อผลผลิต อาจทำให้ทรัพย์สินเสียหาย หรือทำให้คนได้รับบาดเจ็บ หรือพิการ หรือร้ายแรงถึงขั้นเสียชีวิตได้

สาเหตุของอุบัติเหตุ ที่สำคัญมี 3 ประการ ดังนี้ (วิทูร์ย์ สิมะโชคคี และวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ 2541 :20)

1. สาเหตุที่เกิดจากคน (Human Causes) มีจำนวนสูงสุด คือ 88% ของการเกิดอุบัติเหตุทุกครั้ง ตัวอย่างเช่น การทำงานที่ไม่ถูกต้อง ความประมาท นิยชอบเสี่ยงในการทำงาน ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ
2. สาเหตุที่เกิดจากความผิดพลาดของเครื่องจักร (Mechanical Failure) มีจำนวนเพียง 10 % ของการเกิดอุบัติเหตุทุกครั้ง เช่น ส่วนที่เป็นอันตรายของเครื่องจักรไม่มีเครื่องป้องกัน เครื่องจักรเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ต่างๆ ชำรุดบกพร่อง
3. สาเหตุที่เกิดจากดวงชะตา (Acts of God) มีจำนวนเพียง 2% เป็นสาเหตุที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาตินอกเหนือการควบคุมได้ เช่น พายุ น้ำท่วม ไฟฟ้าเป็นต้น

เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์ และคณะ (2546 : 58) ได้กล่าวถึง การสูญเสียจากอุบัติเหตุ หรืออุบัติการณ์สามารถนำมาประเมินความสูญเสีย โดยคิดเป็นเงินค่าใช้จ่ายในการเกิดอุบัติเหตุ 2 ประเภท คือ

1. การสูญเสียที่คิดเป็นค่าใช้จ่ายได้โดยตรง (Direct Cost) การสูญเสียประเภทนี้สามารถคิดค่าใช้จ่ายออกมาเป็นตัวเงินได้ เป็นเงินที่นายจ้างต้องจ่ายจริง เงินที่ต้องจ่ายตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งนายจ้างจ่ายเงินสมทบให้กับกองทุนเงินทดแทน หรือใช้เป็นค่าใช้จ่ายในกรณีต่างๆ เช่น เงินทดแทน เงินค่ารักษาพยาบาล เงินฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน เงินค่าทำศพ เป็นต้น
2. การสูญเสียที่คิดเป็นค่าใช้จ่ายโดยทางอ้อม (Indirect Cost) การสูญเสียคิดเป็นค่าใช้จ่ายทางอ้อม ซึ่งคนส่วนใหญ่มักจะมองข้าม เช่นการสูญเสียเวลาที่ลูกจ้างบาดเจ็บ การหยุดงาน ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมเครื่องจักร เสียขวัญกำลังใจของลูกจ้าง

วิทูร์ย์ สิมะโชคคี และวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2541 :17) ได้กล่าวว่าอุบัติเหตุทำให้เกิดความสูญเสียดังต่อไปนี้

1. การบาดเจ็บ พิการ หรือตาย
2. ทรัพย์สินเสียหาย
3. ผลผลิตตกต่ำ หรือไม่ปฏิบัติตามเป้าหมาย
4. เสียเวลา
5. ความเสื่อมทางขวัญ และกำลังใจ
6. ภาพพจน์องค์กรเสียหาย

เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์ และคณะ (2546 : 21) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเกิดอุบัติเหตุ 3 รูปแบบ ดังนี้

ทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory) ฮีนริช (H.W. Heinrich) เป็นผู้เริ่มแนวคิดโดยมีหลักการสำคัญคือ การเรียงลำดับการประสบอันตรายเป็นขั้นตอน ถ้าเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ขั้นตอนที่หนึ่งเกิดขึ้นก็จะส่งผลกระทบไปยังขั้นตอนอื่นๆตามลำดับ จึงถึงขั้นตอนสุดท้ายคือการบาดเจ็บ

ขั้นตอนที่ 1 สภาพแวดล้อมหรือภูมิหลังของบุคคล อันได้แก่ การถูกเลี้ยงจากครอบครัวซึ่งไม่ได้ควบคุมฝึกฝนการใช้สมาธิในการทำงาน ความชอบเสี่ยงอันตรายหรือลักษณะอื่นๆซึ่งเป็นพื้นฐานของคนแต่ละคนตลอดจนฐานะความเป็นอยู่

ขั้นตอนที่ 2 ความบกพร่องผิดปกติของบุคคล ได้แก่ การขาดความรอบครอบหุนหันุนใจ โมโหง่าย อารมณ์รุนแรง ขวัญอ่อน มั่งง่าย เฉื่อยชา ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ

ขั้นตอนที่ 3 การกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย ได้แก่การเล่นหยอกล้อกันในขณะทำงาน ถอดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายออก มีเสียงดังตลอดเวลา แสงสว่างขณะทำงานไม่เพียงพอ

ขั้นตอนที่ 4 อุบัติเหตุ ได้แก่ การเกิดระเบิด เครื่องจักรตัดอวัยวะ ตกจากที่สูง ถูกชน

ขั้นตอนที่ 5 การบาดเจ็บหรือเสียหาย ได้แก่ การสูญเสียอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย หรือได้รับการบาดเจ็บจนถึงแก่ความตาย

ทฤษฎีรูปแบบระบบความปลอดภัยของ บ๊อบ ไฟเรนซ์ (Firenze System Model) อธิบายแนวคิดรูปแบบ ระบบความปลอดภัยว่าการศึกษาเรื่องสาเหตุของอุบัติเหตุ จะต้องศึกษาองค์ประกอบทั้งระบบ ซึ่งมีปฏิริยาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ประกอบด้วย คน(Man) เครื่องจักร (Machine) และสิ่งแวดล้อม (Environment)

1. คนหรือผู้ปฏิบัติงาน (Man) ในการปฏิบัติงานแต่ละครั้งย่อมมีความเสี่ยง แฝงอยู่เสมอ ดังนั้นการปฏิบัติงานแต่ละครั้งของผู้ปฏิบัติงาน ต้องมีข้อมูลที่เพียงพอ ถูกต้อง หากข้อมูลไม่ถูกต้อง ทำให้การตัดสินใจพลาด ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

2. อุปกรณ์ เครื่องจักร (Machine) อุปกรณ์ เครื่องจักรต้องอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ หากอุปกรณ์ เครื่องจักรออกแบบ ไม่ถูกต้อง ขาดการบำรุงรักษา ทำให้นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุได้

3. สิ่งแวดล้อม (Environment) สภาพการทำงาน และสิ่งแวดล้อมในการทำงานมีบทบาทสำคัญต่อการผลิต ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่อผู้ปฏิบัติงาน และเครื่องจักรซึ่งจะเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ

ทฤษฎีรูปแบบการเกิดอุบัติเหตุ (กองทัพบกสหรัฐอเมริกา) มีการนำเทคโนโลยีทางด้านความปลอดภัยควบคู่ไปกับเทคโนโลยีในการผลิต และการใช้ด้วย ได้สรุปสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ ได้ 3 ประการ คือ

1.ความผิดพลาดของผู้ปฏิบัติงาน (Human Error) เกิดจากผู้ปฏิบัติงานมีพฤติกรรม การกระทำที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Act) สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Condition)

2. ความผิดพลาดในระบบ (System Error) อาจเกิดจากการออกแบบไม่เหมาะสม ซึ่งเนื่องมาจากนโยบายที่ไม่เหมาะสมของหน่วยงาน

3. ความผิดพลาดในการบริหารจัดการ (Management Error) มีสาเหตุหลักมาจากความล้มเหลว ในการบริหารจัดการ ข้อมูลข่าวสาร การใช้เทคโนโลยีและระบบการทำงานที่ไม่เหมาะสม

จากทฤษฎีของการเกิดอุบัติเหตุที่กล่าวมา สรุปได้ว่า อุบัติเหตุเกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของพนักงาน และสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย รวมไปถึงการบริหารจัดการที่ผิดพลาด ดังนั้นถ้ามีการนำระบบการจัดการที่ดีพอมาใช้ในการบริหารเช่น ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ซึ่งเป็นระบบที่เน้นเริ่มที่มีการจัดการโดยมีนโยบายองค์กร มีการวิเคราะห์หาสาเหตุทั้งของ การกระทำที่ไม่ปลอดภัย การให้ความรู้หรือข้อมูลข่าวสาร และสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัยเพื่อมาวิเคราะห์แก้ไข และป้องกัน ตลอดจนมีบุคคลที่ 3 มาคอยตรวจสอบตลอดเวลา ดังนั้น ระบบ OHSAS 18001 น่าจะสร้างความปลอดภัยให้กับพนักงาน และสอดคล้องกับแนวทางของการแก้ไขของกองทัพสหรัฐอเมริกา

การเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้ง ย่อมก่อให้เกิดความสูญเสียแก่โรงงาน นอกจากในรูปของค่าใช้จ่าย สำหรับคนงานที่ประสบอันตราย ซึ่งสามารถคำนวณเป็นตัวเงินได้โดยตรงจากรักษาพยาบาล ค่าทำขวัญหรือเงินทดแทนแล้ว โรงงานยังต้องสูญเสียเวลาในการผลิตที่ต้องหยุดชะงักชั่วคราว และค่าใช้จ่ายอื่นๆ อีกแม้ว่าจะไม่มีผู้ได้รับบาดเจ็บก็ตาม เมื่อพิจารณาจากความจริงแล้วเงินทดแทนเป็นตัวเลขที่ได้บันทึกเป็นทางการเท่านั้น แท้จริงแล้วยังมีการเกิดอุบัติเหตุในโรงงานอีกมากมายที่ไม่ได้แจ้งต่อราชการ เจ้าของโรงงานได้จัดการแล้วเสร็จเป็นการภายในทั้งค่ารักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายต่างๆ เงินทดแทน และค่าใช้จ่ายนอกระบบนี้หากมีการบันทึก และรวบรวมเป็นสถิติอาจเป็นตัวเลขมหาศาลทีเดียว

สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความบกพร่องของพนักงานทั้งโดยเจตนา หรือไม่เจตนาก็ตาม เช่น ขับรถโฟล์คลิฟท์ไฟฟ้า เร็ว เพราะเชื่อในความชำนาญของตน โดยมีได้คิดว่าจะมีคนเดินตัดหน้าแล้วไม่สามารถเบรกได้ทัน หรือการยกของหนักโดยเชื่อว่าตนเองแข็งแรงพอ โดยมีได้คิดว่าจะเกิดการบาดเจ็บหลังจากน้ำหนักสิ่งของที่ยก หรือเกิดจากการยกผิดวิธี ดังนั้นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นบ่อยๆ จึงเกิดจากความประมาทของมนุษย์

2.2.2 ประวัติความเป็นมาของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภ้ย

การป้องกันอุบัติเหตุหรือการสร้างความปลอดภัย ในโรงงานนั้น เริ่มเมื่อ 150 ปีเศษมานี้เอง หลังจากการ ปฏิวัติอุตสาหกรรมของโลกตะวันตก ระหว่างปี ค.ศ. 1750-1850 จากผลของการปฏิวัติอุตสาหกรรมทำให้ประชากรตระหนักถึงอันตรายที่เกิดขึ้นกับชีวิต ดังนี้

ประเทศอังกฤษ สังคมอุตสาหกรรมขยายตัวอย่างรวดเร็ว ในศตวรรษที่ 18 โรงงานปั่นทอขนาดใหญ่พัฒนามาจากอุตสาหกรรมครัวเรือน ทำให้ความต้องการแรงงานจำนวนมากจึงตกแก่พวกเด็กยากจน และพวกเด็กกำพร้าที่อยู่ใต้การดูแลของราชการ ได้รับความต้องการจากอุตสาหกรรมเป็นอย่างมากนักเขียน ชาวอังกฤษคนหนึ่งบันทึกสภาพการทำงานของเด็กเหล่านี้ในค.ศ. 1795 ว่าพวกเขาทำงานโดยขาดสุขอนามัยถึงวันละ 14-16 ชั่วโมง อย่างถูกสืบ นักเขียนชื่อ Engle ได้บันทึกสภาพคนในเมือง Manchester เมื่อปี ค.ศ. 1844 ว่าในเมือง Manchester มีคนพิการจำนวนมากจนราวกับว่าประชากรของเมืองนั้นเป็นกองทหารที่เพิ่งกลับจากการรบ (พิชญ วิชโยธิน 2542: 17) และในปีนั้นเองรัฐบาลอังกฤษจึงได้ผ่านกฎหมายโรงงาน (Factories Act) ขึ้น

ประเทศฝรั่งเศส จากข้อมูลที่ทราบแน่ชัดระบุว่าในปี ค.ศ. 1840 นักสถิติชาวฝรั่งเศส ชื่อ Louis Rene Ville me ได้บันทึกว่า เด็กอายุ 6-8 ปี ต้องทำงานในลักษณะอื่นวันละ 16-17 ชั่วโมง แต่งกายสกปรก และมีอาหารการกินอย่างไม่ถูกต้องถูกบังคับ ให้ต้องเดินทางไปทำงานตั้งแต่ 5 นาฬิกา และเดินกลับบ้านตอนดึก ในระหว่างนั้นได้มีผู้นำในอุตสาหกรรมจำนวนหนึ่งพยายามต่อสู้ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน และให้สุขอนามัยโรงงานดีขึ้น กระทั่งปี ค.ศ. 1867 Engel Dollfus จึงได้ก่อตั้งสมาคมป้องกันอุบัติเหตุในโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นที่เมือง Mull house อันที่จริงในฝรั่งเศส ได้มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการจ้าง แรงงานเด็ก การทำงานในโรงงานที่มีกระบวนการผลิตตลอด 24 ชั่วโมงมาแล้ว ตั้งแต่ปี ค.ศ.1841 แต่กฎหมายคุ้มครองความปลอดภัยของคนงานอย่างจริงจังได้ตราขึ้นในปี ค.ศ. 1893

ประเทศเยอรมัน มีความตื่นตัวในเรื่องความปลอดภัยสูงกว่าประเทศอื่น โดยในปี ค.ศ. 1893 ได้มีกฎหมายเกี่ยวกับการจ้างแรงงานเด็ก และในปี ค.ศ. 1845 ได้มีกฎหมายเกี่ยวกับพนักงานตรวจสอบโรงงานโดยรัฐบาล สำหรับเมืองศูนย์กลางอุตสาหกรรม และในปี ค.ศ.1869 ได้ออกกฎหมายว่าด้วยการป้องกันคนงานให้ปลอดภัยจากโรคทางอุตสาหกรรม ในปี ค.ศ. 1878 ซึ่งได้บังคับให้ทุกโรงงานต้องมี ผู้ตรวจสอบประจำนั้น ได้ออกบังคับใช้ตลอดทั้งประเทศและนับ แต่ปี ค.ศ 1884 เป็นต้นมาได้มีกฎหมายเกี่ยวกับการประกันภัยในโรงงาน และกฎหมายที่ว่าด้วยการร่วมเสี้ยค่ารักษาพยาบาล ได้นำออกใช้กระทั่งทุกวันนี้

ประเทศสหรัฐอเมริกา ก่อนปี ค.ศ. 1910 แทบจะกล่าวได้ว่า ไม่มีบริษัทหรือโรงงานใดคำนึงถึงเรื่องอุบัติเหตุเลยซ้ำยังถือว่าเป็นเคราะห์กรรมของผู้ได้รับบาดเจ็บเอง โรงงานไม่ยอมจ่ายค่าดูแลรักษา และเงินชดเชย ให้แก่พนักงานที่ประสบอุบัติเหตุ เคยถือว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นไม่ใช่ความผิดของโรงงาน และโรงงานก็ช่วยไม่ได้ที่เกิดอุบัติเหตุต่างๆ ขึ้น แต่เป็นเรื่องของพนักงานที่จะระวังรักษาตัวเอง (ศิริจันทร์ ทองประเสริฐ 2530: 5) ต่อมาในปี ค.ศ. 1912 มีการตั้งสมาคมนร่วมกันรักษาความปลอดภัยในการทำงานขึ้นเป็นแห่งแรก เรียกว่า First Cooperation Safety Congress ที่เมืองมิลวอกกี ปี ค.ศ. 1913 ได้มีการประชุมกันเป็นครั้งที่ 2 ที่กรุงนิวยอร์ก และเป็นเหตุ

ให้มีการจัดตั้งองค์การรักษาความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติขึ้นเรียกว่า National Safety Council หรือ NSC ด้วยเหตุนี้เองทำให้โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ออกกฎเกณฑ์ในการรักษาความปลอดภัยในการทำงานภายในโรงงานของตนขึ้น

ประเทศไทยได้ร่วมเป็นสมาชิกก่อตั้งองค์การกรรมกรระหว่างประเทศ(International Labour Organization) ซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2462 ด้วยประเทศหนึ่งทำให้รัฐบาลไทย จึงได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณากฎหมายอุตสาหกรรม เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของแรงงาน ปี พ.ศ. 2470 แต่ไม่ได้ดำเนินการร่างหรือประกาศใช้แต่เพียงใด

หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 มีการตื่นตัวในเรื่องแรงงาน และความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมอย่างมาก จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2482 ขึ้น ซึ่งกำหนดมาตรฐานของการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับความปลอดภัย และสุขอนามัยของลูกจ้าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้กำหนดเงื่อนไขในการขอตั้ง และประกอบกิจการโรงงานจะต้องปฏิบัติตามบทพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย และความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน ความปลอดภัยในการติดตั้งเครื่องจักรกล อุปกรณ์ตลอดจนระบบไฟฟ้า การป้องกันอันตรายจากวัตถุมีพิษ วัตถุระเบิด เป็นต้น กฎหมายฉบับนี้บังคับ เจ้าของโรงงาน หรือผู้ประกอบการ โรงงานต้องทำรายงานการเกิดอุบัติเหตุในโรงงานทุกครั้ง และแจ้งให้กระทรวงอุตสาหกรรมทราบด้วย

ประกาศใช้พระราชบัญญัติสาธารณสุข ในปีพ.ศ. 2464 ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับแสงสว่าง การระบายอากาศ น้ำดื่ม ห้องน้ำ ห้องส้วม และสุขภัณฑ์ การกำจัดมูลฝอย และการป้องกันอันตรายจากวัตถุมีพิษ มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2503 โดยแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2484 (ปัจจุบันพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ คือฉบับ พ.ศ. 2482 และพ.ศ. 2503 ได้ถูกยกเลิกหมดแล้ว) โดยพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้ถือใช้ในปัจจุบันนี้ โดยมีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2518) และฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2522) แก้ไขเพิ่มเติมต่อมา เป็นลำดับ

สภาพพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ได้เริ่มบรรจุโครงการอาชีวอนามัย เข้าไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510-2514) ประกาศใช้ พระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 และมีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2516 บัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรักษาการขนย้ายตลอดจนการใช้วัตถุมีพิษต่างๆ

คณะรัฐมนตรี ได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการประสานงานอาชีวศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการร่วมมือ และประสานกันเช่นกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตร และทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นต้น ในปี พ.ศ. 2511 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 โดยกระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) เป็นผู้ปฏิบัติ และบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 และ

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ในพ.ศ. 2518 (ฉบับที่ 2) ได้บัญญัติถึงการรายงานการเกิดอุบัติเหตุในโรงงาน หน้าที่ของผู้รับ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานในการป้องกันอุบัติเหตุในโรงงาน หน้าที่ของผู้รับ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานในการป้องกันอุบัติเหตุอันตรายต่อคนงาน หลักเกณฑ์ และมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องกลไฟฟ้า แสงสว่าง อาคารโรงงาน สถานที่ทำงาน การระบายอากาศ การกำจัดน้ำทิ้ง การป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนการให้คนงานใช้เครื่องป้องกันอันตราย ส่วนบุคคลชนิดต่างๆ ด้วย เป็นต้น

เริ่มมีจัดตั้งหลักสูตรอาชีวอนามัย ระดับปริญญาตรี เป็นครั้งแรกที่คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ปัจจุบันคือ มหาวิทยาลัยมหิดล) ในปี พ.ศ. 2512 โดยสภามหาวิทยาลัย

ส่วนปีพ.ศ. 2515 กระทรวงสาธารณสุข ได้รับอนุมัติการจัดตั้งกองอาชีวอนามัย ขึ้นสังกัดกรมอนามัย ในปัจจุบัน และในปีพ.ศ. 2515 ได้มีการประกาศใช้ประกาศคณะปฏิบัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 เพื่อเป็นกฎหมายคุ้มครองสุขภาพอนามัยของลูกจ้าง โดยมีประกาศกระทรวงมหาดไทยต่อมาหลายฉบับ ได้ประกาศใช้โดยอาศัยอำนาจของประกาศ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ได้แก่ ความปลอดภัย ในการก่อสร้าง เครื่องจักร สภาวะแวดล้อม ไฟฟ้า เป็นต้น และฉบับล่าสุด ก็คือประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2528 ซึ่งกำหนดให้สถานประกอบการบางประเภทต้องมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

รัฐบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (กปอ) ในปี พ.ศ. 2525 ขึ้นสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยรัฐบาลได้ตระหนักถึงความรุนแรงของอุบัติเหตุซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนคนไทยอย่างมากในปัจจุบัน และมีแนวโน้มว่าจะมีความทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นตามลำดับในอนาคต คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (กปอ) นี้มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ วัตถุประสงค์หลักคือ การกำหนดนโยบายระดับชาติในเรื่องนี้ และเป็นองค์กรกลางในการร่วมมือประสานงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในปี

พ.ศ. 2528 กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ได้รับความช่วยเหลือ และร่วมมือจากองค์กรแรงงานระหว่างประเทศในการจัดตั้งสถาบันความปลอดภัยในการทำงานขึ้น และได้ออกประกาศของกระทรวงมหาดไทย เรื่องความปลอดภัย ในการทำงาน ซึ่งระบุว่านายจ้างที่มีลูกจ้างในสถานประกอบการของต้นตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป จะต้องมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย (Safety Officer) เพื่อทำหน้าที่สำคัญ 6 ประการเกี่ยวกับอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน นับว่าเป็นกฎหมายที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง และมีผลการปฏิบัติที่มีความสำคัญมากฉบับหนึ่ง

หน่วยราชการภายในประเทศที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุอันตราย และความปลอดภัยในการทำงานมีอยู่หลายหน่วยงาน ซึ่งเน้นหนักไปคนละด้าน ได้แก่

กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีหน้าที่ในการตรวจโรงงานเพื่อพิจารณาอนุญาตให้ตั้ง และประกอบกิจการโรงงาน การป้องกันอุบัติเหตุ หรือเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากเครื่องจักรกล อุปกรณ์ไฟฟ้า หม้อไอน้ำ การดูแลรักษา และการใช้วัตถุมีพิษ วัตถุเคมี วัตถุไวไฟ วัตถุระเบิด เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานตลอดจนการจัดให้ถูกสุขลักษณะและอนามัยด้วย กรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นผู้ถือใช้ และปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2512 และพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510 โดยมีพนักงานเจ้าหน้าที่ (วิศวกรตรวจโรงงาน) ทำหน้าที่ตรวจโรงงาน รวมทั้งการสั่งการให้โรงงานแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามกฎหมาย

กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานคือ ให้ผู้รับจ้างหรือคนงานในสถานประกอบการต่างๆ ได้มีสุขภาพอนามัยดี มีความปลอดภัย และมีสวัสดิภาพในการทำงานรวมทั้งให้มีความสัมพันธ์อันดี และความเป็นธรรมระหว่างนายจ้าง กับลูกจ้าง กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการร่างกฎหมายแรงงานเป็นกฎกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน และการป้องกันอุบัติเหตุในสถานประกอบการ

กรมอนามัย และกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานอาชีวอนามัยโดยดำเนินการ ให้บริการเพื่อดูแลสุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพทั้งด้านอุตสาหกรรมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม เหมืองแร่ ป่าไม้ เป็นต้น ให้มีสุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพทุกอาชีพ ทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม เหมืองแร่ ป่าไม้ เป็นต้น ให้มีสุขภาพอนามัย ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ กรมอนามัยเป็นผู้ถือใช้ และปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484

กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่ฝ่ายสวัสดิภาพสำหรับควบคุมดูแลสุขภาพอนามัย ของผู้ประกอบอาชีพเหมืองแร่เพื่อให้ความคุ้มครองแก่คนงานโดยให้ผู้ถือสัมปทานบัตรผู้รับใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว และรับใบอนุญาตแต่งแร่ รับผิดชอบในการป้องกันอุบัติเหตุ และจัดให้คนงานในเขตเหมืองแร่ มีความปลอดภัยในการทำงาน กรมทรัพยากรธรณี เป็นผู้ถือใช้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510

กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ มีหน้าที่เกี่ยวกับวิชาด้านเกษตร ควบคุมการเก็บรักษาการใช้วัตถุมีพิษ ยาฆ่าแมลงในงานเกษตรกรรม และการสาธารณสุข เพื่อให้เกษตรกร หรือผู้เกี่ยวข้องได้มีความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยดี โดยใช้ยาฆ่าแมลงหรือสารพิษอย่างถูกต้อง กรมวิชาการเกษตรเป็นผู้ร่วมมือใช้ และปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวัตถุมีพิษพ.ศ.2510 ด้วยและในปีพ.ศ.2531 ทบวงมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เปิดการเรียนการสอนให้หลักสูตรระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง (2 ปี)

แขนงวิชาสาธารณสุขศาสตร์วิชาเอกอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาอาชีวอนามัย และความปลอดภัย (1 ปี) โดยสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสามารถเปิดรับนักศึกษาได้ในปี การศึกษา พ.ศ. 2533

2.2.3 ข้อกำหนดของ ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย นี้กำหนดขึ้นโดยใช้มาตรฐานของอังกฤษหมายเลข 8800 ปี พ.ศ. 2539 เรื่องแนวทางการจัดระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย (BS 8800 : 1996 Guide to Occupational Health and Safety Management Systems) เป็นแนวทาง โดยรวมระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยเข้ากับ ระบบการจัดการขององค์กรที่สามารถใช้ได้กับองค์กรทั่วไปทุกขนาด และทุกสาขาอาชีพ ในการปรับปรุงการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยขององค์กร โดยมีเป้าหมายเพื่อ ลดและควบคุมความเสี่ยงอันตรายของลูกจ้าง และผู้เกี่ยวข้อง เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กร แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

โดยมีข้อกำหนดสรุปได้ ดังนี้

1. ขอบข่ายของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
2. การนำไปใช้ของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
3. บทนิยามของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
4. ข้อกำหนดของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

4.1 ข้อกำหนดทั่วไป

องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ตามข้อกำหนด ซึ่งระบุในข้อ 4 นี้

4.2 นโยบายด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

ต้องจัดทำนโยบายด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยได้รับการเห็นชอบจากผู้บริหารระดับสูงขององค์กรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และแสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงผลการดำเนินงานในด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยนโยบายต้อง :

1. เหมาะสมกับสภาพ และขนาดของความเสี่ยงที่ต่อเนื่อง
2. แสดงความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
3. อย่างน้อยที่สุด ต้องแสดงความมุ่งมั่น ในการปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร
4. จัดทำเป็นเอกสาร มีการนำไปปฏิบัติ และบำรุงรักษาไว้
5. สื่อสาร เผยแพร่ นโยบายให้พนักงานทุกคนในองค์กรได้รับทราบ เพื่อให้พนักงานเกิดความตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

6. เผยแพร่ ไปยังผู้เกี่ยวข้อง

7. ทบทวนเป็นระยะ เพื่อให้มั่นใจว่า นโยบายที่กำหนดขึ้นยังคงเกี่ยวข้องและเหมาะสมกับองค์กร

4.3 การวางแผน

4.3.1 การวางแผนการชี้บ่งความเป็นอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการควบคุมความเสี่ยง (Planning for hazard , risk assessment and risk control)

องค์กร ต้องจัดทำและคงไว้ ซึ่งวิธีการปฏิบัติ ในการชี้บ่งความเป็นอันตรายประเมินความเสี่ยง และนำวิธีการควบคุมความเสี่ยงไปปฏิบัติ โดยต้องรวมถึง

1. กิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำ และเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว
2. กิจกรรมของพนักงานทุกคนที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน รวมถึงผู้รับจ้างช่วง และผู้มาติดต่อ

3. สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในสถานที่ทำงาน ไม่ว่าจะจัดหาโดยองค์กรหรือผู้อื่น

องค์กรต้องทำให้เชื่อมั่นว่า ผลจากการประเมิน และจากการควบคุม จะถูกนำพิจารณาเมื่อมีการตั้งวัตถุประสงค์ การจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ต้องจัดทำเป็นเอกสาร และจัดเก็บให้ทันสมัยอยู่เสมอ

วิธีการที่ใช้ในการชี้บ่งความเป็นอันตราย และการประเมินความเสี่ยงต้อง

1. กำหนดอย่างชัดเจน เหมาะสมกับขอบเขต ลักษณะองค์กร และระยะเวลา เพื่อให้มั่นใจว่าวิธีการดำเนินการเป็นไปในเชิงป้องกัน (Proactive) มากกว่า การตอบสนอง เมื่อเกิดปัญหา (Reactive)

2. จัดกลุ่มของความเสี่ยง และกำหนดอย่างชัดเจน ว่าความเสี่ยงใด ที่ต้องกำจัดออก หรือควบคุมตามแนวทางที่กำหนดในหัวข้อ 4.3.3 และ 4.3.4

3. พิจารณาถึงประสพการณ์ และความสามารถในการควบคุมความเสี่ยงของผู้ที่ปฏิบัติงาน

4. พิจารณาปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อข้อกำหนด ระบุการฝึกอบรมที่จำเป็น และ/ หรือ การพัฒนาการควบคุมการปฏิบัติการ

5. จัดให้มีการติดตามตรวจสอบ เพื่อให้มั่นใจว่าการนำไปปฏิบัติเกิดประสิทธิผล และเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

4.3.2 กฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ

องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติ ในการชี้บ่ง และการเข้าไปถึงกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยขององค์กร ต้องจัดเก็บให้ทันสมัยเสมอ และสื่อสารกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้พนักงาน และผู้เกี่ยวข้องได้ทราบ

4.3.3 วัตถุประสงค์

องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์ ในการดำเนินการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และคงไว้เป็นเอกสารในแต่ละระดับ และแต่ละหน้าที่ภายในองค์กร เมื่อมีการจัดทำ และทบทวนวัตถุประสงค์ องค์กรต้องพิจารณาถึงกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ อันตราย และความเสี่ยง เทคโนโลยีที่เหมาะสม ความพร้อมทางการเงิน ข้อกำหนดทางธุรกิจ และการปฏิบัติ และมุมมองของผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้ส่วนเสีย วัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น ต้องสอดคล้องกับนโยบายด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย รวมทั้งมีความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

4.3.4 โปรแกรมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

องค์กรต้องจัดทำโปรแกรมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และคงไว้ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น โดยต้องกำหนดเอกสาร ที่รวมถึง

1. กำหนดผู้รับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
2. กำหนดช่วงเวลาการทบทวน โปรแกรมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยและมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรมผลิตภัณฑ์ บริการ หรือสภาพการปฏิบัติงานขององค์กร จะต้องนำมาพิจารณาปรับปรุงโปรแกรมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

4.4 การนำไปปฏิบัติ และการปฏิบัติการ

4.4.1 โครงสร้าง และหน้าที่ความรับผิดชอบ

องค์กรต้องกำหนดบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบ และอำนาจของบุคคล ผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุม ดำเนินการ และตรวจสอบกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลทำให้เกิดความเสี่ยง, สิ่งอำนวยความสะดวก และการดำเนินการต่างๆ ขององค์กร และต้องจัดทำเป็นเอกสาร สื่อสาร เพื่อให้สะดวกต่อการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

หน้าที่ความรับผิดชอบสูงสุดสำหรับงานอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ให้อยู่กับผู้บริหารสูงสุด ขององค์กร โดยองค์กรต้องแต่งตั้งสมาชิกผู้บริหารระดับสูง (เช่น องค์กรขนาดใหญ่ จะเป็นบอร์ด หรือสมาชิกกรรมการบริหาร) และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อทำให้เกิดความมั่นใจว่าระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยมีการนำไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม และทุกจุด และทุกพื้นที่ ปฏิบัติการขององค์กรมีการดำเนินการเป็นไปตามข้อกำหนด ฝ่ายบริหารต้องจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นต่อการปฏิบัติ ควบคุม และปรับปรุงระบบการจัดการขององค์กร (ทรัพยากร หมายรวมถึงทรัพยากรบุคคล และทักษะเฉพาะบุคคล เทคโนโลยี และการเงิน)ผู้บริหารที่ได้รับการแต่งตั้ง ต้องกำหนดบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบ และอำนาจเพื่อ

1. ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าต้องการต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยได้ถูกกำหนดขึ้น

2. ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าผลการดำเนินงานระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีการรายงานไปยังผู้บริหารสูงสุด เพื่อทบทวน และเป็นพื้นฐานในการปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยถือเป็นหน้าที่รับผิดชอบของฝ่ายบริหาร ที่ต้องแสดงให้เห็นความมุ่งมั่นอย่างชัดเจน ในการปรับปรุงผลการดำเนินงานของระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

4.4.2 การฝึกอบรม, การสร้างจิตสำนึกและความรู้ความสามารถ

องค์กรต้องจัดบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถ ในการปฏิบัติงาน ในกิจกรรมงานใด ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยความรู้ความสามารถ ต้องถูกกำหนด โดยพิจารณาในลักษณะของการศึกษา การฝึกอบรม และ/ หรือประสบการณ์ที่เหมาะสม

ต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีปฏิบัติ เพื่อให้มั่นใจว่า พนักงาน แต่ละระดับและหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง มีความตระหนัก ถึง

1. ความสำคัญ ของการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และข้อกำหนดต่างๆของระบบการจัดทำอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือมีโอกาสที่จะเกิดขึ้น จากกิจกรรม การปฏิบัติของพนักงาน และประโยชน์ที่จะได้รับ

3. บทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการที่จะทำให้ บรรลุตามนโยบาย เป็นไปตามวิธีปฏิบัติ และข้อกำหนดของระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมทั้งข้อกำหนดของการเตรียมพร้อม และการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน (ตามข้อกำหนด 4.4.7)

4. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น หากมีการไม่ปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ วิธีการปฏิบัติด้านการฝึกอบรม ต้องกำหนดให้ครอบคลุมแตกต่างกันไปตาม ระดับของแต่ละหน้าที่ ความรับผิดชอบ ความสามารถ การรู้หนังสือ และความเสี่ยง

4.4.3 การให้คำปรึกษาและการสื่อสาร

องค์กรต้องจัดทำวิธีการปฏิบัติ เพื่อให้มั่นใจว่า ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีการนำมาสื่อสารทั้งไป และกลับ จากพนักงาน และผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้ส่วนเสีย การจัดการให้พนักงานได้มีส่วนร่วม และการให้ข้อคิดเห็น ต้องจัดทำเป็นเอกสาร และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ

1. มีส่วนร่วมในการพัฒนา ทบทวนนโยบาย และวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อการจัดการความเสี่ยง

2. ให้ข้อคิดเห็น ให้คำปรึกษา เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่ก่อมีผลกระทบต่ออาชีวอนามัยและความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน

3. ได้รับทราบว่ามีใคร และฝ่ายบริหารใด ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ เป็นตัวแทนในการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (ตามข้อกำหนด 4.4.1)

4.4.4 การจัดทำเอกสาร

องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งข้อมูล ตามความเหมาะสม เช่น ในรูปกระดาษ หรืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่ง

1. บรรยายถึงหัวใจสำคัญ และความเกี่ยวข้องกัน ในระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2. กำหนดทิศทางทางอ้างอิง ความเกี่ยวข้องของเอกสาร(สิ่งที่สำคัญ คือเอกสาร ต้องมีการจัดเก็บไว้ น้อยที่สุด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล)

4.4.5 เอกสาร และการควบคุมข้อมูล

องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่ง วิธีการปฏิบัติ ในการควบคุมเอกสาร และข้อมูลทั้งหมด ตามข้อกำหนดของ OHSAS เพื่อให้มั่นใจว่า

1. เอกสารมีสถานที่จัดเก็บ

2. มีการทบทวน แก้ไขปรับปรุง เป็นระยะ ตามความจำเป็น และอนุมัติความเพียงพอ ของเอกสารผู้มีอำนาจ

3. ข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ฉบับปัจจุบัน ต้องมีจัดไว้ในทุกพื้นที่ ที่จำเป็น เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงานตามระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

4. เอกสารและข้อมูลที่ถูกยกเลิก การใช้ ต้องกำจัดออกจากทุกจุดที่จัดเก็บ และใช้งาน หรือไม่เช่นนั้น ต้องทำให้มั่นใจว่ามีการป้องกันการนำมาใช้งาน

5. ข้อมูล และเอกสารถูกจัดเก็บ เพื่อวัตถุประสงค์ทางกฎหมาย หรือเพื่อศึกษาอ้างอิง หรือทั้งสองอย่าง ต้องมีการชี้บ่งอย่างเหมาะสม

4.4.6 การควบคุมการปฏิบัติการ

องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และกิจกรรม ที่จำเป็นต้องกำหนดวิธีการควบคุมความเสี่ยง ต้องวางแผนการควบคุมไว้สำหรับกิจกรรมเหล่านั้น รวมถึงการบำรุงรักษา เพื่อให้แน่ใจว่าขั้นตอน หรือกิจกรรมนั้น

1. มีการจัดทำและคงไว้ ซึ่งวิธีการปฏิบัติ เป็นเอกสาร โดยให้ครอบคลุมขั้นตอนหรือกิจกรรมที่ หากขาดหายไป มีผลทำให้นโยบาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น ไม่สามารถบรรลุได้

2. กำหนดเกณฑ์การควบคุมการปฏิบัติลงในระเบียบปฏิบัติ

3. จัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติ ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ได้มีการชี้บ่งไว้จากการจัดซื้อสินค้า อุปกรณ์ และบริการ และ/หรือใช้งานโดยองค์กร และมีการสื่อสารระเบียบปฏิบัติการ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องให้ผู้จัดหาผู้ส่งมอบ และผู้รับจ้างช่วง ได้รับทราบ

4. จัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติ เพื่อกำจัด หรือลดความเสี่ยง ต่ออาชีวอนามัย และความปลอดภัยจากแหล่งกำเนิด อันเกิดจาก ออกแบบสถานที่ทำงาน ขั้นตอนการผลิต การติดตั้ง เครื่องจักร วิธีการปฏิบัติงาน และโครงสร้างการปฏิบัติงานขององค์กร รวมทั้งการพัฒนา ความสามารถของบุคคล

4.4.7 การเตรียมความพร้อม และตอบโต้สภาวะฉุกเฉิน

องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่ง แผนและวิธีการปฏิบัติในการชี้แจงโอกาสของการ เกิด และการตอบโต้ อุบัติการณ์ และสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อป้องกัน และบรรเทาความเจ็บป่วย การบาดเจ็บ อันเกิดจากเหตุการณ์ดังกล่าว องค์กรต้องทบทวนแผน และวิธีการปฏิบัติ การเตรียม ความพร้อม และตอบโต้สภาวะฉุกเฉิน โดยเฉพาะหลังจากเกิดอุบัติเหตุ หรือเหตุการณ์ฉุกเฉิน

องค์กรต้องจัดให้มีการทดสอบ ปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติที่กำหนดไว้ เพื่อพิจารณา ว่าความสามารถในการใช้งาน

4.5 การตรวจสอบ และปฏิบัติการแก้ไข

4.5.1 การวัดผลการปฏิบัติงาน และการติดตามตรวจสอบ

องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติ สำหรับติดตามตรวจสอบ และตรวจ วัดผลการปฏิบัติงาน ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ โดยวิธีการปฏิบัติต้อง กำหนด

1. การตรวจวัดผลทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ ที่เหมาะสม กับความจำเป็น ตามความเสี่ยง ขององค์กร

2. ติดตามตรวจสอบการบรรลุตามวัตถุประสงค์ ด้านอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัยขององค์กร

3. การติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานในเชิงป้องกัน (proactive measure) ต้อง สอดคล้องกับโปรแกรมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เกณฑ์การควบคุมการ ปฏิบัติ รวมทั้งกฎหมาย และข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4. การตรวจติดตามผลการดำเนินงานในเชิงตอบรับ (reactive measurement) ต้อง มาติดตามตรวจสอบ อุบัติเหตุ การเจ็บป่วย อุบัติการณ์ (รวมทั้งเหตุการณ์ที่เกือบจะทำให้เกิด อุบัติเหตุ : near misses) และเหตุการณ์ในอดีตที่แสดงถึงความบกพร่องของด้านอาชีวอนามัย และ ความปลอดภัย

5. ต้องบันทึกข้อมูล และผลการติดตามตรวจสอบ และตรวจวัด ให้เพียงพอที่จะ เอื้ออำนวยต่อการวิเคราะห์การปฏิบัติการแก้ไข และป้องกัน

กรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในการติดตามตรวจวัด และตรวจวัดผล องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติงานสำหรับการสอบเทียบความถูกต้อง และการดูแล รักษาเครื่องมือต่างๆ และต้องเก็บบันทึกผล

4.5.2 อุบัติเหตุ อุบัติการณ์ ความไม่เป็นไปตามข้อกำหนด และปฏิบัติการแก้ไข และป้องกันองค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติ เพื่อกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่ ในการ

1. จัดการ และสอบสวน อุบัติเหตุ อุบัติการณ์ ความไม่เป็นไปตามข้อกำหนด
2. บรรเทาความรุนแรง อันเป็นผลมาจาก อุบัติเหตุ อุบัติการณ์ หรือความไม่เป็นไปตามข้อกำหนด

3. ปฏิบัติการแก้ไข และป้องกันที่สมบูรณ์

4. ยืนยันประสิทธิผลการปฏิบัติการแก้ไข และป้องกันที่ได้ดำเนินการไป

วิธีการปฏิบัติที่กำหนดขึ้น เพื่อนำไปปฏิบัติการแก้ไข และป้องกัน ต้องถูกนำไป ทบทวน ในขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง ก่อนนำไปปฏิบัติ

วิธีการแก้ไข และป้องกันที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้กำจัดสาเหตุที่แท้จริง และโอกาสของ การเกิดสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ต้องมีความเหมาะสม กับขนาดของปัญหา และเพียงพอต่อ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

องค์กรต้องนำสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการปฏิบัติการแก้ไข และ ป้องกัน ไปปฏิบัติ และบันทึกลงในวิธีการปฏิบัติงาน

4.5.3 บันทึก และการจัดการบันทึก

องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติที่มุ่ง การบำรุงรักษา และการ จัดทำบันทึกรวมทั้งผลจากการตรวจติดตาม และทบทวนการจัดการบันทึกด้านอาชีวอนามัย และ ความปลอดภัย ต้องอ่านได้ง่าย ,สามารถสืบ และสอบกลับไปยังกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ บันทึก ต่างๆ ต้องมีการจัดเก็บ และดูแลรักษา ในลักษณะที่พร้อมจะนำมาปรับปรุงแก้ไข และมีการป้องกัน ความเสียหาย การเสื่อมสภาพหรือสูญหาย รวมทั้งต้องกำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บและบันทึก

บันทึกต้องถูกเก็บรักษาไว้อย่างเหมาะสม กับระบบ และองค์กร รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินการตามข้อกำหนดด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

4.5.4 การตรวจติดตาม

องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติ และแผนการตรวจติดตาม เพื่อ ตรวจติดตามระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เป็นระยะ เพื่อ

1. พิจารณาว่า การจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ขององค์กร เป็นดังนี้ หรือไม่ว่า

1.1 ยืนยันให้แน่ใจว่า แผนการจัดการ เป็นไปตามข้อกำหนดของการจัดการ ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

1.2 มีการนำไปปฏิบัติ และรักษาไว้อย่างเหมาะสม

1.3 เกิดประสิทธิผล บรรลุตามนโยบาย และวัตถุประสงค์

2. มีการทบทวนผลการตรวจติดตามภายในครั้งก่อน

3. รายงานผลการตรวจติดตาม ต่อผู้บริหาร

แผนการตรวจติดตาม รวมทั้งหมายกำหนดการต่างๆ ต้องพิจารณาอยู่บนพื้นฐานของการประเมินความเสี่ยงจากกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร และผลการตรวจติดตามภายในครั้งก่อน ระเบียบปฏิบัติงานต้องครอบคลุมถึงขอบเขต ความถี่ วิธีการและขีดความสามารถ รวมไปถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ และความต้องการในการตรวจติดตาม และการรายงานผล (ในการตรวจติดตาม ต้องดำเนินการ โดยบุคคลที่ไม่ได้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อกิจกรรมที่ถูกตรวจสอบ)

4.6 การทบทวนระบบการจัดการ

ผู้บริหารระดับสูงขององค์กร ต้องทบทวนระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยเป็นระยะ เพื่อให้มั่นใจว่าระบบยังคงมีการพัฒนาตามความเหมาะสม อย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และมีประสิทธิผล การทบทวนของผู้บริหาร

1. การดำเนินการเพื่อบรรเทาผลที่ตามมาจากอุบัติเหตุ. อุบัติการณ์ หรือความไม่ เป็นไปตามข้อกำหนด

2. การริเริ่ม และการดำเนินการให้ปฏิบัติการแก้ไขและป้องกันประสบความสำเร็จ

3. รับรองประสิทธิผลของการปฏิบัติการแก้ไข และป้องกันที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ระเบียบปฏิบัติการนี้กำหนดให้ต้องทบทวนการดำเนินการปฏิบัติการแก้ไข และป้องกัน รวมทั้งขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงที่เสนอไว้ ก่อนนำไปปฏิบัติวิธีการปฏิบัติแก้ไข และป้องกันที่กำหนดไว้เพื่อใช้กำจัดสาเหตุที่แท้จริง และความเป็นไปได้ในการเกิดสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ต้องมีความเหมาะสม กับขนาดของปัญหา และเพียงพอต่อความเสี่ยงที่ถูกตรวจพบ องค์กรต้องนำสิ่งที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการปฏิบัติการแก้ไข และป้องกันไปปฏิบัติ และบันทึกลงในระเบียบปฏิบัติงาน

2.3 ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท ซี.พี เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด

ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดของนักการศึกษา 2 ท่าน คือ บริษัท SGS (ประเทศไทย) จำกัด และณัฐพงศ์ ภรสุวรรณพงศ์ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ไว้ 5 ด้าน ดังนี้

- 2.3.1 ด้านนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
- 2.3.2 ด้านการวางแผน
- 2.3.3 ด้านการนำไปปฏิบัติ
- 2.3.4 ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข
- 2.3.5 ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

2.3.1 ด้านนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

ณัฐพงศ์ ภรสุวรรณพงศ์ (2545 : 34-35) ได้กล่าวถึงนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ดังนี้ ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรต้องกำหนดนโยบาย โดยจัดทำเป็นเอกสารพร้อมทั้งลงนาม เพื่อแสดงเจตจำนงในการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย นโยบายดังกล่าวต้องเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจ

1. เหมาะสมกับลักษณะ และความเสี่ยงขององค์กร
2. แสดงเจตจำนงที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่องค์กรได้ทำข้อตกลงไว้
3. แสดงเจตจำนงที่จะปรับปรุง และป้องกันอันตรายที่เกิดกับลูกจ้าง และผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
4. แสดงเจตจำนงที่จะจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอ เหมาะสมในการดำเนินการตามระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

นอกจากนี้ต้องให้ลูกจ้างได้ทราบ และเข้าใจจุดมุ่งหมาย ของนโยบาย และเปิดโอกาสให้ลูกจ้างมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็น และปฏิบัติตามนโยบาย รวมทั้งมีการทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อให้แน่ใจว่า นโยบายที่กำหนดขึ้นยังมีความเหมาะสมกับองค์กร

บริษัท SGS (ประเทศไทย) จำกัด (อ้างใน เอกสารฝึกอบรมระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย - ข้อกำหนด) ดังนี้

ต้องจัดทำนโยบายด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยได้รับการเห็นชอบจากผู้บริหารระดับสูงขององค์กรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และแสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงผลการดำเนินงานในด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยนโยบายต้อง :

1. เหมาะสมกับสภาพ และขนาดของความเสี่ยงที่ต่อเนื่อง
2. แสดงความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
3. อย่างน้อยที่สุด ต้องแสดงความมุ่งมั่น ในการปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร
4. จัดทำเป็นเอกสาร มีการนำไปปฏิบัติ และดำรงรักษาไว้
5. สื่อสาร เผยแพร่ นโยบายให้พนักงานทุกคนในองค์กรได้รับทราบ เพื่อให้พนักงานเกิดความตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย
6. เผยแพร่ ไปยังผู้เกี่ยวข้อง
7. ทบทวนเป็นระยะเพื่อให้มั่นใจว่า นโยบายที่กำหนดขึ้นยังคงเกี่ยวข้องและเหมาะสมกับองค์กร

สรุปได้ว่านโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย จะต้องสอดคล้องกับสภาพ และขนาดของความเสี่ยง และเป็นการแสดงความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูงขององค์กร ในการปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อกำหนดของบริษัท รวมถึงการเผยแพร่ให้ทุกคนในองค์กร และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ และมีการทบทวนเป็นระยะ

2.3.2 ด้านการวางแผน

ณัฐพงศ์ กรสุวรรณพงศ์ (2545 : 34-35) ได้กล่าวถึงการวางแผน ดังนี้ การประเมินความเสี่ยง องค์กรต้องจัดทำ และปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินการในการชี้บ่ง อันตราย และประมาณการระดับความเสี่ยงทุกกิจกรรม และสภาพแวดล้อมในการทำงานของลูกจ้าง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการกำหนดมาตรการควบคุมความเสี่ยง องค์กรต้องทบทวนการประเมินความเสี่ยง ในกรณีที่มีการดำเนินกิจกรรมใหม่ หรือมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจกรรม และองค์กรต้องจัดทำ และเก็บบันทึกตามที่กำหนด กฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ องค์กรต้องจัดทำ และปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินการเตรียมการจัดการดังต่อไปนี้

1. กำหนดแผนงาน และวัตถุประสงค์ รวมทั้งบุคลากร และทรัพยากร เพื่อให้บรรลุตามนโยบาย
2. วางแผนปฏิบัติการสำหรับการควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ใน ระดับที่ยอมรับได้ และเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมาย
3. วางแผนปฏิบัติการสำหรับการควบคุมการปฏิบัติ

4. วางแผนปฏิบัติการสำหรับการติดตามตรวจสอบ และการวัดผลการปฏิบัติ การตรวจประเมิน และการทบทวนการจัดการ และถ้ามีการดำเนินกิจกรรมใหม่ หรือมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกิจกรรม องค์กรต้องแก้ไขแผนงานให้เหมาะสม รวมถึงการจัดทำบันทึก และเก็บบันทึกตามที่กำหนด

บริษัท SGS (ประเทศไทย) จำกัด (อ้างใน เอกสารฝึกอบรมระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย - ข้อกำหนด) ดังนี้

การวางแผนการชี้บ่งความเป็นอันตราย การประเมินความเสี่ยง และการควบคุมความเสี่ยง (Planning for hazard , risk assessment and risk control)

องค์กรต้องจัดทำและคงไว้ ซึ่งวิธีการปฏิบัติ ในการชี้บ่งความเป็นอันตราย ประเมินความเสี่ยง และนำวิธีการควบคุมความเสี่ยงไปปฏิบัติ โดยต้องรวมถึง

1. กิจกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำ และเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว
2. กิจกรรมของพนักงานทุกคนที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน รวมถึงผู้รับจ้างช่วง และผู้มาติดต่อ

3. สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในสถานที่ทำงาน ไม่ว่าจัดหาโดยองค์กรหรือผู้อื่น

องค์กรต้องทำให้เชื่อมั่นว่า ผลจากการประเมิน และจากการควบคุม จะถูกนำพิจารณาเมื่อมีการตั้งวัตถุประสงค์ การจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ต้องจัดทำเป็นเอกสาร และจัดเก็บให้ทันสมัยอยู่เสมอ

วิธีการที่ใช้ในการชี้บ่งความเป็นอันตราย และการประเมินความเสี่ยงต้อง

1. กำหนดอย่างชัดเจน เหมาะสมกับขอบเขต ลักษณะองค์กร และระยะเวลา เพื่อให้มั่นใจว่าวิธีการดำเนินการเป็นไปในเชิงป้องกัน (Proactive) มากกว่า การตอบสนอง เมื่อเกิดปัญหา (Reactive)

2. จัดกลุ่มของความเสี่ยง และกำหนดอย่างชัดเจน ว่าความเสี่ยงใด ที่ต้องกำจัดออก หรือควบคุมตามแนวทางที่กำหนดในหัวข้อ 4.3.3 และ 4.3.4

3. พิจารณาถึงประสบการณ์ และความสามารถในการควบคุมความเสี่ยงของผู้ที่ปฏิบัติงาน

4. พิจารณาปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อข้อกำหนด ระบุการฝึกอบรมที่จำเป็น และ/ หรือ การพัฒนาการควบคุมการปฏิบัติการ

5. จัดให้มีการติดตามตรวจสอบ เพื่อให้มั่นใจว่าการนำไปปฏิบัติเกิดประสิทธิผล และเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

กฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติ ในการชี้บ่ง และการเข้าไปถึงกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านอาชีวอนามัย และความ

ปลอดภัยขององค์กร ต้องจัดเก็บให้ทันสมัยเสมอ และสื่อสารกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้พนักงาน และผู้เกี่ยวข้องได้ทราบ

วัตถุประสงค์ องค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์ ในการดำเนินการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และคงไว้เป็นเอกสารในแต่ละระดับ และแต่ละหน้าที่ภายในองค์กร เมื่อมีการจัดทำ และทบทวนวัตถุประสงค์ องค์กรต้องพิจารณาถึงกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อันตราย และความเสี่ยง เทคโนโลยีที่เหมาะสม ความพร้อมทางการเงิน ข้อกำหนด ทางธุรกิจ และการปฏิบัติ และมุมมองของผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้ส่วนเสีย วัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น ต้องสอดคล้องกับนโยบายด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย รวมทั้งมีความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

โปรแกรมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย องค์กรต้องจัดทำ โปรแกรมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และคงไว้ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น โดยต้องกำหนดเอกสาร ที่รวมถึง กำหนดผู้รับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

กำหนดช่วงเวลาการทบทวน โปรแกรมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยและมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือสภาพการปฏิบัติงานขององค์กร จะต้องนำมาพิจารณาปรับปรุงโปรแกรมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

ดังนั้นด้านการวางแผน ที่ได้กล่าวมานี้ เป็นแนวทาง ในการดำเนินการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย อย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง

2.3.3 ด้านการนำไปปฏิบัติ

ฉัฐพงษ์ ทรสุวรรณพงศ์ (2545 : 34-35) ได้กล่าวถึงการนำไปใช้ และการปฏิบัติ ดังนี้

โครงสร้าง และความรับผิดชอบ โดยองค์กรต้องกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของลูกจ้าง ทุกระดับ ที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการในด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย รวมทั้งจัดทำเป็นเอกสาร และเผยแพร่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง ภายในองค์กรทราบ

ลูกจ้างที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ซึ่งมีผลกระทบด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม โดยองค์กรต้องแต่งตั้งผู้แทนฝ่ายบริหารด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยมีหน้าที่ดังนี้

1 ดูแลให้ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยที่ได้จัดทำขึ้นมีการนำไปใช้ และดำเนินการเป็นไปตามข้อกำหนด อย่างต่อเนื่อง

2 รายงานผลการปฏิบัติตามระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยต่อผู้บริหารระดับสูง เพื่อนำไปใช้ในการทบทวนระบบการจัดการ และเป็นแนวทางสำหรับการปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

ผู้บริหารระดับสูงต้องเป็นผู้นำในการแสดงความรับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และดูแลให้มีการปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย อย่างสม่ำเสมอ

การฝึกอบรม การสร้างจิตสำนึก และความรู้ความสามารถ โดยองค์กรต้องจัดทำและปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงาน ที่แสดงถึงความต้องการในการฝึกอบรม และให้การฝึกอบรมบุคลากร ทุกระดับภายในองค์กรมีความรู้ความสามารถ รวมถึงสร้างจิตสำนึกเพื่อให้เกิดความตระหนักถึงอันตราย และความเสี่ยงในกิจกรรมที่ต้องรับผิดชอบ พร้อมทั้งวิธีปฏิบัติในการควบคุมความเสี่ยง และต้องมีการประเมินความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยง

การสื่อสาร องค์กรต้องจัดทำ และปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการสื่อสาร โดยองค์กรรับฟัง และคำแนะนำ การรับ และการตอบสนอง ข้อมูลข่าวสารระหว่างบุคคล ผู้เชี่ยวชาญ และหน่วยงานระดับต่างๆ ทั้งภายใน และภายนอก

เอกสาร และการควบคุมเอกสารในระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย องค์กรต้องมีเอกสาร ในระบบอย่างเพียงพอ เพื่อให้การจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และองค์กรต้องจัดทำ และปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการเก็บรักษา และควบคุมเอกสารเพื่อให้แน่ใจว่า เอกสารมีความทันสมัย และอยู่ ณ จุดปฏิบัติงาน

การจัดซื้อ และการจัดจ้าง

องค์กรต้องจัดทำ และปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินการ สำหรับการจัดซื้อ และจัดจ้างในส่วนที่จะมีผลต่อการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยในการจัดซื้ออุปกรณ์หรือเครื่องมือ และเครื่องจักรต้องพิจารณาถึงอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น และมีการดำเนินการเพื่อป้องกันอันตราย โดยกำหนดข้อมูล รายละเอียดความต้องการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย พร้อมทั้งตรวจรับตามข้อมูลรายละเอียด ส่วนการจัดซื้ออุปกรณ์ตรวจวัดที่เกี่ยวกับการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ต้องพิจารณาถึงการสอบเทียบ เพื่อความถูกต้องในการตรวจวัด และต้องมีเอกสารคู่มือการใช้งาน การจัดจ้างผู้รับเหมา และผู้รับเหมาช่วง ต้องจัดจ้าง โดยพิจารณาถึงความสามารถ ในการตอบสนองต่อ ความต้องการขององค์กร ในด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ต้องมีการกำหนดวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้อง และปลอดภัย รวมทั้งมีการดำเนินการเพื่อควบคุมการทำงานของผู้รับเหมา และผู้รับเหมาช่วงให้เป็นไปตามวิธีปฏิบัติที่กำหนด

บริษัท SGS (ประเทศไทย) จำกัด (อ้างใน เอกสารฝึกอบรมระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย - ข้อกำหนด) ดังนี้

องค์กรต้องกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และกิจกรรม ที่จำเป็นต้องกำหนดวิธีการควบคุมความเสี่ยง ต้องวางแผนการควบคุมไว้สำหรับกิจกรรมเหล่านั้น รวมถึงการบำรุงรักษา เพื่อให้แน่ใจว่าขั้นตอน หรือกิจกรรมนั้น

1 มีการจัดทำและคงไว้ ซึ่งวิธีการปฏิบัติ เป็นเอกสาร โดยให้ครอบคลุมขั้นตอน หรือกิจกรรมที่ หากขาดหายไป มีผลทำให้นโยบาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้น ไม่สามารถบรรลุได้

2 กำหนดเกณฑ์การควบคุมการปฏิบัติลงในระเบียบปฏิบัติ

3 จัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติ ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ได้มีการชี้บ่งไว้ จากการจัดซื้อสินค้า อุปกรณ์ และบริการ และ/หรือใช้งานโดยองค์กร และมีการสื่อสารระเบียบปฏิบัติการ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องให้ผู้จัดหาผู้ส่งมอบ และผู้รับจ้างช่วง ได้รับทราบ

4 จัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติ เพื่อกำจัด หรือลดความเสี่ยง ต่ออาชีวอนามัย และความปลอดภัยจากแหล่งกำเนิด อันเกิดจาก ออกแบบสถานที่ทำงาน ขั้นตอนการผลิต การติดตั้งเครื่องจักร วิธีการปฏิบัติงาน และโครงสร้างการปฏิบัติงานขององค์กร รวมทั้งการพัฒนาความสามารถของบุคคล

จะเห็นได้ว่า ในการนำไปปฏิบัติตามระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยจะต้องจัดทำ และปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงาน ในแต่ละกิจกรรม รวมถึงการจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมืออย่างปลอดภัย และจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่า ทุกกิจกรรม สามารถดำเนินการไปด้วยความปลอดภัย และเป็นไปตามนโยบาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.3.4 ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข

ณัฐพงศ์ ภรสุวรรณพงศ์ (2545 : 34-35) ได้กล่าวถึงการนำไปใช้ และการปฏิบัติ ดังนี้

การติดตามตรวจสอบ และการวัดผลการปฏิบัติ องค์กรต้องจัดทำ และปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานติดตามตรวจสอบ และการวัดผลการปฏิบัติ ทั้งเชิงรุก และเชิงรับ เพื่อให้บรรลุนโยบาย และการเตรียมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยที่กำหนดไว้ในกรณีใช้เครื่องมือเพื่อตรวจวัดต้องจัดทำ และปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานที่แสดงถึงความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ วิธีการเก็บ ตรวจวัด และวิเคราะห์ตัวอย่าง การสอบเทียบ การดูแลรักษา และการซ่อมบำรุงอย่างเหมาะสม

การตรวจประเมิน องค์กรต้องจัดทำ และปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานในการตรวจประเมิน ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยตามช่วงเวลา ที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ ในการตรวจประเมินตลอดทั้งองค์กร ต้องครอบคลุมขอบข่าย ความถี่ วิธีการตรวจประเมิน รวมทั้งความรับผิดชอบในการตรวจประเมิน และผู้ตรวจประเมิน ต้องเป็นบุคคลที่มี

ความรู้ ความสามารถ และมีความเป็นอิสระจาก กิจกรรมที่ทำการตรวจประเมิน ซึ่งแผนการตรวจประเมินขึ้นกับระดับความเสี่ยง และผลการตรวจประเมินที่ผ่านมา นอกจากนี้ต้องมีรายงานผลการตรวจประเมิน และส่งให้บุคคลที่ถูกตรวจประเมินผู้บังคับบัญชา ของหน่วยงานที่ถูกตรวจประเมิน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการแก้ไข

การแก้ไข และการป้องกัน องค์กรต้องจัดทำ และปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานที่แสดงถึงการแก้ไขข้อบกพร่องที่ พบจากการติดตามตรวจสอบ การวัดผลการปฏิบัติการรายงานอุบัติเหตุ หรือเหตุการณ์เกือบเกิดอุบัติเหตุ ข้อร้องเรียน และข้อเสนอแนะ โดยกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ อำนาจการจัดการในการสอบสวนสาเหตุที่แท้จริงของ ข้อบกพร่องแล้วดำเนินการแก้ไข และกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันมิให้เกิดข้อบกพร่องซ้ำอีก

บริษัท SGS (ประเทศไทย) จำกัด (อ้างใน เอกสารฝึกอบรมระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย - ข้อกำหนด) ดังนี้

การวัดผลการปฏิบัติงาน และการติดตามตรวจสอบ (Performance measurement and monitoring) องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติ สำหรับติดตามตรวจสอบ และตรวจวัดผลการปฏิบัติงาน ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ โดยวิธีการปฏิบัติต้องกำหนด การตรวจวัดผลทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ ที่เหมาะสม กับความจำเป็น ตามความเสี่ยง ขององค์กร ติดตามตรวจสอบการบรรลุตามวัตถุประสงค์ การติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานในเชิงป้องกัน (proactive measure) ต้องสอดคล้องกับโปรแกรมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เกณฑ์การควบคุมการปฏิบัติ รวมทั้งกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การตรวจติดตามผลการดำเนินงานในเชิงตอบรับ (reactive measurement) ต้องมาติดตามตรวจสอบ อุบัติเหตุ การเจ็บป่วย อุบัติการณ์ (รวมทั้งเหตุการณ์ที่เกือบจะทำให้เกิดอุบัติเหตุ :near misses)และเหตุการณ์ในอดีตที่แสดงถึงความบกพร่องของด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ต้องบันทึกข้อมูล และผลการติดตามตรวจสอบ และตรวจวัด ให้เพียงพอที่จะเอื้ออำนวยต่อการวิเคราะห์การปฏิบัติการแก้ไข และป้องกัน กรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในการติดตามตรวจวัด และตรวจวัดผล องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งระเบียบปฏิบัติงานสำหรับการสอบเทียบความถูกต้อง และการดูแลรักษาเครื่องมือต่างๆ และต้องเก็บบันทึกผล

อุบัติเหตุ อุบัติการณ์ ความไม่เป็นไปตามข้อกำหนด และปฏิบัติการแก้ไข และป้องกันองค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติ เพื่อกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่ ในการ จัดการ และสอบสวน อุบัติเหตุ อุบัติการณ์ ความไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ปฏิบัติการแก้ไข และป้องกันที่สมบูรณ์

วิธีการปฏิบัติที่กำหนดขึ้น เพื่อนำไปปฏิบัติการแก้ไข และป้องกัน ต้องถูกนำไป ทบทวน ในขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง ก่อนนำไปปฏิบัติ

วิธีการแก้ไข และป้องกันที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้กำจัดสาเหตุที่แท้จริง และโอกาสของการเกิดสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ต้องมีความเหมาะสม กับขนาดของปัญหา และเพียงพอต่อความเสี่ยงที่เกิดขึ้น

องค์กรต้องนำสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการปฏิบัติการแก้ไข และป้องกัน ไปปฏิบัติ และบันทึกลงในวิธีการปฏิบัติงาน

บันทึก และการจัดการบันทึก องค์กรต้องจัดทำ และคงไว้ซึ่งวิธีการปฏิบัติการซึ่งเป็นการบำรุงรักษา และการจัดทำบันทึก บันทึกต่างๆ ต้องมีการจัดเก็บ และดูแลรักษา ในลักษณะที่พร้อมจะนำมาปรับปรุงแก้ไข และมีการป้องกันความเสียหาย การเสื่อมสภาพหรือสูญหาย รวมทั้งต้องกำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บและบันทึก

บันทึกต้องถูกเก็บรักษาไว้อย่างเหมาะสม กับระบบ และองค์กร รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินการตามข้อกำหนดด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

สรุปได้ว่า องค์กรต้องจัดทำ และปฏิบัติตามเอกสารขั้นตอนการดำเนินงาน ติดตาม ตรวจสอบ และวัดผลการปฏิบัติ อย่างเหมาะสม รวมถึงการดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ เพื่อลดผลกระทบใดๆ ตามระยะเวลาที่เหมาะสม พร้อมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันมิให้เกิดข้อบกพร่องซ้ำอีก

2.3.5 ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

ณัฐพงศ์ ภรสุวรรณพงศ์ (2545 : 34-35) ได้กล่าวถึงการนำไปใช้ และการปฏิบัติ ดังนี้ ผู้บริหารระดับสูงของ องค์กร หรือของ คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่ปฏิบัติตามกฎหมาย และต้องทบทวนระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อให้แน่ใจว่าระบบการจัดการยังคงมีความเหมาะสม มีความเพียงพอ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยต้องพิจารณาถึง

1. ผลการดำเนินงานของระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยทั้งหมด
2. ผลการดำเนินงานเฉพาะแต่ละข้อกำหนดของระบบการจัดการ
3. สิ่งที่พบจากการตรวจประเมิน
4. ปัจจัยภายใน และภายนอก เช่นการเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร แนวทางการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ที่มีอยู่ในองค์กร ข้อปฏิบัติ และการดำเนินการที่ดีกว่า ซึ่งองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ ได้จัดทำเอาไว้ (best practice) การแก้ไขตามข้อกำหนดของกฎหมาย การนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ เป็นต้น

นอกจากนี้ผู้บริหารระดับสูง ขององค์กรต้องวิเคราะห์ว่า การกระทำใดที่จำเป็นต้องแก้ไข จากข้อบกพร่อง ของระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และพิจารณาความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลงนโยบาย การเตรียมการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบอื่นๆ ของระบบ โดยพิจารณาจากผลการตรวจประเมินระบบ การจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย สภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป และเจตจำนงที่จะให้มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งองค์กรต้องจัดทำ และเก็บบันทึกตามที่กำหนด

บริษัท SGS (ประเทศไทย) จำกัด (อ้างใน เอกสารฝึกอบรมระบบการจัดการด้าน อาชีวอนามัย และความปลอดภัย - ข้อกำหนด) ดังนี้

ผู้บริหารระดับสูงขององค์กร ต้องทบทวนระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยเป็นระยะ เพื่อให้มั่นใจว่าระบบยังคงมีการพัฒนาตามความเหมาะสม อย่างต่อเนื่อง เพียงพอ และมีประสิทธิผล การทบทวนของผู้บริหาร

1. การดำเนินการเพื่อบรรเทาผลที่ตามมาจากอุบัติเหตุ, อุบัติการณ์ หรือความไม่เป็นไปตามข้อกำหนด
2. การริเริ่ม และการดำเนินการให้ปฏิบัติการแก้ไข และป้องกันประสบความสำเร็จ
3. รับรองประสิทธิผลของการปฏิบัติการแก้ไข และป้องกันที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ระเบียบปฏิบัติการณ์กำหนดให้ต้องทบทวนการดำเนินการปฏิบัติการแก้ไข และป้องกัน รวมทั้งขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงที่เสนอไว้ ก่อนนำไปปฏิบัติวิธีการปฏิบัติแก้ไข และป้องกัน ที่กำหนดไว้เพื่อใช้กำจัดสาเหตุที่แท้จริง และความเป็นไปได้ในการเกิดสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ต้องมีความเหมาะสม กับขนาดของปัญหา และเพียงพอต่อความเสี่ยงที่ถูกตรวจพบ องค์กรต้องนำสิ่งที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นผลที่ได้จากการปฏิบัติการแก้ไข และป้องกัน ไปปฏิบัติ และ บันทึกลงในระเบียบปฏิบัติงาน

สรุปได้ว่าการทบทวนระบบการจัดการตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยผู้บริหารระดับสูง ทำให้เกิดความมั่นใจกับองค์กรในการปฏิบัติตามระบบการจัดการ รวมถึงการแก้ไขจากข้อบกพร่อง ที่เกิดจาก การตรวจประเมิน ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก และข้อกำหนดกฎหมาย เพื่อให้การบริหารจัดการระบบ เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ภายในองค์กร

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกศรา สุขสว่าง (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตสำนึก กับสภาพความปลอดภัยของบุคลากรในโรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จ.ปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 648 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรที่ทำงานในโรงงานที่มีขนาดต่างกัน อายุต่างกัน สำเร็จการศึกษาในระดับต่างกัน ประสบการณ์ทำงานต่างกัน จะมีจิตสำนึกในความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนบุคคลที่ทำหน้าที่ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีจิตสำนึกในความปลอดภัยแตกต่างกัน มีจิตสำนึกในความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยบุคลากรที่ทำงานในโรงงานขนาดใหญ่ อายุมาก การศึกษา

สูง ประสบการณ์ทำงานมากมีจิตสำนึกในความปลอดภัยสูงกว่า บุคลากรที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง ขนาดเล็ก อายุน้อย การศึกษาค่ำ และประสบการณ์ทำงานน้อย ส่วนในด้านการประสบอุบัติเหตุ บุคลากรที่ทำงานในโรงงานขนาดเล็ก อายุน้อย การศึกษาสูง ประสบการณ์ทำงานมาก จะมีการเกิดอุบัติเหตุน้อยกว่า บุคลากรที่ทำงานในโรงงานขนาดใหญ่ อายุมาก การศึกษาค่ำ และประสบการณ์ทำงานน้อย และพบว่าจิตสำนึกในความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเกิดอุบัติเหตุ

วีรมลล์ ละอองศิริวงศ์ (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตราย และพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย ของพนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตแผ่นเหล็ก โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 208 คน ในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเหล็กแห่งหนึ่ง ในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามพบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุงาน แผนกงาน และประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย ไม่สามารถร่วมกันพยากรณ์การรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตรายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ปัจจัยอายุที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการทำงาน อย่างปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุงาน แผนกงาน และประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย ที่แตกต่างกันพฤติกรรมการทำงานอย่างมีปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

3. การรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตราย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย

วิศิษฐ ศศิปริมาณนท์ (2538 : บทคัดย่อ) เรื่องการประยุกต์หลักการ ISO9001 ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์หลังจากได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO9002 พบว่า ได้จัดทำแนวทางของระบบการบริหารงานในส่วนของการควบคุมการออกแบบ และได้นำไปปฏิบัติงานจริงในโรงงาน ส่งผลให้เกิดมาตรฐานในการทำงาน สามารถสอบทวนกลับได้ ก่อให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน และลดความผิดพลาดในการทำงาน เพราะวิธีการถูกกำหนดไว้เป็นเอกสารที่แน่นอน

รัตนวรรณ ศรีทองเสถียร (2542 : บทคัดย่อ) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า (1) พนักงานมีการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดีมาก (2) พนักงานที่คิลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการรับรู้ ระบบความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน (3) พนักงานหญิง พนักงานที่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงานพนักงานที่เคยอบรมด้านความปลอดภัย และพนักงานที่เคยอบรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลมีพฤติกรรมความปลอดภัยดีกว่าพนักงานชาย พนักงานที่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน พนักงานที่ไม่เคยอบรมด้านความ

ความปลอดภัยและพนักงานที่ไม่เคยอบรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศิริฉวี ศรีวรรณวิทย์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้มาตรการความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานปิโตรเคมี : กรณีศึกษา โรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ระบบบริหารความปลอดภัยได้แก่ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติ จำนวน 21 คน และประชากรที่ใช้ในการศึกษาระดับการรับรู้มาตรการความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัย ได้แก่ พนักงานปฏิบัติการของโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติ จำนวน 481 คน จากการศึกษาพบว่า ระบบการบริหารความปลอดภัยในด้านการอบรม และจิตใจ และด้านการควบคุมอุบัติเหตุอันตราย ของโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติจัดอยู่ในเกณฑ์ดีมาก พนักงานระดับปฏิบัติการมีการรับรู้ในด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การใช้เครื่องมือเครื่องจักรอย่างปลอดภัย การรับรู้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน จัดอยู่ในระดับดี และในภาพรวมพนักงานระดับปฏิบัติการของโรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติมีการรับรู้มาตรการความปลอดภัยจัดอยู่ในระดับดี และมีพฤติกรรมความปลอดภัยจัดอยู่ในระดับดี

พจนารถ บุญญภัทรพงษ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความรู้ เจตคติ ต่อพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานของลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม ผลผลิตลงในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ลูกจ้างมีพฤติกรรม ความรู้ และเจตคติ ต่อการป้องกันอันตรายจากการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ลูกจ้างที่มีเพศ ระดับการศึกษา และแผนกงานที่สังกัดแตกต่างกัน มีความรู้การป้องกันอันตรายจากการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอายุ อายุงาน ประสบการณ์การฝึกอบรม ไม่ก่อให้เกิดความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และลูกจ้างที่มีระดับการศึกษามีเจตคติต่อการป้องกันอันตรายจากการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเพศ อายุ อายุงาน ประสบการณ์การฝึกอบรม และแผนกงานที่สังกัด ไม่ก่อให้เกิดเจตคติต่อการป้องกันอันตราย จากการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าความรู้ และเจตคติต่อการป้องกันอันตรายจากการทำงานมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อนุชา วงศ์ไพบูลย์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลของระบบการบริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่ที่มีต่ออัตราการเกิดอุบัติเหตุ กรณีศึกษาการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย สรุปว่า อัตราการเกิดอุบัติเหตุ และความสูญเสียหลังการบริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่มีค่าลดลงอย่างมีนัยสำคัญ 0.03 นอกจากนี้ยังพบว่าการนำระบบการบริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่มาใช้กับองค์กรทำให้สามารถวิเคราะห์หาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ และความสูญเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากความบกพร่องในด้านการจัดการระบบการควบคุมการดำเนินงาน และการละเลยเอาใจใส่กับเหตุเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งเป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ และความสูญเสีย

เฉลิมพล วงศ์อัมไพช (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การลดความสูญเสีย จากอุบัติเหตุ ในการปฏิบัติงาน กรณีศึกษา การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่าการศึกษาพฤติกรรมของการเกิดอุบัติเหตุ เพื่อทราบความเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุของหน่วยงาน การวิเคราะห์ และค้นหาสาเหตุ ของการเกิดอุบัติเหตุ และการดำเนินการจัดตั้งมาตรฐานของโปรแกรม ในการควบคุมแก้ไข สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ นั้น และประเมินสถานภาพความปลอดภัย ของหน่วยงาน ก่อนและหลังการดำเนินการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม ตามหลักการของระบบการบริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่ แล้วจะช่วยให้สถานภาพความปลอดภัยดีขึ้น และช่วยลดความสูญเสียที่เกิดจากอุบัติเหตุ โดยสรุปว่าค่าความเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุมีค่าลดลง 0.230

สมโภชน์ แพงบุปผา (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ระบบความปลอดภัยสมัยใหม่ กับโรงไฟฟ้า กรณีศึกษา การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่า หลังจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยนำ ระบบการบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่ มาใช้ในการบริหารงาน ทำให้ค่าความถี่และค่าความรุนแรงของอุบัติเหตุมีค่าลดลง และค่าดัชนีการเกิดอุบัติเหตุลดลง 41.15 % ภายในเวลา 2 ปี แสดงให้เห็นถึงความเหมาะสมในการนำระบบบริหารความปลอดภัยสมัยใหม่มาใช้

บุญกร เจริญจิตร (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานความปลอดภัย โรงงานอุตสาหกรรม กรณีศึกษา บริษัท แคนนอนไฮ-เทค (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า การบริหารงานความปลอดภัยในองค์กรนั้นจะต้องเกิดจากความร่วมมือจากทุกๆฝ่ายในองค์กร รวมทั้งต้องปรับปรุงเจตคติทางด้านความปลอดภัยให้แก่พนักงานโดยส่งเสริมพนักงานให้เข้าร่วมกิจกรรมด้านความปลอดภัย อันจะส่งผลให้พนักงานเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ ที่ดำรงชีวิตอยู่ด้วยความปลอดภัยมีคุณค่า และสามารถแสดงศักยภาพของตนออกมาอย่างเต็มความสามารถ เพราะพนักงานในองค์กรทุกคน เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสูงสุดขององค์กรที่จะต้องรักษาไว้ ความปลอดภัยในการทำงานเป็นวิธีการหนึ่งที่จะรักษาทรัพยากรที่มีค่าควบคู่ไปกับความเจริญก้าวหน้าขององค์กรอย่างแท้จริง

กัสสะ ประเสริฐวิทย์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้เสนอเรื่องการเปรียบเทียบเจตคติ ของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติการต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ตามข้อกำหนด ISO1400 พบว่า

1. พนักงานระดับบริหาร และพนักงานระดับปฏิบัติการ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในเรื่อง นโยบาย การวางแผน และการนำนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ เช่นเดียวกับประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับนโยบาย การวางแผน และการนำนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ แต่ขนาดของธุรกิจ และลักษณะของโรงงานที่ได้รับการรับรอง ISO14000 มีความสัมพันธ์กับนโยบาย การวางแผน และการนำนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ

2. ประเภทธุรกิจ และขนาดของธุรกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน และลักษณะของโรงงานที่ได้รับการจัดการ ISO14000 ที่มีความสัมพันธ์กับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

สำหรับแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อม ตามข้อกำหนด ISO14000 นั้นจะต้องดำเนินการตามหลักการอย่างเคร่งครัด

นิกร บุญเวียง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงความตื่นตัวทางสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ และเอกชน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการดำเนินการจัดการ และการนำระบบมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14000 ไปใช้ในการพัฒนาธุรกิจ ที่ควบคู่ไปกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม พบว่ามีความตื่นตัวในการดำเนินการของภาครัฐในการให้ความรู้ ความเข้าใจ การจัดการฝึกอบรมสัมมนา เผยแพร่ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ การชักจูงให้องค์กรต่างๆ มีการนำเอาระบบมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14000 ไปใช้ดำเนินการจัดการในระดับหนึ่ง ในส่วนของธุรกิจเอกชน ก็พบว่ามีความตื่นตัวนำระบบมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO14000 ไปดำเนินการพัฒนาธุรกิจ ให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้นในกระบวนการผลิต และการจัดการของเสียโดยมีหลายองค์กรที่ได้ดำเนินการ

ขจรวิทย์ อุตวัฒน์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติ และปัจจัยจูงใจของพนักงานในแผนกประกันคุณภาพ ที่มีต่อการจัดทำระบบ QS-9000 กรณีศึกษา บริษัทผู้ส่งมอบชิ้นส่วนรถยนต์ในกลุ่มโครงสร้างของบริษัท ออโต้ฮิลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด ในส่วนของผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีผลต่อการจัดทำระบบ QS-9000 ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานในแผนกประกันคุณภาพ พบว่า พนักงานที่มีอายุ และสถานภาพสมรส ต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการจัดทำระบบ QS-9000 ต่างกันในบางหัวข้อ

ประสิทธิ์ พัทณี (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อประเมินศักยภาพในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของบริษัท ซีเกท เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด และศึกษาถึงความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับศักยภาพขององค์กรในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมพนักงานมีความคิดเห็นว่า บริษัท มีศักยภาพในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลพบว่า พนักงานที่มีอายุต่างกัน มีระดับการศึกษาต่างกัน มีตำแหน่งงานต่างกัน และระยะเวลาการทำงานในบริษัทต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพองค์กรในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ต่างกัน แต่เพศและแผนกงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพ ขององค์กรในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ไพโรจน์ต์ กันตีมูล (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความรู้และทัศนคติที่มีต่อระบบคุณภาพ ISO 9000 ใน 5 ด้านได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากระบบคุณภาพ ISO 9000 ด้านการปฏิบัติงาน ด้านเอกสารและข้อมูล ด้านการตรวจติดตามคุณภาพภายใน และด้าน

ภาพพจน์ของบริษัท ของพนักงานผลิต ทัศนศึกษาบริษัท ผลิตภัณฑ์ และวัสดุก่อสร้าง จำกัด (CPAC) โดยเปรียบเทียบระหว่างพนักงานผลิต 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพนักงานผลิตที่อยู่ในโรงงานที่ รับการรับรองระบบคุณภาพ ISO 9000 กับกลุ่มพนักงานผลิตที่อยู่ในโรงงานที่ยังไม่ได้รับการ รับรองคุณภาพ ISO 9000 ผลการศึกษาพบว่า พนักงานผลิตมีความรู้เกี่ยวกับระบบคุณภาพ ISO 9000 อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมิน และพบว่าพนักงานผลิตกลุ่มที่สังกัดโรงงานที่ได้รับ และ ไม่ได้รับการรับรองระบบคุณภาพ ISO 9000 มีความรู้แตกต่างกัน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับ ความรู้เป็น 7.98 และ 7.36 ตามลำดับ ในด้านทัศนคติที่มีต่อระบบคุณภาพ ISO 9000 พบว่า พนักงานผลิตมีทัศนคติในทุกด้านอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านเอกสาร และข้อมูลที่อยู่ในระดับปาน กลาง และพบว่า พนักงานผลิตที่สังกัดในโรงงานที่ได้รับ และยังไม่ได้รับการรับรองระบบ ISO 9000 มีทัศนคติในทุกด้านไม่แตกต่างกัน

เอกสิทธิ์ โนมประดิษฐ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน) ต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของพนักงาน บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน) ต่อการนำ ระบบคุณภาพ ISO9000 มาใช้ในองค์กร เปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน) ต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของ พนักงาน บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน) ต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร กลุ่ม ตัวอย่างในการวิจัย คือพนักงาน บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นพนักงานที่มีความรับผิดชอบ งานอยู่ในขอบเขต (Scope) ของระบบคุณภาพ ISO 9000 จำนวน 273 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ และค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่า t-test ค่า f-test และค่า Pearson Correlation Coefficient โดยมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัย พบว่า พนักงาน บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน) ส่วนใหญ่มีความ คิดเห็นต่อการนำระบบคุณภาพ ISO9000 มาใช้ในองค์กรในระดับสูง ส่วนการเปรียบเทียบความ คิดเห็นของพนักงาน บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน) ในด้านอายุ ระยะเวลา การทำงานกับบริษัท และ ตำแหน่ง พบว่า พนักงาน บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน) ที่มีอายุระยะเวลาทำงานกับบริษัท และ ตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร ไม่แตกต่าง กัน สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของพนักงาน บริษัท ฝาจีบ จำกัด (มหาชน) ต่อการนำ ระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร คือ ความรู้เกี่ยวกับระบบคุณภาพ ISO 9000 และการ สื่อสารในองค์กรเกี่ยวกับระบบคุณภาพ ISO 9000

สาวิตรี จันทราอุกฤษณ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการธำรงรักษาระบบคุณภาพ ISO 9000 โดยมีสมมติฐานเบื้องต้นว่าองค์กรที่สามารถธำรงรักษา ระบบคุณภาพ ISO 9000 ไว้ได้ นั้น จะต้องมุ่งเน้นหรือให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เน้นแนวทางบริหารคุณภาพ แบบให้คนเป็นศูนย์กลางผลการศึกษา สรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้สามารถธำรงรักษาระบบ

คุณภาพ ISO 9000 ได้แก่ ความมุ่งมั่นหรือพันธสัญญาของผู้บริหาร การให้พนักงานมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม การพัฒนาบุคลากรตลอดเวลา การให้ความสำคัญกับลูกค้าทั้งภายใน และภายนอก การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การวางแผนกลยุทธ์คุณภาพ นอกจากนี้กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ที่จัดขึ้นจะต้องมีสถานการณ์ หรือเงื่อนไขที่ทำให้พนักงานตระหนักถึงการเรียนรู้ตลอดเวลา และมีจิตสำนึกต่อการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเอื้อให้ปัจจัยข้างต้นประสบผลสำเร็จ

สุเมธ แวนนิลาพันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อระบบคุณภาพ ISO 9000 และความพึงพอใจ ในงานของพนักงานในโรงงานผลิตอุปกรณ์เซมิคอนดักเตอร์ เขตภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า 1) ทัศนคติที่มีผลต่อระบบคุณภาพ ISO 9000 อยู่ในระดับค่อนข้างดี 2) ความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลาง 3) ทัศนคติที่มีต่อระบบ ISO 9000 มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานโดยรวม และความพึงพอใจในงานด้านต่างๆ อยู่ในระดับสูง 4) ทัศนคติที่มีต่อระบบ ISO 9000 มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานโดยรวมในเกือบทุกภูมิภาคที่แตกต่างกัน ยกเว้นพนักงานที่อายุต่ำกว่า 20 และพนักงานที่หย่า/หม้าย ที่มีทัศนคติต่อระบบ ISO 9000 ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานโดยรวม 5) ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อระบบ ISO 9000 กับความพึงพอใจในงานรายด้านที่ศึกษาในทุกๆ ภูมิภาคมีลักษณะต่าง ๆ กัน

ไพบุลย์ วิสุทธิ์เศรษฐ์ และคณะ (2541) ได้ทำการศึกษาสภาพการนำระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในหน่วยงานที่ได้รับการรับรองในปี 2541 โดยใช้แบบสอบถามทัศนคติและใช้มาตรวัดแบบลิเคิต ผลการวิจัยพบว่ามูลเหตุจูงใจ สำคัญจากการนำระบบบริหารงานคุณภาพ ISO9000 มาใช้ในหน่วยงานได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ภาพพจน์ที่ดี และตอบสนองความต้องการของลูกค้า ส่วนผลที่ได้รับจากการนำระบบบริหารงานคุณภาพ ISO9000 ได้แก่ ภาพพจน์ดีขึ้น และประสิทธิภาพการทำงาน/ บริหารดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องตามมูลเหตุจูงใจ ในการทำระบบบริหารงานคุณภาพ ISO9000

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกรณีศึกษา: บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) คือ ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการวางแผน ด้านการนำไปปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข และด้านการทบทวนระบบการจัดการ โดยกำหนดขั้นตอนการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
  - 3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัย คือ พนักงาน ของบริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้า DC4. บางบัวทอง จำนวน 650 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละกลุ่มตามวิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Robert V. Krejcie และ Earyle W. Morga (อ้างใน รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2538 : 80-81) จากจำนวนพนักงานระดับบังคับบัญชา และพนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 650 คน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 242 คน และดำเนินการเก็บข้อมูลโดยเก็บจากพนักงานระดับบังคับบัญชาทั้งหมดรวม 68 คน ส่วนที่เหลืออีก 174 คน เก็บจากพนักงานระดับปฏิบัติการ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สถานภาพการทำงาน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ระดับบังคับบัญชา	68	68
ระดับปฏิบัติการ	582	174
รวม	650	242

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามที่ครอบคลุมเกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานระดับบังคับบัญชา และพนักงานระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานอยู่ของบริษัท ซี.พี เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4) ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านนโยบายอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ด้านการวางแผน ด้านการนำไปปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข และด้านการทบทวนระบบการจัดการ

เครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน ที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัท ซี.พี เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ทั้ง 5 ด้าน คือ

1. ด้านนโยบายอาชีพอนามัยและความปลอดภัย	จำนวน	5 ข้อ
2. ด้านการวางแผน	จำนวน	5 ข้อ
3. ด้านการนำไปปฏิบัติ	จำนวน	11 ข้อ
4. ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข	จำนวน	5 ข้อ
5. ด้านการทบทวนระบบการจัดการ	จำนวน	4 ข้อ

แบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบ การจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ใน 5 ด้าน

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือและพัฒนาแบบสอบถามการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัทซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวทางการสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ตลอดจนแนวทางกำหนดข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์
2. ศึกษาแบบสอบถามจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. นำแนวคิด และข้อมูลต่างๆ ทั้งหมดมาสร้างแบบสอบถาม สำหรับใช้เก็บข้อมูล ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จแล้ว ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อปรับปรุงแก้ไข
2. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์	อาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.
2. อ.จันจิรา จิตตะวิริยะพงษ์	อาจารย์ภาควิชาภาษาและสังคม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.
3. นายบุญส่ง สุวรรณจอมภพ	ผู้จัดการฝ่ายจัดสินค้า บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้า DC4. บางบัวทอง
4. นางพูนทรัพย์ ศรีคชินทร์	รองผู้เชี่ยวชาญ ด้านวางระบบคุณภาพ บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)
5. นายมนต์ชัย สุวรรณเจริญสุข	ผู้จัดการฝ่ายความปลอดภัย กลุ่มบริษัท TOA

โดยคำนวณหาจากความสอดคล้องระหว่างคำนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถามที่สร้างขึ้น และ ความถูกต้องของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุง โดยใช้เทคนิค IOC (Item –Objective Congruence Index) และความถูกต้องของภาษา โดยวิธีการคำนวณ และเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คำนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับนิยามศัพท์เฉพาะ
 ΣR แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
 N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

(สุวิมล ตีรกานันท์.2543 : 129)

เกณฑ์การให้คะแนน

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับคำนิยามศัพท์ที่ระบุไว้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงกับคำนิยามศัพท์ที่ระบุไว้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่ได้วัดตรงกับคำนิยามศัพท์ที่ระบุไว้

และเลือกข้อที่มีค่า $\text{IOC} \geq 0.5$ ซึ่งผลของการวิเคราะห์พบว่าทุกข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 ดัง ตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับคำนิยามศัพท์ และจำนวนข้อคำถามของแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้ได้

ตอนที่	ตัวแปร	ข้อคำถามที่ สร้างจริง	ข้อคำถามที่สามารถ นำไปใช้ได้	ค่า IOC ที่สามารถ นำไปใช้ได้
2	ความคิดเห็นของ พนักงานในโรงงาน อุตสาหกรรม	30	30	0.60-1.00

แต่ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงการใช้ภาษา จำนวน 6 ข้อ และแสดงผลการวิเคราะห์ค่า IOC ดัง ตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 แสดงข้อคำถามที่เปลี่ยนแปลงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อคำถามเดิม	ข้อคำถามเมื่อแก้ไขแล้ว
<p>ด้านการนำไปปฏิบัติ</p> <p>ข้อ 17 เป็นระบบ ที่ช่วยให้การติดต่อประสานงานภายในบริษัทฯ มีความชัดเจนมากขึ้น</p>	<p>เป็นระบบ ที่ช่วยให้การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในบริษัทฯ มีความชัดเจนมากขึ้น</p>
<p>ข้อ 18 เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำ และ เก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวกับระบบ OHSAS18001 เพื่อให้ตรวจสอบได้</p>	<p>เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำ และ เก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวกับ ระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เพื่อสามารถตรวจสอบและ ทวนสอบได้</p>
<p>ข้อ 20 เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงาน ปฏิบัติตาม คู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติทุกครั้ง ในการทำงาน</p>	<p>เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงาน มีคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน เพื่อเกิดมาตรฐาน ลดข้อผิดพลาด</p>
<p>ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข</p> <p>ข้อ 22 เป็นระบบที่กำหนดให้มีการตรวจวัด สภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การวัดความร้อน, แสง, ฝุ่น, สารเคมี ที่ต้องปฏิบัติตามระบบ OHSAS18001</p>	<p>เป็นระบบที่กำหนดให้มีการตรวจวัด สภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การวัดความร้อน, แสง, ฝุ่น, สารเคมี, อื่นๆ เพื่อป้องกันและ เฝ้าระวัง ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย</p>
<p>ข้อ 23 เป็นระบบที่ช่วยให้มีการตรวจประเมิน ระบบ OHSAS18001 ตามความถี่ และระยะเวลา ที่กำหนด</p>	<p>เป็นระบบที่ช่วยให้มีการเฝ้าระวัง โดยกำหนด ความถี่ และระยะเวลา การตรวจติดตามภายใน (IQA) ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย</p>
<p>ด้านการทบทวนระบบการจัดการ</p> <p>ข้อ 30 เป็นระบบที่ควรนำผลการทบทวนการ ปฏิบัติการแก้ไข ป้องกัน บันทึกลงในระเบียบ ปฏิบัติงาน</p>	<p>เป็นระบบที่นำผลการทบทวน การปฏิบัติการแก้ไขและ ป้องกัน มาแก้ไขในคู่มือการ ปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน</p>

3. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิ

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้วมาปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้

5. หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามดีแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามมีความเชื่อมั่น (Reliability) ได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับพนักงาน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่เป็นพนักงานของบริษัท

6. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach เรียกว่า “สัมประสิทธิ์ อัลฟา” (α - Coefficient) โดยหาค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ และจำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านนโยบายอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ด้านการวางแผน ด้านการนำไปปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข และด้านการทบทวนระบบการจัดการ

$$\text{สูตร } \alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 K แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนคำถามแต่ละข้อ
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบทั้งหมด

(สุวิมล ตีรกันันท์.2543 : 137)

ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในภาพรวม และจำแนกเป็นรายด้าน

ด้าน	ค่าความเชื่อมั่น
1. นโยบายอาชีพอนามัยและความปลอดภัย	0.87
2. การวางแผน	0.85
3. การนำไปปฏิบัติ	0.93
4. การตรวจสอบและการแก้ไข	0.92
5. การทบทวนระบบการจัดการ	0.91
รวม	0.97

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือถึง ผู้จัดการทั่วไป บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4) เพื่อขออนุญาต ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความเชื่อมั่นแล้ว ไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับพนักงาน ระดับบังคับบัญชา และระดับปฏิบัติการ จำนวน 242 คน ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม ถึง วันที่ 30 ธันวาคม 2549

3. ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 242 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window เพื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติ และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยวิธีหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัย และความปลอดภัย ของบริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตามความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัย และความปลอดภัย ทัศนศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) โดยทำเป็นรายด้าน และภาพรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ มีเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ดังนี้

4.50— 5.00 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับมากที่สุด

3.50— 4.49 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับมาก

2.50— 3.49 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับปานกลาง

1.50— 2.49 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับน้อย

1.00— 1.49 หมายถึง เห็นด้วย ในระดับน้อยที่สุด

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัย และความ ปลอดภัย ทัศนศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ตามเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ทั้ง 5 ด้าน โดยใช้ t-test รายด้าน และภาพรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

ตอนที่ 3 สรุปข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัย และความปลอดภัย ทัศนศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ตามเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านนโยบายอาชีพอนามัย และความปลอดภัย
2. ด้านการวางแผน
3. ด้านการนำไปปฏิบัติ
4. ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข
5. ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. การหาค่าร้อยละ (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2538 : 170)

$$\text{สูตร } p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงค่าเป็นร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. การหาค่าเฉลี่ย (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2538 : 151)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\Sigma X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของข้อมูล
 n แทน จำนวนของข้อมูล

3. การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (รวิวรรณ ชินะตระกูล. 2538 : 162)

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{n\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\Sigma X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

4. สถิติในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน t-test กรณีค่าความแปรปรวน ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง สองกลุ่มไม่เท่ากัน ใช้สูตร t-test ชนิด Separate Variance (รวิวรรณ ชินะตระกูล, 2538 : 149)

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

$\bar{X}_1$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2

S_1^2 = ความแปรปรวน ของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1

S_2^2 = ความแปรปรวน ของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2

n_1 = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

n_2 = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ในด้าน นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการวางแผน ด้านการนำไปปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข และด้านการทบทวนระบบการจัดการ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตาราง ประกอบคำบรรยาย แบ่งออกเป็น

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ โดยหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและ ความปลอดภัย ของพนักงานระดับบังคับบัญชา และระดับปฏิบัติการ โดยภาพรวม รายด้าน และราย ข้อโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และลักษณะงานที่ ปฏิบัติ โดยใช้ t-test

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้ความถี่

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ โดยหาค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ทำงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ โดยใช้ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ และลำดับที่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	131	54.13
- หญิง	111	45.86
รวม	242	100.0
2. ประสบการณ์ทำงาน		
- น้อยกว่า 3 ปี	97	40.08
- มากกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี	145	59.92
รวม	242	100.00
3 ลักษณะงานที่ปฏิบัติ		
3.1 ระดับบังคับบัญชา	68	28.10
3.1.1 ระดับบังคับบัญชาระดับสูง	29	11.98
- ผู้จัดการฝ่าย	9	31.03
- รองผู้จัดการฝ่าย	3	10.34
- ผู้จัดการแผนก	7	24.14
- รองผู้จัดการแผนก	3	10.34
- ผู้ช่วยผู้จัดการแผนก	7	24.14
รวม	29	100.00
3.1.2 ระดับบังคับบัญชาระดับต้น	39	16.12
- หัวหน้าหน่วย	11	28.21
- เจ้าหน้าที่อาวุโส	8	20.51
- ผู้ช่วยหัวหน้าหน่วย	20	51.28
รวม	39	100.00
3.2 ระดับปฏิบัติการ	174	71.90
- เจ้าหน้าที่	22	12.64
- พนักงานใน Line จัดสินค้า	152	87.35
รวม	174	100.00
รวมทั้งหมด	242	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า พนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 242 คน มีข้อมูลทั่วไปดังนี้

เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เป็นพนักงานเพศชาย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 54.13 และเป็นพนักงานเพศหญิง จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 45.86

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า เป็นพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 59.92 และเป็นพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 3 ปีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 40.08

เมื่อจำแนกตาม ลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบว่า เป็นพนักงานระดับบังคับบัญชา จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 จำแนกรายละเอียดดังนี้ ระดับบังคับบัญชาาระดับสูง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.98 และระดับบังคับบัญชาาระดับต้น จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.12 และระดับปฏิบัติการ จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 71.90

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภย กรณีศึกษา บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทำเป็นรายชื่อ รายด้าน และภาพรวมทุกด้าน มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.2 -4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้าน	n=242		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	3.87	.542	มาก	4
2. การวางแผน	3.97	.550	มาก	2
3. การนำไปปฏิบัติ	3.87	.498	มาก	3
4. การตรวจสอบ และการแก้ไข	3.86	.612	มาก	5
5. การทบทวนระบบการจัดการ	4.00	.635	มาก	1
ภาพรวม	3.91	.476	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.91$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย แต่ละด้านจากมากไปน้อย คือ ด้านการทบทวนระบบการจัดการ ($\bar{x}=4.00$) ด้านการวางแผน ($\bar{x}=3.97$) ด้านการนำไปปฏิบัติ ($\bar{x}=3.87$) ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ($\bar{x}=3.87$) และด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข ($\bar{x}=3.86$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกเป็นรายข้อ ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	n=242		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	$\bar{x}$	S.D.		
1. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน	3.97	.693	มาก	1
2. นโยบายฯ แสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุง ผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกฎหมาย	3.97	.728	มาก	2
3. นโยบายฯ ที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ	3.71	.721	มาก	5
4. นโยบายฯ จำเป็นต้อง จัดทำเป็นเอกสาร หรือลายลักษณ์อักษร เพื่อเผยแพร่แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.84	.825	มาก	4
5. นโยบายควรได้รับ การทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อให้เหมาะสมกับองค์กร	3.90	.763	มาก	3
ภาพรวม	3.87	.542	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.87$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.71 -3.97 ซึ่งทุกข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยแต่ละข้อจากมากไปน้อย ดังนี้ ข้อ1. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน($\bar{x}=3.97$) ข้อ2. นโยบายฯ แสดงความ

มุ่งมั่นที่จะปรับปรุง ผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกฎหมาย ($\bar{x}=3.97$) ข้อ5. นโยบายควรได้รับ การทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อให้เหมาะสมกับองค์กร ($\bar{x}=3.90$) ข้อ4. นโยบายฯ จำเป็นต้องจัดทำเป็นเอกสาร หรือลายลักษณ์อักษร เพื่อเผยแพร่แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x}=3.84$) ข้อ3. นโยบายฯ ที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ ($\bar{x}=3.71$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกเป็นรายชื่อ ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	n=242		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับที่
	$\bar{x}$	S.D.		
1. เป็นระบบที่ควรมี การวางแผน การชี้แจงความเป็นอันตราย หรือตรวจสอบการทำงานเพื่อให้มีความปลอดภัย	4.07	.737	มาก	1
2. เป็นระบบที่ควร กำหนดให้มีแผนการประเมินความเสี่ยง โดยมีการชี้แจงความเป็นอันตราย ทุกกิจกรรม และทุกสภาพแวดล้อมในการทำงาน	3.98	.767	มาก	3
3. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี การควบคุมความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และเป็นไปตามข้อกำหนดกฎหมาย	3.96	.814	มาก	4
4. เป็นระบบที่ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการควบคุมความเสี่ยง มีความชัดเจนมากขึ้น	4.04	.748	มาก	2
5. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของ โครงการ มีแผนดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้	3.85	.646	มาก	5
ภาพรวม	3.97	.550	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ด้านการวางแผน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85-4.07 ซึ่งทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยแต่ละข้อจากมากไปน้อย ดังนี้ ข้อ1. เป็นระบบที่ควรมี การวางแผน การชี้แจงความเป็นอันตราย หรือตรวจสอบการทำงานเพื่อให้มีความปลอดภัย ($\bar{x}=4.07$) ข้อ4. เป็นระบบที่

ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการควบคุมความเสี่ยง มีความชัดเจนมากขึ้น ($\bar{X}=4.04$) ข้อ2. เป็นระบบที่ควร กำหนดให้มีแผนการประเมินความเสี่ยง โดยมีการชี้แจงความเป็นอันตราย ทุกกิจกรรม และทุกสภาพแวดล้อมในการทำงาน($\bar{X}=3.98$) ข้อ3. เป็นระบบที่ควร กำหนดให้มี การควบคุมความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และเป็นไปตามข้อกำหนดกฎหมาย ($\bar{X}=3.96$) ข้อ5. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มีแผนดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถลด ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้ ($\bar{X}=3.85$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของพนักงานต่อ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกเป็นรายชื่อ ด้านการนำไป ปฏิบัติ

ด้านการนำไปปฏิบัติ	n=242		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. เป็นระบบที่จำเป็นต้อง กำหนดโครงสร้างหน้าที่ ความรับผิดชอบของพนักงาน ในแต่ละโครงการ	3.82	.663	มาก	9
2. เป็นระบบที่ควรมีการจัดการอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ แก่พนักงาน เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	3.99	.754	มาก	1
3. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษา แก่พนักงาน และผู้เกี่ยวข้อง ต่อการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	3.98	.789	มาก	2
4. ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษาเหมาะสม และเพียงพอต่อพนักงานทุกระดับ	3.59	.748	มาก	11
5. เป็นระบบที่ควรมี การจัดทำ ข้อมูล ข่าวสาร การประชุม โดยสื่อสารแจ้งให้พนักงานทราบในการนำไปปฏิบัติ	3.95	.790	มาก	4
6. หลังสื่อสารข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ควรมีการตรวจสอบ ในการนำไปปฏิบัติของพนักงานทุกระดับ	3.90	.783	มาก	6
7. เป็นระบบ ที่ช่วยให้การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในบริษัทฯ มีความชัดเจนมากขึ้น	3.87	.722	มาก	7

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกเป็นรายชื่อ ด้านการนำไปปฏิบัติ (ต่อ)

ด้านการนำไปปฏิบัติ	n=242		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
9. เป็นระบบที่ช่วยให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด เนื่องจากมีการควบคุมเอกสาร และควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงาน	3.84	.640	มาก	8
10. เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงาน มีคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน เพื่อเกิดมาตรฐาน ลดข้อผิดพลาด	3.95	.716	มาก	3
11. เป็นระบบที่ทำให้มีการจัดทำแผนฉุกเฉิน และเตรียมความพร้อม ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน	3.81	.760	มาก	10
ภาพรวม	3.87	.498	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ด้านการนำไปปฏิบัติภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.81-3.99 ซึ่งทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยแต่ละข้อจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ ข้อ 2. เป็นระบบที่ควรมีการจัดการอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ แก่พนักงาน เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ($\bar{X}=3.99$) ข้อ 3. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษา แก่พนักงาน และผู้เกี่ยวข้อง ต่อการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ($\bar{X}=3.98$) ข้อ 10. เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงาน มีคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน เพื่อเกิดมาตรฐาน ลดข้อผิดพลาด ($\bar{X}=3.95$) ข้อ 5. เป็นระบบที่ควรมี การจัดทำ ข้อมูล ข่าวสาร การประชุม โดยสื่อสารแจ้งให้พนักงานทราบในการนำไปปฏิบัติ ($\bar{X}=3.95$) ข้อ 8. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำ และ เก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวกับ ระบบอาชีวอนามัย และความปลอดภย เพื่อสามารถตรวจสอบและทวนสอบได้ ($\bar{X}=3.94$) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยแต่ละข้อ จากน้อยไปมาก 3 ลำดับแรก คือ ข้อ 4 ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษาเหมาะสม และเพียงพอต่อพนักงานทุกระดับ ($\bar{X}=3.59$) ข้อ 11 เป็นระบบที่ทำให้มีการจัดทำแผนฉุกเฉิน และเตรียมความพร้อม ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน ($\bar{X}=3.81$) และข้อ 1 เป็นระบบที่จำเป็น ต้องกำหนดโครงสร้างหน้าที่ ความรับผิดชอบของพนักงาน ในแต่ละโครงการ ($\bar{X}=3.82$) ตามลำดับ

และข้อ 1 เป็นระบบที่จำเป็น ต้องกำหนดโครงสร้างหน้าที่ ความรับผิดชอบของพนักงาน ในแต่ละโครงการ ($\bar{x}=3.82$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกเป็นรายชื่อ ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข

ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข	n=242		ระดับ	ลำดับที่
	$\bar{x}$	S.D.		
1. เป็นระบบที่กำหนดให้มีการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การวัดความร้อน แสง ฝุ่น สารเคมี อื่นๆ เพื่อป้องกันและเฝ้าระวัง ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	3.83	.888	มาก	4
2. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการเฝ้าระวัง โดยกำหนด ความถี่ และระยะเวลา การตรวจติดตามภายใน(IQA) ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	3.82	.757	มาก	5
3. การตรวจติดตามภายใน (IQA) ทุกครั้งทำให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการหาวิธีแก้ไข และการป้องกันข้อบกพร่องที่ตรวจพบ	3.86	.730	มาก	2
4. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกันข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมิน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	3.96	.696	มาก	1
5. เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงานปฏิบัติตาม วิธีการแก้ไข เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ	3.84	.740	มาก	3
ภาพรวม	3.86	.612	มาก	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.86$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.82-3.96 ซึ่งทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยแต่ละข้อจากมากไปน้อย ดังนี้ ข้อ4. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกันข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมิน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

($\bar{x}=3.96$) ข้อ3. การตรวจติดตามภายใน (IQA) ทุกครั้งท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการหาวิธีแก้ไข และการป้องกัน ข้อบกพร่องที่ตรวจพบ($\bar{x}=3.86$) ข้อ5. เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงานปฏิบัติตาม วิธีการแก้ไข เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ($\bar{x}=3.84$) ข้อ1. เป็นระบบที่กำหนดให้มีการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การวัดความร้อน แสง ฝุ่น สารเคมี อื่นๆ เพื่อป้องกัน และเฝ้าระวัง ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย($\bar{x}=3.83$) ข้อ2. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการเฝ้าระวัง โดยกำหนด ความถี่ และระยะเวลา การตรวจติดตามภายใน(IQA) ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย($\bar{x}=3.82$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

ด้านการทบทวนระบบการจัดการ	n=242		ระดับ	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูง ของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	4.12	.742	มาก	1
2. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้มีการวิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยผู้บริหารระดับสูงของบริษัท	4.05	.764	มาก	2
3. เป็นระบบที่ควร กำหนดระยะเวลา/ ผลการทบทวน และการประเมินความเสี่ยงก่อนนำไปปฏิบัติการแก้ไขป้องกัน	3.94	.768	มาก	3
4. เป็นระบบที่นำผลการทบทวน การปฏิบัติการแก้ไขและป้องกัน มาแก้ไขในคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน	3.90	.733	มาก	4
ภาพรวม	4.00	.635	มาก	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ด้านการทบทวนระบบการจัดการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.00$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.90-4.12 ซึ่งทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยแต่ละข้อจากมากไปน้อย ดังนี้ ข้อ1. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูง

ของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ($\bar{X}=4.12$) ข้อ2. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้มีการวิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัย โดยผู้บริหารระดับสูงของบริษัท ($\bar{X}=4.05$) ข้อ3. เป็นระบบที่ควร กำหนดระยะเวลา/ ผล การทบทวน และการประเมินความเสี่ยงก่อนนำไปปฏิบัติการแก้ไข ป้องกัน ($\bar{X}=3.94$) ข้อ4. เป็น ระบบที่นำผลการทบทวน การปฏิบัติการแก้ไขและ ป้องกัน มาแก้ไขในคู่มือการปฏิบัติงาน และ ระเบียบปฏิบัติในการทำงาน ($\bar{X}=3.90$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ทั้ง 5 ด้าน โดยใช้ t-test ทำเป็นรายข้อ และรายด้าน และภาพรวมทุกด้าน มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.8-4.13

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ในภาพรวม และรายด้าน

ด้าน	เพศ				t
	ชาย $n_1=131$		หญิง $n_2=111$		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	3.82	.55	3.95	.53	-1.96*
2. การวางแผน	3.95	.58	4.01	.51	-.87
3. การนำไปปฏิบัติ	3.83	.48	3.93	.52	-1.41
4. การตรวจสอบ และการแก้ไข	3.80	.61	3.94	.61	-1.76
5. การทบทวนระบบการจัดการ	3.94	.66	4.07	.61	-1.48
ภาพรวม	3.87	.49	3.98	.46	-1.79

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความ ปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นในภาพรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 1. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย นอกนั้นไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	เพศ				t
	ชาย n ₁ =131		หญิง n ₂ =111		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของบริษัทมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน	3.92	.70	4.03	.68	-1.24
2. นโยบายฯ แสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุง ผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกฎหมาย	3.95	.74	3.98	.71	-2.95
3. นโยบายฯ ที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ	3.67	.71	3.77	.74	-1.01
4. นโยบายฯ จำเป็นต้อง จัดทำเป็นเอกสาร หรือลายลักษณ์อักษร เพื่อเผยแพร่แก่บุคคลที่ เกี่ยวข้อง	3.72	.87	3.99	.74	-2.60*
5. นโยบายควรได้รับ การทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อให้เหมาะสมกับองค์กร	3.82	.80	3.99	.71	-1.78
ภาพรวม	3.82	.55	3.95	.53	-1.96*

* p ≤ .05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความ
ปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามเพศ ด้านนโยบายอาชีวอนามัย
และความปลอดภัย ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ข้อ
คือ ข้อ 4. นโยบายฯ จำเป็นต้อง จัดทำเป็นเอกสาร หรือลายลักษณ์อักษร เพื่อเผยแพร่แก่บุคคลที่
เกี่ยวข้อง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	เพศ				t
	ชาย n ₁ =131		หญิง n ₂ =111		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบที่ควรมี การวางแผน การชี้แจง ความเป็นอันตราย หรือตรวจสอบการทำงาน เพื่อให้มีความปลอดภัย	4.01	.80	4.14	.65	-1.34
2. เป็นระบบที่ควร กำหนดให้มีแผนการ ประเมินความเสี่ยง โดยมีการชี้แจงความเป็น อันตราย ทุกกิจกรรม และทุกสภาพแวดล้อม ในการทำงาน	3.97	.77	4.00	.76	-.31
3. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี การควบคุม ความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และ เป็นไปตามข้อกำหนดกฎหมาย	3.95	.89	3.97	.72	-.25
4. เป็นระบบที่ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง และการควบคุมความเสี่ยง มี ความชัดเจนมากขึ้น	4.07	.75	4.00	.75	.71
5. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มี แผนดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถลดความ เสี่ยงที่เกิดขึ้นได้	3.76	.62	3.95	.67	-2.32*
ภาพรวม	3.95	.58	4.01	.51	-.87

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามเพศ ด้านการวางแผนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 5. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มีแผนดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ด้านการนำไปปฏิบัติ

ด้านการนำไปปฏิบัติ	เพศ				t
	ชาย n ₁ =131		หญิง n ₂ =111		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบที่จำเป็นต้อง กำหนดโครงสร้าง หน้าที่ ความรับผิดชอบของพนักงาน ใน แต่ละโครงการ	3.78	.68	3.86	.64	-1.01
2. เป็นระบบที่ควรมีการจัดการอบรม เพื่อ สร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ แก่พนักงาน เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	3.91	.79	4.08	.70	-1.78
3. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี ช่องทางการ สื่อสาร และให้คำปรึกษา แก่พนักงาน และ ผู้เกี่ยวข้อง ต่อการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	3.94	.77	4.04	.81	-0.95
4. ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษา เหมาะสม และเพียงพอต่อพนักงานทุก ระดับ	3.56	.76	3.62	.74	-0.67
5. เป็นระบบที่ควรมี การจัดทำ ข้อมูล ข่าวสาร การประชุม โดยสื่อสารแจ้งให้ พนักงานทราบในการนำไปปฏิบัติ	3.89	.82	4.03	.76	-1.32
6. หลังสื่อสารข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ควรมีการ ตรวจสอบ ในการนำไปปฏิบัติของ พนักงานทุกระดับ	3.86	.75	3.95	.82	-0.83

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามเพศ ด้านการนำไปปฏิบัติ (ต่อ)

ด้านการนำไปปฏิบัติ	เพศ				t
	ชาย n ₁ =131		หญิง n ₂ =111		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
7. เป็นระบบ ที่ช่วยให้การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในบริษัท มีความชัดเจนมากขึ้น	3.84	.74	3.90	.70	-.66
8. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำ และ เก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวกับ ระบบอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เพื่อสามารถตรวจสอบและทวนสอบได้	3.92	.66	3.96	.65	-.48
9. เป็นระบบที่ช่วยให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด เนื่องจากมีการควบคุมเอกสาร และควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงาน	3.76	.65	3.94	.62	-2.21*
10. เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงาน มีคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน เพื่อเกิดมาตรฐาน ลดข้อผิดพลาด	3.94	.65	3.96	.79	-.27
11. เป็นระบบที่ทำให้มีการจัดทำแผนฉุกเฉิน และเตรียมความพร้อม ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน	3.79	.80	3.84	.71	-.53
ภาพรวม	3.83	.48	3.93	.52	-1.41

* p ≤ .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามเพศ ด้านการนำไปปฏิบัติ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 9. เป็นระบบที่ช่วยให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด เนื่องจากมีการควบคุมเอกสาร และควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงาน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข

ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข	เพศ				t
	ชาย n ₁ =131		หญิง n ₂ =111		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบที่กำหนดให้มีการตรวจวัด สภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การวัด ความร้อน แสง ฝุ่น สารเคมี อื่นๆ เพื่อ ป้องกันและเฝ้าระวัง ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	3.79	.90	3.88	.87	-0.84
2. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการเฝ้าระวัง โดย กำหนด ความถี่ และระยะเวลา การตรวจ ติดตามภายใน(IQA) ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	3.79	.74	3.86	.77	-0.71
3. การตรวจติดตามภายใน (IQA) ทุกครั้ง ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการหา วิธีแก้ไข และการป้องกัน ข้อบกพร่องที่ ตรวจพบ	3.77	.72	3.97	.73	-2.16*
4. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และ ป้องกันข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจ ประเมิน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและ ความปลอดภัย	3.85	.70	4.09	.67	-2.65*
5. เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงานปฏิบัติตาม วิธีการแก้ไข เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ	3.80	.78	3.89	.69	-0.95
ภาพรวม	3.80	.61	3.94	.61	-1.76

* p ≤ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและ
ความปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามเพศ ด้านการตรวจสอบและ
การแก้ไข ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 3. การตรวจติดตามภายใน (IQA) ทุกครั้งท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการหาวิธีแก้ไข และการป้องกัน ข้อบกพร่องที่ตรวจพบ และ ข้อ 4 เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกัน ข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมิน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามเพศ ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

ด้านการทบทวนระบบการจัดการ	เพศ				t
	ชาย $n_1=131$		หญิง $n_2=111$		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูง ของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงานที่ เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	4.04	.78	4.21	.69	-1.77
2. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้มีการวิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยผู้บริหารระดับสูงของ บริษัท	3.96	.84	4.14	.66	-1.86
3. เป็นระบบที่ควร กำหนดระยะเวลา/ ผลการ ทบทวน และการประเมินความเสี่ยงก่อน นำไปปฏิบัติการแก้ไข ป้องกัน	3.92	.81	3.95	.72	-.32
4. เป็นระบบที่นำผลการทบทวน การปฏิบัติการ แก้ไขและ ป้องกัน มาแก้ไขในคู่มือการ ปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน	3.85	.74	3.95	.73	-1.06
ภาพรวม	3.94	.66	4.07	.61	-1.48

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามเพศ ด้านการทบทวนระบบ การจัดการ ในภาพรวม และรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ในภาพรวม และรายด้าน

ด้าน	ประสบการณ์ทำงาน				t
	< 3 ปี n ₁ =97		≥ 3 ปี n ₂ =145		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	3.88	.54	3.88	.55	.03
2. การวางแผน	3.99	.54	3.97	.56	.29
3. การนำไปปฏิบัติ	3.89	.48	3.87	.51	.40
4. การตรวจสอบ และการแก้ไข	3.87	.61	3.86	.62	.05
5. การทบทวนระบบการจัดการ	3.94	.67	4.04	.61	-1.24
ภาพรวม	3.91	.48	3.92	.47	-.174

จากตารางที่ 4.14 พบว่า พนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ภาพรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	ประสบการณ์ทำงาน				t
	< 3 ปี n ₁ =97		≥ 3 ปี n ₂ =145		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน	3.93	.68	3.99	.70	-.72
2. นโยบายฯ แสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกฎหมาย	3.91	.74	4.01	.72	-1.04
3. นโยบายฯ ที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ	3.78	.70	3.67	.74	1.21
4. นโยบายฯ จำเป็นต้อง จัดทำเป็นเอกสาร หรือ ลายลักษณ์อักษร เพื่อเผยแพร่แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.81	.87	3.86	.80	-.44
5. นโยบายควรได้รับ การทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อให้เหมาะสมกับองค์กร	3.95	.71	3.86	.80	.86
ภาพรวม	3.88	.54	3.88	.55	-.03

จากตารางที่ 4.15 พบว่า พนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยภาพรวม และรายชื่อแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	ประสบการณ์ทำงาน				t
	< 3 ปี n ₁ =97		≥ 3 ปี n ₂ =145		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบที่ควรมี การวางแผน การชี้แจง ความเป็นอันตราย หรือตรวจสอบการทำงาน เพื่อให้มีความปลอดภัย	4.05	.73	4.08	.75	-.25
2. . เป็นระบบที่ควร กำหนดให้มีแผนการ ประเมินความเสี่ยง โดยมีการชี้แจงความเป็น อันตราย ทุกกิจกรรม และทุกสภาพแวดล้อม ในการทำงาน	3.99	.71	3.98	.80	.10
3. . เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี การควบคุม ความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และ เป็นไปตามข้อกำหนดกฎหมาย	3.92	.87	3.99	.77	-.64
4. เป็นระบบที่ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง และการควบคุมความเสี่ยง มี ความชัดเจนมากขึ้น	4.12	.71	3.98	.77	1.48
5. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มี แผนดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถลดความ เสี่ยงที่เกิดขึ้นได้	3.88	.68	3.83	.62	.49
รวม	3.99	.54	3.97	.56	.29

จากตารางที่ 4.16 พบว่า พนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยภาพรวม และรายชื่อแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย
ของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการนำไปปฏิบัติ

ด้านการนำไปปฏิบัติ	ประสบการณ์ทำงาน				t
	< 3 ปี n ₁ =97		≥ 3 ปี n ₂ =145		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบที่จำเป็นต้อง กำหนดโครงสร้าง หน้าที่ ความรับผิดชอบของพนักงาน ใน แต่ละโครงการ	3.85	.67	3.80	.66	.52
2. เป็นระบบที่ควรมีการจัดการอบรม เพื่อ สร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ แก่พนักงาน เกี่ยวกับอาชีพอนามัย และความปลอดภัย	3.98	.72	3.99	.78	-.14
3. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี ช่องทางการ สื่อสาร และให้คำปรึกษา แก่พนักงาน และ ผู้เกี่ยวข้อง ต่อการจัดการด้านอาชีพอนามัย และความปลอดภัย	4.00	.72	3.97	.83	.27
4. ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษา เหมาะสม และเพียงพอต่อพนักงานทุก ระดับ	3.60	.75	3.58	.75	.19
5. เป็นระบบที่ควรมี การจัดทำ ข้อมูล ข่าวสาร การประชุม โดยสื่อสารแจ้งให้ พนักงานทราบในการนำไปปฏิบัติ	4.00	.87	3.92	.74	.73
6. หลังสื่อสารข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ควรมีการ ตรวจสอบ ในการนำไปปฏิบัติของ พนักงานทุกระดับ	4.04	.76	3.81	.76	2.30*
7. เป็นระบบ ที่ช่วยให้การติดต่อประสานงาน ระหว่างหน่วยงานภายในบริษัทฯ มีความ ชัดเจนมากขึ้น	3.96	.71	3.81	.71	1.61

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการนำไปปฏิบัติ (ต่อ)

ด้านการนำไปปฏิบัติ	ประสบการณ์ทำงาน				t
	< 3 ปี		≥ 3 ปี		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
8. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำ และ เก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวกับ ระบบ อาชีวอนามัย และความปลอดภัย เพื่อสามารถตรวจสอบและทวนสอบได้	3.82	.65	4.02	.65	-2.30*
9. เป็นระบบที่ช่วยให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด เนื่องจากมีการควบคุมเอกสาร และควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงาน	3.81	.68	3.86	.68	-.49
10. เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงาน มีคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน เพื่อเกิดมาตรฐาน ลดข้อผิดพลาด	3.96	.73	3.96	.70	.15
11. เป็นระบบที่ทำให้มีการจัดทำแผนฉุกเฉิน และเตรียมความพร้อม ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน	3.79	.76	3.79	.76	-.27
ภาพรวม	3.89	.48	3.87	.51	.40

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านการนำไปปฏิบัติ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 6. หลังสื่อสารข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ควรมีการตรวจสอบ ในการนำไปปฏิบัติของพนักงานทุกระดับ และข้อ 8 เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำ และเก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวกับระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เพื่อสามารถตรวจสอบและทวนสอบได้ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงานพนักงาน ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข

ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข	ประสบการณ์ทำงาน				t
	< 3 ปี n ₁ =97		≥ 3 ปี n ₂ =145		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบที่กำหนดให้มีการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การวัดความร้อน แสง ฝุ่น สารเคมี อื่นๆ เพื่อป้องกันและเฝ้าระวัง ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	3.89	.89	3.79	.89	.80
2. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการเฝ้าระวัง โดยกำหนด ความถี่ และระยะเวลา การตรวจติดตามภายใน(IQA) ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	3.76	.79	3.86	.74	-.93
3. การตรวจติดตามภายใน (IQA) ทุกครั้ง ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการหาวิธีแก้ไข และการป้องกัน ข้อบกพร่องที่ตรวจพบ	3.87	.76	3.86	.71	.04
4. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกันข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมิน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	3.94	.66	3.98	.72	-.45
5. เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงานปฏิบัติตามวิธีการแก้ไข เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ	3.88	.79	3.82	.70	.57
ภาพรวม	3.87	.61	3.86	.62	.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้าน

การตรวจสอบ และการแก้ไข ในภาพรวม และรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

ด้านการทบทวนระบบการจัดการ	ประสบการณ์ทำงาน				t
	< 3 ปี n ₁ =97		≥ 3 ปี n ₂ =145		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูง ของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	4.02	.75	4.18	.73	-1.64
2. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้มีการวิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยผู้บริหารระดับสูงของบริษัท	3.95	.78	4.11	.75	-1.62
3. เป็นระบบที่ควร กำหนดระยะเวลา/ ผลการทบทวน และการประเมินความเสี่ยงก่อนนำไปปฏิบัติการแก้ไข ป้องกัน	3.93	.79	3.94	.75	-1.17
4. เป็นระบบที่นำผลการทบทวน การปฏิบัติการแก้ไขและ ป้องกัน มาแก้ไขในคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน	3.86	.76	3.93	.71	-1.78
ภาพรวม	3.94	.67	4.04	.61	-1.24

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ด้านการทบทวนระบบการจัดการ ในภาพรวม และรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตาม ลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน ในภาพรวม และรายด้าน

ด้าน	ลักษณะงานที่ปฏิบัติ				t
	บังคับบัญชา		ปฏิบัติการ		
	n ₁ = 68		n ₂ = 174		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.06	.53	3.81	.53	3.26*
2. การวางแผน	4.12	.53	3.92	.55	2.52*
3. การนำไปปฏิบัติ	3.95	.47	3.85	.51	1.40
4. การตรวจสอบ และการแก้ไข	4.03	.51	3.80	.64	2.90*
5. การทบทวนระบบการจัดการ	4.16	.56	3.94	.65	2.45*
ภาพรวม	4.06	.43	3.86	.48	2.95*

* p ≤ .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า พนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยสูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียง 1 ด้านที่ไม่แตกต่างกัน คือ ข้อ 3. ด้านการนำไปปฏิบัติ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	ลักษณะงานที่ปฏิบัติ				t
	บังคับบัญชา n ₁ = 68		ปฏิบัติการ n ₂ = 174		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน	4.19	.70	3.88	.67	3.21*
2. นโยบายฯ แสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกฎหมาย	4.19	.72	3.88	.72	3.05*
3. นโยบายฯ ที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ	3.81	.72	3.68	.72	1.27
4. นโยบายฯ จำเป็นต้อง จัดทำเป็นเอกสารหรือลายลักษณ์อักษร เพื่อเผยแพร่แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.03	.79	3.77	.83	2.22*
5. นโยบายควรได้รับ การทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อให้เหมาะสมกับองค์กร	4.06	.64	3.83	.80	2.08*
ภาพรวม	4.06	.53	3.81	.53	3.26*

*p ≤ .05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า พนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเพียง 1 ข้อที่ไม่แตกต่างกัน คือ ข้อ 3. นโยบายฯ ที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
ของพนักงาน จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	ลักษณะงานที่ปฏิบัติ				t
	บังคับบัญชา n ₁ = 68		ปฏิบัติการ n ₂ = 174		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบที่ควรมี การวางแผน การชี้แจง ความเป็นอันตราย หรือตรวจสอบการทำงาน เพื่อให้มีความปลอดภัย	4.28	.69	3.98	.74	2.86*
2. เป็นระบบที่ควร กำหนดให้มีแผนการ ประเมินความเสี่ยง โดยมีการชี้แจงความเป็น อันตราย ทุกกิจกรรม และทุกสภาพแวดล้อม ในการทำงาน	4.09	.75	3.94	.77	1.33
3. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี การควบคุม ความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และ เป็นไปตามข้อกำหนดกฎหมาย	4.12	.80	3.90	.81	1.91
4. เป็นระบบที่ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง และการควบคุมความเสี่ยง มี ความชัดเจนมากขึ้น	4.22	.67	3.97	.77	2.41*
5. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มี แผนดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถลดความ เสี่ยงที่เกิดขึ้นได้	3.90	.60	3.83	.66	.69
ภาพรวม	4.12	.53	3.92	.55	2.52*

*p ≤ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า พนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ที่มีลักษณะ
งานที่ปฏิบัติต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการ
วางแผน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานระดับ
ผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยสูงกว่าพนักงาน
ปฏิบัติการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 1. เป็นระบบที่ควรมี การวางแผน การชี้แจงความเป็นอันตราย หรือตรวจสอบการทำงาน เพื่อให้มีความปลอดภัย และข้อ 4 เป็นระบบที่ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการควบคุมความเสี่ยง มีความชัดเจนมากขึ้น นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านการนำไปปฏิบัติ

ด้านการนำไปปฏิบัติ	ลักษณะงานที่ปฏิบัติ				t
	บังคับบัญชา $n_1 = 68$		ปฏิบัติการ $n_2 = 174$		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบที่จำเป็นต้อง กำหนดโครงสร้าง หน้าที่ ความรับผิดชอบของพนักงาน ใน แต่ละโครงการ	3.94	.60	3.77	.68	1.81
2. เป็นระบบที่ควรมีการจัดการอบรม เพื่อ สร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ แก่พนักงาน เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	4.16	.70	3.92	.76	2.27*
3. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี ช่องทางการ สื่อสาร และให้คำปรึกษา แก่พนักงาน และ ผู้เกี่ยวข้อง ต่อการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	4.21	.72	3.90	.80	2.78*
4. ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษา เหมาะสม และเพียงพอต่อพนักงานทุก ระดับ	3.56	.68	3.60	.77	-0.36
5. เป็นระบบที่ควรมี การจัดทำ ข้อมูล ข่าวสาร การประชุม โดยสื่อสารแจ้งให้ พนักงานทราบในการนำไปปฏิบัติ	4.04	.68	3.92	.83	1.10

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านการนำไปปฏิบัติ (ต่อ)

ด้านการนำไปปฏิบัติ	ลักษณะงานที่ปฏิบัติ				t
	บังคับบัญชา n ₁ = 68		ปฏิบัติการ n ₂ = 174		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
7. เป็นระบบ ที่ช่วยให้การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในบริษัทฯ มีความชัดเจนมากขึ้น	3.87	.60	3.87	.77	.01
8. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำ และ เก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวกับ ระบบอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เพื่อสามารถตรวจสอบและทวนสอบได้	4.12	.66	3.87	.64	2.64*
9. เป็นระบบที่ช่วยให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด เนื่องจากมีการควบคุมเอกสาร และควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงาน	3.94	.57	3.80	.66	1.56
10. เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงาน มีคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน เพื่อเกิดมาตรฐาน ลดข้อผิดพลาด	3.96	.63	3.95	.75	.07
11. เป็นระบบที่ทำให้มีการจัดทำแผนฉุกเฉิน และเตรียมความพร้อม ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน	3.81	.72	3.81	.78	-.01
ภาพรวม	3.95	.47	3.85	.51	1.40

*p ≤ .05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านการนำไปปฏิบัติ และการปฏิบัติการ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ข้อ คือข้อ 2. เป็นระบบที่ควรมีการจัดการอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ แก่พนักงาน เกี่ยวกับ อาชีวอนามัย และความปลอดภัย ข้อ3. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี ช่องทางการสื่อสาร และให้ คำปรึกษา แก่พนักงาน และผู้เกี่ยวข้อง ต่อการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และข้อ 8. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำ และ เก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง ระบบอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เพื่อสามารถตรวจสอบและทวนสอบได้ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข

ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข	ลักษณะงานที่ปฏิบัติ				t
	บังคับบัญชา $n_1 = 68$		ปฏิบัติการ $n_2 = 174$		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบที่กำหนดให้มีการตรวจวัด สภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การวัด ความร้อน., แสง, .ฝุ่น,สารเคมี, อื่นๆ เพื่อ ป้องกันและเฝ้าระวัง ด้านอาชีวอนามัย และ ความปลอดภัย	4.00	.65	3.76	.96	1.87
2. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการเฝ้าระวัง โดยกำหนด ความถี่ และระยะเวลา การตรวจติดตาม ภายใน(IQA) ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	3.99	.66	3.75	.78	2.16*
3. การตรวจติดตามภายใน (IQA) ทุกครั้งท่าน ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการหาวิธีแก้ไข และการป้องกัน ข้อบกพร่องที่ตรวจพบ	3.97	.60	3.82	.77	1.43
4. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกัน ข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมิน ระบบ การจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.18	.60	3.88	.72	3.08*
5. เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงานปฏิบัติตาม วิธีกรแก้ไข เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ	4.00	.71	3.78	.74	2.08*
รวม	4.03	.51	3.80	.64	2.90*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.24 พบว่า พนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แยกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 2. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการเฝ้าระวัง โดยกำหนด ความถี่ และระยะเวลา การตรวจติดตามภายใน (IQA) ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ข้อ 4. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกัน ข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมิน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และข้อ 5 เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงานปฏิบัติตาม วิธีการแก้ไข เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของพนักงาน จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

ด้านการทบทวนระบบการจัดการ	ลักษณะงานที่ปฏิบัติ				t
	บังคับบัญชา $n_1 = 68$		ปฏิบัติการ $n_2 = 174$		
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	
1. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	4.32	.70	4.03	.74	2.76*
2. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้มีการวิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยผู้บริหารระดับสูงของบริษัท	4.24	.67	3.97	.79	2.44*
3. เป็นระบบที่ควร กำหนดระยะเวลา/ ผลการทบทวน และการประเมินความเสี่ยงก่อนนำไปปฏิบัติการแก้ไข ป้องกัน	4.06	.64	3.89	.81	1.53
4. เป็นระบบที่นำผลการทบทวน การปฏิบัติการแก้ไขและ ป้องกัน มาแก้ไขในคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน	4.01	.63	3.86	.77	1.51
ภาพรวม	4.16	.56	3.94	.65	2.45*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.25 พบว่า พนักงาน บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการทบทวนระบบการจัดการ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 1. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูง ของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และข้อ 2 เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้มีการวิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยผู้บริหารระดับสูงของบริษัท นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) เพิ่มเติมดังนี้

ตารางที่ 4.26 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัทซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) 5 ด้าน

รายการ	ความถี่ (f)
ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	
นโยบายชัดเจนแต่การปฏิบัติงานยังไม่ชัดเจน	21
นโยบายควรคำนึงถึงอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงานด้วย	12
นโยบายควรกำหนดให้ง่ายในการทำความเข้าใจของพนักงานทุกระดับ	10
นโยบายควรครอบคลุมทุกกิจกรรม	5
การดำเนินนโยบายยังไม่กระจายครอบคลุมทุกกลุ่ม	8
นโยบายไม่กระชับ	11
นโยบายชัดเจนแต่การปฏิบัติยังไม่เป็นไปตามนโยบาย	19
ปรับนโยบายให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม	9
พนักงานไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด	24
รวม	119

ตารางที่ 4.26 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย วิทยาลัยศึกษา บริษัทซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) 5 ด้าน (ต่อ)

รายการ	ความถี่ (f)
ด้านการวางแผน	
ควรมีการตรวจสอบกรณีเมื่อมีการเปลี่ยนวิธีการทำงาน	19
ควรมีคณะกรรมการควบคุมความเสี่ยงโดยเน้นการมีส่วนร่วม	8
การวางแผนและการควบคุมต้องครอบคลุมกิจกรรมของแต่ละหน่วยงาน	23
ควรมีตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนมากกว่านี้	21
มีการวางแผนที่ดีแต่ขาดความละเอียดครอบคลุม	19
รวม	90
ด้านการนำไปปฏิบัติ	
สร้างจิตสำนึกให้นำวิธีการ ไปปฏิบัติ	24
ควรมีวิธีการในเชิงป้องกัน	11
ควรมีการรณรงค์สร้างจิตสำนึกอย่างสม่ำเสมอ	27
ควรเพิ่มความจริงจังในการปฏิบัติ	29
ช่องทางการสื่อสารมีจำกัดส่งผลต่อการปฏิบัติ	13
ควรมีการปฏิบัติจากผู้บริหาร	10
การปฏิบัติทำได้จำกัดเพราะมีพื้นที่ไม่เพียงพอ	5
ควรมีการสื่อสารที่ชัดเจนจะให้การปฏิบัติอย่างทั่วถึงเสมอภาค	21
การปฏิบัติยังขาดความต่อเนื่องในการควบคุม ติดตามของหัวหน้าหน่วยงาน	24
รวม	164
ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข	
เพิ่มความต่อเนื่องในการตรวจสอบ	22
ควรมีการกำหนด KPI ที่ชัดเจน	8
ผู้บังคับบัญชาควรเฝ้าระวัง จัดทำแผนอบรมให้พนักงานมีจิตสำนึกเพิ่มขึ้น	19
ควรมีการตรวจสอบจากหน่วยงานรอบด้าน	14
การตรวจสอบดี แต่การปฏิบัติแก้ไขยังมีน้อย	19
ขาดการตรวจสอบที่ดีและจริงจัง	14
ผู้ตรวจสอบควรมีความรู้และเป็นแบบอย่างที่ดี	5
มีการตรวจสอบแต่ขาดการแก้ไขที่เร่งด่วน	12
รวม	113

ตารางที่ 4.26 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัทซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) 5 ด้าน (ต่อ)

รายการ	ความถี่ (f)
ด้านการทบทวนระบบการจัดการ	
ควรมีการประชุมคณะกรรมการทุก 3 เดือน	4
ควรมีการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างชัดเจน	4
ควรทำอย่างจริงจังและมุ่งเน้นผลลัพธ์	19
การทบทวนยังไม่มีกรอบหมายที่ชัดเจน	9
ควรมีการทบทวนกระบวนการจัดการปีละครั้ง	11
ควรมีการทบทวนโดยผู้บริหารระดับฝ่ายทุกครั้งและทุกฝ่าย	17
ควรมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน	7
- พนักงานควรมีส่วนร่วมในการทบทวนระบบการจัดการ	18
รวม	89

จากตารางที่ 4.26 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัทซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) พบว่า

ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยเรียงลำดับค่าความถี่ จากมากไปน้อย คือ พนักงานไม่ปฏิบัติตาม กฎระเบียบความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด (f=24) นโยบายชัดเจนแต่การปฏิบัติงานยังไม่ชัดเจน (f=21) นโยบายชัดเจนแต่การปฏิบัติยังไม่เป็นไปตามนโยบาย (f=19) นโยบายชัดเจนแต่การปฏิบัติยังไม่เป็นไปตามนโยบาย (f=12) นโยบายไม่กระชับ (f=11) นโยบายควรกำหนดให้ง่ายในการทำความเข้าใจของพนักงานทุกระดับ (f=10) ปรับนโยบายให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม (f=9) การดำเนินนโยบายยังไม่กระจายครอบคลุมทุกกลุ่ม (f=8) นโยบายควรครอบคลุมทุกกิจกรรม (f=5) ตามลำดับ

ด้านการวางแผน พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการวางแผน โดยเรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปน้อย คือ การวางแผนและการควบคุมต้องครอบคลุมกิจกรรมของแต่ละหน่วยงาน (f=23) ควรมีตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนมากกว่านี้ (f=21) ควรมีการตรวจสอบกรณีเมื่อมีการเปลี่ยนวิธีการทำงาน (f=19) มีการวางแผนที่ดีแต่ขาดความละเอียดครอบคลุม (f=19) ควรมีคณะกรรมการควบคุมความเสี่ยงโดยเน้นการมีส่วนร่วม (f=8) ตามลำดับ

ด้านการนำไปปฏิบัติ พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ด้านการนำไปปฏิบัติ โดยเรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปน้อย คือ ควรเพิ่มความจริงจังในการปฏิบัติ (f=29) ควรมีการรณรงค์สร้างจิตสำนึกอย่างสม่ำเสมอ (f=27) สร้างจิตสำนึกให้นำวิธีการไปปฏิบัติ (f=24) การปฏิบัติยังขาดความต่อเนื่องในการควบคุม ติดตามของหัวหน้าหน่วยงาน (f=24) ควรมีการสื่อสารที่ชัดเจนจะให้การปฏิบัติอย่างทั่วถึงเสมอภาค (f=21) ช่องทางการสื่อสารมีจำกัดส่งผลต่อการปฏิบัติ (f=13) ควรมีวิธีการในเชิงป้องกัน(f=11) ควรมีการปฏิบัติจากผู้บริหาร(f=10) การปฏิบัติทำได้จำกัดเพราะมีพื้นที่ไม่เพียงพอ(f=5) ตามลำดับ

ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข โดยเรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปน้อย คือ เพิ่มความต่อเนื่องในการตรวจสอบ (f=22) การตรวจสอบดี แต่การปฏิบัติการแก้ไขยังมีน้อย (f=19) ผู้บังคับบัญชาควรเฝ้าระวัง จัดทำแผนอบรมให้พนักงานมีจิตสำนึกเพิ่มขึ้น (f=19) ขาดการตรวจสอบที่ดีและจริงจัง (f=14) ควรมีการตรวจสอบจากหน่วยงานรอบด้าน (f=14) มีการตรวจสอบแต่ขาดการแก้ไขที่เร่งด่วน (f=12) ควรมีการกำหนด KPI ที่ชัดเจน (f=8) ผู้ตรวจสอบควรมีความรู้และเป็นแบบอย่างที่ดี (f=5) ตามลำดับ

ด้านการทบทวนระบบการจัดการ พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ด้านการทบทวนระบบการจัดการ โดยเรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปน้อย คือ ควรทำอย่างจริงจังและมุ่งเน้นผลลัพธ์ (f=19) พนักงานควรมีส่วนร่วมในการทบทวนระบบการจัดการ(18) ควรมีการทบทวนโดยผู้บริหารระดับฝ่ายทุกครั้งและทุกฝ่าย (f=17) ควรมีการทบทวนกระบวนการจัดการปีละครั้ง (f=11) การทบทวนยังไม่มีกรมอบหมายที่ชัดเจน(9) ควรมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน (f=7) ควรมีการประชุมคณะกรรมการทุก 3 เดือน (f=4) ควรมีการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างชัดเจน (f=4) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา “ความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)” ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ สมมติฐานของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในแต่ละด้านของพนักงาน โดยจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

- 1 พนักงานที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัยแตกต่างกัน
- 2 พนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัย และความปลอดภัยแตกต่างกัน
- 3 พนักงานที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ ระบบการจัดการอาชีพอนามัย และความปลอดภัยแตกต่างกัน

5.1.3 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

5.1.3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยพนักงาน ของบริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4.) จำนวน 650 คน

5.1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละกลุ่มตามวิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Robert V. Krejcie และ Eayrle W. Morga (อ้างใน รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2538 : 80-81) จากจำนวนพนักงานระดับบังคับบัญชา และพนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 650 คน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 242 คน และดำเนินการเก็บข้อมูลโดยเก็บจากพนักงานระดับบังคับบัญชาทั้งหมดรวม 68 คน ส่วนที่เหลืออีก 174 คน เก็บจากพนักงานระดับปฏิบัติการ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) โดยถามเกี่ยวกับ เพศ ประสบการณ์ทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการวางแผน ด้านการนำไปปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข และด้านการทบทวนระบบการจัดการ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ไปทดสอบใช้ (Try-Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีการของ Cronbach โดยทดสอบใช้กับพนักงานของบริษัทฯ ที่ไม่ได้เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ผลปรากฏว่า แบบสอบถามนี้มีค่าความเชื่อมั่น (α - Coefficient) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการวางแผน ด้านการนำไปปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข และด้านการทบทวนระบบการจัดการ โดยมีค่าความเชื่อมั่น (α - Coefficient) 0.87 0.85 0.93 0.92 และ 0.91 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือถึง ผู้จัดการทั่วไป บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง (DC4) เพื่อขออนุญาต ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความเชื่อมั่นแล้ว ไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับพนักงาน ระดับบังคับบัญชา และระดับปฏิบัติการ จำนวน 242 คน ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม ถึง วันที่ 30 ธันวาคม 2549
3. ได้รับแบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์คืน จำนวน 242 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์ด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences for Windows) เพื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติ และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยวิธีหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. ความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ของบริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ตามเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ทั้ง 5 ด้าน โดยใช้ t-test รายด้าน และภาพรวมทุกด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

5.1.7 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย จำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ แบบสอบถามผลการวิจัยพบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เป็นพนักงานเพศชาย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 54.13 และเป็นพนักงานเพศหญิง จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 45.86

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า เป็นพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 59.92 และเป็นพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 3 ปีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 40.08

เมื่อจำแนกตาม ลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบว่า เป็นพนักงานระดับบังคับบัญชา จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 จำแนกรายละเอียดดังนี้ ระดับบังคับบัญชาาระดับสูง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.98 และระดับบังคับบัญชาาระดับต้น จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.12 และระดับปฏิบัติการ จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 71.90

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ผลการวิจัยพบว่า

2.1 ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ในภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก พบว่าความคิดเห็นของพนักงาน ด้านการทบทวนระบบการจัดการ มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นลำดับหนึ่ง และด้านการตรวจสอบและการแก้ไข มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นลำดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผล ดังนี้

2.1.1 ด้านนโยบายอาชีพอนามัยและความปลอดภัย พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ด้านนโยบายอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ในภาพรวม และรายข้อ อยู่ในระดับมาก คือ ข้อ1. นโยบายอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และ ข้อ2. นโยบายฯ แสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุง ผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกฎหมาย อยู่ในระดับมากเป็นลำดับหนึ่ง และลำดับสอง ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นระดับมากลำดับสุดท้ายคือ ข้อ3. นโยบายฯ ที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ

2.1.2 ด้านการวางแผน พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ด้านการวางแผน ในภาพรวม และรายข้อ อยู่ในระดับมาก คือ ข้อ1. เป็นระบบที่ควรมี การวางแผน การชี้แจงความเป็นอันตราย หรือตรวจสอบการทำงานเพื่อให้ความปลอดภัย ข้อ4. เป็นระบบที่ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการควบคุมความเสี่ยง มีความชัดเจนมากขึ้นอยู่ในระดับมากเป็น

ลำดับหนึ่ง และลำดับสอง ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นระดับมากลำดับสุดท้ายคือ ข้อ5. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มีแผนดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้

2.1.3 ด้านการนำไปปฏิบัติ พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ด้านการนำไปปฏิบัติ ในภาพรวม และรายชื่อ อยู่ในระดับมาก คือ ข้อ2. เป็นระบบที่ควรมีการจัดการอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ แก่พนักงาน เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย อยู่ในระดับมากเป็นลำดับหนึ่ง และความคิดเห็นระดับมากลำดับสุดท้ายคือ ข้อ4. ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษาเหมาะสม และเพียงพอต่อพนักงานทุกระดับ

2.1.4 ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข ในภาพรวม และรายชื่อ อยู่ในระดับมาก คือ ข้อ4. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกันข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมิน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อยู่ในระดับมากเป็นลำดับหนึ่ง ซึ่งเป็นความคิดเห็นในระดับมาก ที่ชัดเจนมากกว่า รายชื่ออื่นๆ

2.1.5 ด้านการทบทวนระบบการจัดการ พบว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ด้านการทบทวนระบบการจัดการ ในภาพรวม และรายชื่อ อยู่ในระดับมาก คือ ข้อ1. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูง ของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อยู่ในระดับมากเป็นลำดับหนึ่ง และความคิดเห็นระดับมากลำดับสุดท้าย คือ ป้องกัน ข้อ4. เป็นระบบที่นำผลการทบทวน การปฏิบัติการแก้ไขและ ป้องกัน มาแก้ไขในกลุ่มมือ การปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัยและความปลอดภัยจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ
ผลการวิจัยพบว่า

3.1 ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และรายชื่อ ดังนี้

3.1.1 ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีความคิดเห็นในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า แตกต่างกัน คือข้อ 4. นโยบายฯ จำเป็นต้องจัดทำเป็นเอกสาร หรือลายลักษณ์อักษร เพื่อเผยแพร่แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง นอกนั้นไม่แตกต่าง

3.1.2 ด้านการวางแผน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า แตกต่างกัน คือ ข้อ 5. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มีแผนดำเนินงานที่ชัดเจนสามารถลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.1.3 ด้านการนำไปปฏิบัติ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า แตกต่างกัน คือ ข้อ 9. เป็นระบบที่ช่วยให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด เนื่องจากการควบคุมเอกสาร และควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงาน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.1.4 ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า แตกต่างกัน คือ ข้อ 3. การตรวจติดตามภายใน (IQA) ทุกครั้งท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการหาวิธีแก้ไข และการป้องกัน ข้อบกพร่องที่ตรวจพบ และข้อ 4 เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกันข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมิน ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.1.5 ด้านการทบทวนระบบการจัดการ ในภาพรวมและรายชื่อไม่แตกต่างกัน

3.2 ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และรายชื่อดังนี้

ความคิดเห็นด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการวางแผน ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข และด้านการทบทวนระบบการจัดการ ในภาพรวมและรายชื่อไม่แตกต่างกัน แต่ด้านการนำไปปฏิบัติ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า แตกต่างกันคือ ข้อ 6. หลังสื่อสารข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ควรมีการตรวจสอบในการนำไปปฏิบัติของพนักงานทุกระดับ และข้อ 8 เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำ และ เก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวกับ ระบบอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เพื่อสามารถตรวจสอบและทวนสอบได้ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.3 ความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ มีความคิดเห็นในภาพรวมแตกต่างกัน โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชาที่มีความคิดเห็นต่อ ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียง 1 ด้านที่ไม่แตกต่างกัน คือ ข้อ 3. ด้านการนำไปปฏิบัติและการปฏิบัติการ นอกนั้นแตกต่างกัน โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็น ต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัย และความปลอดภัยสูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และรายข้อ ดังนี้

3.3.1 ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในภาพรวมแตกต่างกัน โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีข้อที่ไม่แตกต่างกัน คือ ข้อ 3. นโยบายที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ นอกนั้นแตกต่างกัน

3.3.2 ด้านการวางแผน ในภาพรวมแตกต่างกัน โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่าง คือ ข้อ 1. เป็นระบบที่ควรมี การวางแผน การชี้แจงความเป็นอันตราย หรือตรวจสอบการทำงานเพื่อให้มีความปลอดภัย และข้อ 4 เป็นระบบที่ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการควบคุมความเสี่ยง มีความชัดเจนมากขึ้น นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.3.3 ด้านการนำไปปฏิบัติ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันคือ ข้อ 2. เป็นระบบที่ควรมีการจัดการอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้แก่พนักงาน เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ข้อ 3. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มีช่องทางการสื่อสารและให้คำปรึกษาแก่พนักงานและผู้เกี่ยวข้อง ต่อการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัย และข้อ 8 เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำและเก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวกับ ระบบอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัย เพื่อสามารถตรวจสอบและทวนสอบได้ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.3.4 ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข ในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกัน คือ ข้อ 2. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการเฝ้าระวัง โดยกำหนด ความถี่ และระยะเวลา การตรวจติดตามภายใน(IQA) ด้านอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัย ข้อ 4. เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกันข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมินระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความ ปลอดภัย และข้อ 5. เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงานปฏิบัติตาม วิธีการแก้ไข เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.3.5 ด้านการทบทวนระบบการจัดการ ในภาพรวมแตกต่างกัน โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชา มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัยสูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน คือ ข้อ 1. เป็นระบบที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูง ของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัย และข้อ 2. เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้มีการวิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัย โดยผู้บริหารระดับสูงของบริษัท นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

5.2 อธิบายผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) รวมถึงเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในแต่ละด้านของพนักงาน โดยจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ใน 5 ด้าน คือ ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการวางแผน ด้านการนำไปปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข และด้านการทบทวนระบบการจัดการ ผู้วิจัยอภิปรายผลในภาพรวมที่ได้จากการศึกษา และอภิปรายผลแยกตามรายด้านที่ทำการศึกษาโดยแต่ละด้านจะประกอบด้วย การอภิปรายผลในส่วนของ วัตถุประสงค์แต่ละข้อที่ทำการศึกษา ในภาพรวมของแต่ละด้าน และรายชื่อ ที่เป็นประเด็นน่าสนใจ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานต่อ ระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ดังนี้

1 การศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

จากการวิจัยพบว่า พนักงานบริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด(มหาชน) มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ในภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการที่บริษัทได้จัดการอบรมให้ความรู้แก่พนักงานทุกระดับอย่างสม่ำเสมอ และพนักงานได้รับข้อมูลเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในทางบวกทั้งจากผู้บังคับบัญชา และผู้เชี่ยวชาญที่เข้ามาฝึกอบรม รวมทั้งจากการที่บริษัทได้นำระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย มาเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน และจากการเรียนรู้ในการปฏิบัติด้วยตนเองทำให้ทราบถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการนำระบบอาชีวอนามัย และความปลอดภัย มาใช้ ซึ่งพนักงานสามารถเห็นเป็นรูปธรรมได้อย่างชัดเจน และจากการที่องค์กรได้มีการตรวจสอบระบบและความเข้าใจของพนักงาน (Audit) อย่างสม่ำเสมอ ทั้งจากการตรวจสอบภายในองค์กรเอง (Internal Audit) และจากหน่วยงานที่ให้การรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับ ระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย (External Audit) เพื่อจะ ได้สามารถตอบข้อซักถามที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่างการตรวจสอบได้ จึงส่งผลให้คะแนนความคิด ความเข้าใจ หรือการพิจารณาตัดสินใจในการปฏิบัติตามเรื่องนั้นๆของพนักงาน ต่อระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนวรรณ ศรีทองเสถียร (2542 : บทคัดย่อ) เรื่องศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดีมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกสิทธิ์ โคมประดิษฐ์ (2543 :

บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานบริษัท ฝ่าจิบ จำกัด (มหาชน) ต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร ผลการวิจัย พบว่า พนักงาน บริษัท ฝ่าจิบ จำกัด (มหาชน) ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการนำระบบคุณภาพ ISO9000 มาใช้ในองค์กรในระดับสูง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และรายชื่อผลการวิจัยพบว่า

1 ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จากการวิจัยพบว่า พนักงานบริษัทฯ มีความคิดเห็น ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในภาพรวมและรายชื่อ อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า นโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของบริษัทมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน อยู่ในระดับมากเป็นลำดับหนึ่ง และรองลงมาคือ นโยบายฯ แสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกับกฎหมาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นโยบายเป็นตัวสำคัญในการขับเคลื่อนกลไกการปฏิบัติ และปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เพื่อให้สามารถรักษา เป็นไปตามข้อกำหนดกฎหมาย และแสดงถึงความมุ่งมั่นของผู้บริหารที่จะปรับปรุงระบบให้ดีขึ้นเรื่อยๆ และข้อกำหนดของระบบการจัดการได้กำหนดให้นโยบายดังกล่าวจะต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร และ ประกาศนโยบาย ไปยังพนักงานทุกระดับ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้ทราบ เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาวตรี จันทราอุทฤษฎณ์ (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า ความมุ่งมั่นหรือพันธะสัญญาของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สามารถธำรงรักษาระบบคุณภาพ ISO 9000 และให้ความสำคัญกับลูกค้าภายใน และภายนอก การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการบริหารแบบทุกคนมีส่วนร่วม สอดคล้องกับงานวิจัยของอุมาภรณ์ ชูระนุติ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่าการสร้างมาตรฐานในการบริหารการฝึกอบรม และให้ได้ว่าซึ่งใบรับรองมาตรฐานคุณภาพ จะต้องได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารที่ชัดเจน มีระบบการทำงานที่ชัดเจน และที่สำคัญต้องมีการวางแผน และดำเนินงานประมาณให้เพียงพอ จึงจะสามารถนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

และผลการวิจัยยังพบอีกว่านโยบายฯ ที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ พนักงานในองค์กรยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักปฏิบัติตามนโยบายให้ไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากนโยบายดังกล่าว ควรกระชับและชัดเจน ง่ายต่อการอธิบายกับคนงานในองค์กร และผู้สนใจทั่วไป พร้อมทั้งสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันต่อเหตุการณ์ และข้อมูลอยู่เสมอ ดังนั้นควรฝึกอบรม เกี่ยวกับนโยบายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้พนักงานสามารถเข้าใจและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปที่ว่า นโยบายชัดเจนแต่การปฏิบัติยังไม่เป็นไปตามนโยบาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนวรรณ ศรีทองเสถียร (2542 : บทคัดย่อ) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม พบว่า พนักงานที่ไม่เคยอบรมด้านความ

ปลอดภัย และพนักงานที่เคยอดรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล มีพฤติกรรมความปลอดภัยดีกว่า พนักงานที่ไม่เคยอดรมด้านความปลอดภัย และพนักงานที่ไม่เคยอดรมการใช้ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2 ด้านการวางแผน จากการวิจัย พบว่า พนักงานบริษัทฯ มีความคิดเห็นต่อระบบ การจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ด้านการวางแผน ในภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับ มาก นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า เป็นระบบที่ควรมี การวางแผน การชี้บ่งความเป็นอันตราย หรือตรวจสอบการทำงาน เพื่อให้มีความปลอดภัย อยู่ในระดับมากเป็นลำดับหนึ่ง และรองลงมาคือ เป็นระบบที่ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการควบคุมความเสี่ยงมีความชัดเจน มากขึ้นอยู่ในระดับมากเป็นลำดับสอง และวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ มีแผน คำเนิงานที่ชัดเจน สามารถลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้ อยู่ในระดับมากเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะว่า มีการวางแผนในการ การชี้บ่งความเป็นอันตราย และการควบคุมความเสี่ยง ในทุก กิจกรรม และทุกสภาพแวดล้อมในการทำงานของแต่ละแผนก ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ ในการจัดทำระบบอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เพื่อให้สามารถกำหนดมาตรการป้องกัน และ แก้ไขทุกความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เพื่อลดอุบัติเหตุ จากการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับคำถามปลายเปิดที่ว่า การวางแผน และการควบคุมความเสี่ยงต้องครอบคลุมกิจกรรมของแต่ละหน่วยงาน และตัวบ่งชี้ ต้องมีความชัดเจน รวมถึงการตรวจสอบกรณีที่มีการเปลี่ยนวิธีการทำงาน และสอดคล้องกับงานวิจัย ของอนุชา วงศ์ไพบูลย์ (2539 : บทคัดย่อ) เรื่อง การศึกษาผลของระบบการบริหารงานความ ปลอดภัยสมัยใหม่ที่มีต่ออัตราการเกิดอุบัติเหตุ กรณีศึกษาการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พบว่า การวิเคราะห์สาเหตุของอุบัติเหตุตามระบบการบริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่ จะทำให้อัตรา การเกิดอุบัติเหตุ และความสูญเสียหลังการมีค่าลดลง และสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพล วงศ์ อัมไพย (2537 : บทคัดย่อ) เรื่อง การลดความสูญเสีย จากอุบัติเหตุ ในการปฏิบัติงาน กรณีศึกษา การ ไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่าเมื่อทราบความเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ การวิเคราะห์ และ ค้นหาสาเหตุ และการดำเนินแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรมตามมาตรฐานของ โปรแกรมของระบบการ บริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่ แล้วจะช่วยให้ความเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุมีค่าลดลง

3 ด้านการนำไปปฏิบัติ จากการวิจัยพบว่า พนักงานบริษัทฯ มีความคิดเห็นต่อ ระบบการจัดการอาชีวอนามัย ด้านการนำไปปฏิบัติ ในภาพรวม และรายข้อ อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า เป็นระบบที่ควรมีการจัดการอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ แก่พนักงาน เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย อยู่ในระดับมากเป็นลำดับหนึ่ง ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะว่า ในการนำแผนงานไปใช้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ องค์กรจำเป็นต้องให้ ความสำคัญต่อบุคลากร ระบบการทำงาน ทรัพยากร และโครงสร้างขององค์กร และการที่ช่วยให้มี ความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงาน ดังนั้นจึงเป็นเรื่อง ของทุกหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน อาชีวอนามัย และความปลอดภัย เป็นผลจากพนักงานใน

องค์กรทุกคนทุกระดับ ต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ขั้นพื้นฐานนอกจากนี้ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้พนักงานต้องทราบนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัยขององค์กร พร้อมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปที่ว่า ควรเพิ่มความจริงจังในการปฏิบัติ และควรมีการรณรงค์สร้างจิตสำนึกอย่างสม่ำเสมอถึงควรมีการสื่อสารที่ชัดเจนถึงการปฏิบัติ และการปฏิบัติยังขาดความต่อเนื่องในการควบคุมติดตามของหัวหน้าหน่วยงาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสาวิตรี จันทราอุกฤษณ์ (2541 : บทคัดย่อ) เรื่องการธำรงรักษาระบบคุณภาพ ISO 9000 พบว่าองค์กรที่สามารถธำรงรักษาระบบคุณภาพ ISO 9000 ไว้ได้นั้น จะต้อง เน้นแนวทางบริหารคุณภาพแบบให้คนเป็นศูนย์กลาง โดย การให้พนักงานมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม การพัฒนาบุคลากรตลอดเวลา เช่นการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ทำให้พนักงานตระหนักถึงการเรียนรู้ตลอดเวลา และมีจิตสำนึกต่อการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของบุษกร เจริญจิตร (2539 : บทคัดย่อ) เรื่อง การบริหารงานความปลอดภัยโรงงานอุตสาหกรรม กรณีศึกษา บริษัท แคนนอนไฮ-เทค (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า การบริหารงานความปลอดภัยในองค์กรนั้นจะต้องเกิดจากความร่วมมือจากทุกฝ่ายในองค์กร โดยส่งเสริมพนักงานให้เข้าร่วมกิจกรรมด้านความปลอดภัย อันจะส่งผลให้พนักงานเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

และผลการวิจัยยังพบว่า ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษาเหมาะสม และเพียงพอต่อพนักงานทุกระดับ อยู่ในลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการรับรู้ระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ที่จะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง จะต้องมีช่องทางการสื่อสาร ที่เหมาะสมต่อพนักงานแต่ละระดับ อย่างเพียงพอ เพื่อสร้างความเข้าใจ และต้องสามารถสื่อสารได้ 2 ทิศทาง ทั้งจากผู้ทำระบบ และผู้ต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปที่ว่า ช่องทางการสื่อสารมีจำกัดส่งผลต่อการปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกสิทธิ์ โนมประดิษฐ์ (2543 : บทคัดย่อ) เรื่องความคิดเห็นของพนักงาน บริษัท ฝ้าย จำกัด(มหาชน) ต่อการนำระบบคุณภาพ ISO9000 มาใช้ในองค์กร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำระบบคุณภาพ ISO9000 มาใช้ในองค์กร คือความรู้ และการสื่อสารในองค์กร เกี่ยวกับระบบคุณภาพ ISO9000

4. ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข จากการวิจัย พบว่าพนักงานบริษัทฯ มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านการตรวจสอบและแก้ไข ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกันข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมินระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย อยู่ในระดับมากเป็นลำดับหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่ชัดเจนเมื่อเทียบกับรายข้ออื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการตรวจสอบ เป็นกิจกรรมสำคัญ ของการทำระบบอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ซึ่งการตรวจสอบมาจากการตรวจติดตาม และการวัดค่า การประเมินการปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมาย การควบคุมข้อมูล และการตรวจประเมินภายในองค์กรเพื่อดูความสอดคล้อง

และให้เกิดความมั่นใจว่าองค์กรได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของระบบและเมื่อพบเห็นสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดได้ดำเนินการแก้ไข พร้อมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันมิให้เกิดข้อบกพร่องซ้ำอีก ซึ่งส่งผลให้ความคิดเห็นของพนักงานด้านการตรวจสอบ และการแก้ไขอยู่ในระดับมาก และชัดเจน สอดคล้องกับแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปที่ว่า ผู้บังคับบัญชาควรเฝ้าระวัง จัดทำแผนอบรมให้พนักงานมีจิตสำนึกเพิ่มขึ้น รวมถึงเพิ่มความต่อเนื่องในการตรวจสอบ และกำหนด KPI ที่ชัดเจน และควรมีการปฏิบัติแก้ไข และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนา บุญประสิทธิ์ (2539: บทคัดย่อ) เรื่อง การปรับปรุงระบบการตรวจสอบคุณภาพในสายการผลิตของโรงงานผู้เย็บสำหรับมาตรฐาน มอก.9000 พบว่า การปรับปรุงระบบคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย นโยบายคุณภาพ คำสั่งปฏิบัติงาน คู่มือทางเทคนิค ใบรายงาน และเอกสารสนับสนุนต่างๆ ที่ใช้ในการบันทึกคุณภาพสำหรับนำมาใช้ในการประเมินผลการทำงาน และการปฏิบัติการแก้ไข อบรมให้ความรู้ กับผู้ปฏิบัติงาน และตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงาน รวมทั้งการวางระบบการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่พบในการตรวจสอบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพล วงศ์อัมไชย (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การลดความสูญเสีย จากอุบัติเหตุ ในการปฏิบัติงาน กรณีศึกษา การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่าการดำเนินการจัดตั้งมาตรฐานของโปรแกรมในการควบคุมแก้ไข สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ นั้น และประเมินสถานภาพความปลอดภัย ของหน่วยงาน ก่อนและหลังการดำเนินการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม ตามหลักการของระบบการปฏิบัติงานความปลอดภัยสมัยใหม่ จะช่วยให้สถานภาพความปลอดภัยดีขึ้น และช่วยลดความสูญเสียที่เกิดจากอุบัติเหตุ

5. ด้านการทบทวนระบบการจัดการ จากการวิจัยพบว่าพนักงานบริษัทฯ มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ด้านการทบทวนระบบการจัดการ ในภาพรวม และรายชื่อ อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยยังพบว่าเป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูง ของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย อยู่ในระดับมากเป็นลำดับหนึ่ง และรองลงมาเป็นระบบที่ควรกำหนดให้มีการวิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัยโดยผู้บริหารสูงสุด เป็นลำดับที่สอง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การทบทวนระบบการจัดการรวมถึงการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ ผู้บริหารระดับสูงมีส่วนสำคัญในการทบทวนระบบ ผลักดัน และสนับสนุน ให้ระบบสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และบริษัทฯ ได้กำหนดระยะเวลาในการทบทวนโดยผู้บริหารระดับสูงในที่ประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ในแต่ละเดือน เพื่อให้เกิดความมั่นใจกับองค์กร ในการปฏิบัติตามระบบการจัดการ รวมถึงการแก้ไขจากข้อบกพร่องที่เกิดจาก การตรวจประเมิน ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก และข้อกำหนดกฎหมาย เพื่อให้การบริหารจัดการระบบ เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ต่อองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปที่ว่า พนักงานควรมีส่วนร่วมในการทบทวนระบบการจัดการ และควรมีการทบทวน โดยผู้บริหารระดับฝ่ายทุกครั้งและทุกฝ่าย ส่วนในการทบทวนควรทำอย่างจริงจัง และมุ่งเน้นผลลัพธ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

สาวิตรี จันทราอุกฤษณ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการธำรงรักษาระบบคุณภาพ ISO 9000 พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้สามารถธำรงรักษาระบบคุณภาพ ISO 9000 ได้แก่ ความมุ่งมั่นหรือพันธะสัญญาของผู้บริหาร การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การวางแผนกลยุทธ์คุณภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอุมาภรณ์ ชูระนุติ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำระบบคุณภาพ 9000 มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างมาตรฐานในการบริหารงานฝึกอบรม กรณีศึกษาบริษัท เทเลคอมฝึกอบรม และพัฒนา จำกัด พบว่าในการประยุกต์ใช้ระบบคุณภาพ 9000 เพื่อสร้างมาตรฐานในการบริหารการฝึกอบรม และให้ได้ว่าซึ่งไปรับรองมาตรฐานคุณภาพ จะต้องได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารที่ชัดเจน มีระบบการทำงานที่ชัดเจน และที่สำคัญต้องมีการวางแผน และดำเนินงานประมาณให้เพียงพอ จึงจะสามารถนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในแต่ละด้านของพนักงาน โดยจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ดังนี้

จำแนกตามเพศ พบว่าพนักงานบริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด(มหาชน) ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสนับสนุนให้เพศหญิง และเพศชายมีสิทธิในการรับรู้เท่าเทียมกัน และทำงานอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน โดยไม่จำกัดหรือแบ่งแยกเฉพาะเพศใด เพศหนึ่งเท่านั้น รวมถึงผู้บริหารได้มอบหมายหน้าที่ที่เหมาะสมกับลักษณะงาน แม้เพศชายอาจจะมีความสามารถมากกว่าเพศหญิง แต่เพศหญิงเองก็มีความอดทนในการทำงานเช่นกัน จึงทำให้เพศไม่มีผลต่อความคิดเห็นในการดำเนินการระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และเป็นที่น่าสังเกตว่า เพศหญิงมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และ ความปลอดภัย สูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศหญิงมีความสุข อ่อนน้อม และยินดีที่จะปฏิบัติตามนโยบาย และกฎระเบียบในการทำงาน มากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์ พัทณี (2545 : บทคัดย่อ) พบว่าเพศ ที่ต่างกันมีความคิดเห็นของพนักงาน เกี่ยวกับศักยภาพขององค์กรในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พนักงานบริษัท ๑ มีความคิดเห็นด้านนโยบายอาชีวอนามัยและความปลอดภัยแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายดังกล่าวถูกกำหนด และทบทวนโดยผู้บริหารระดับสูง เพื่อแสดงความมุ่งมั่นในการปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และเหมาะสมกับความเสียงขององค์กรและจัดทำเป็นเอกสารเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามนโยบาย และโดยธรรมชาติเพศหญิงมีความละเอียดอ่อนในการรับรู้ข้อมูลสื่อสารต่างๆ และยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือกฎเกณฑ์มากกว่าเพศชาย จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างและยังพบเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น

สูงกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับรัตนวรรณ ศรีทองเสถียร (2542 : บทคัดย่อ) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงาน ในโรงงานอุตสาหกรรม พบว่าพนักงานหญิง มีพฤติกรรมความปลอดภัยดีกว่า พนักงานชาย

จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าพนักงานบริษัท ฯที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยภาพรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บริษัท มีนโยบายสนับสนุนการให้ความรู้ และการอบรมเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย แก่พนักงานอย่างทั่วถึงทั้งองค์กร โดยไม่แยกช่วงประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อให้มีความเข้าใจสามารถปฏิบัติงานได้ เช่น พนักงานใหม่ รับรู้โดยการปฐมนิเทศพนักงานใหม่ และการจัดทำระบบการสอนงาน (OJT) สำหรับพนักงานเก่าเพื่อให้มีการทบทวนเป็นระยะ อย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้พนักงานจะมีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับเอกสิทธิ์ โฉมประดิษฐ์ (2543 : บทคัดย่อ) พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานบริษัท ฝ้ายิจ จำกัด (มหาชน) ต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร ในด้านอายุ ระยะเวลา การทำงานกับบริษัท และตำแหน่ง พบว่า พนักงานบริษัท ฝ้ายิจ จำกัด (มหาชน) ที่มีอายุระยะเวลาทำงานกับบริษัท และตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กรไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับประสิทธิ์ พัทณี (2545 : บทคัดย่อ) พบว่าการศึกษาถึงความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับศักยภาพขององค์กรในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลพบว่า พนักงานที่มีระยะเวลาการทำงานในบริษัทต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพองค์กรในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบว่าพนักงานบริษัท ฯที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการนำไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน นอกนั้นแตกต่างกัน และเป็นที่น่าสังเกตว่าพนักงานระดับผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย สูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ พนักงานระดับบังคับบัญชา มีความจำเป็นต้องเข้าใจ เรื่องของระบบการจัดการด้าน อาชีวอนามัย และความปลอดภัย เป็นอย่างดี เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับพนักงานระดับปฏิบัติการ รวมถึงต้องเป็นผู้ดำเนินงาน และประสานงานกับพนักงานระดับปฏิบัติการ เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้อง และชัดเจน จึงส่งผลให้พนักงานระดับบังคับบัญชามีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงกว่า ส่วนการนำไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างทั้งนี้อาจเป็นเพราะ พนักงานทุกระดับ ต้องปฏิบัติตามนโยบาย ที่ออกจากผู้บริหารระดับสูง และระเบียบปฏิบัติของบริษัท จึงส่งผลให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประสิทธิ์ พัทณี (2545 : บทคัดย่อ) พบว่าเมื่อจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พนักงานที่มีอายุต่างกัน มีระดับ

การศึกษาต่างกัน มีตำแหน่งงานต่างกัน และระยะเวลาการทำงานในบริษัทต่างกัน จะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพองค์กรในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับเอกสิทธิ์ โจมประดิษฐ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานบริษัท ฝ่าจิบ จำกัด (มหาชน) ต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร โดยเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน พบว่า พนักงานที่มีอายุระยะเวลาทำงานกับบริษัท และตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายชื่อ ดังนี้

2.1 ด้านนโยบายอาชีพอนามัยและความปลอดภัย

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัยและความปลอดภัยของพนักงานด้านนโยบายอาชีพอนามัย และความปลอดภัย จำแนกดังนี้

จำแนกตามเพศ พบว่าพนักงานบริษัท ๆ ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัย และความปลอดภัยโดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อผลการวิจัยพบว่า แตกต่างกัน ที่ว่านโยบายฯ จำเป็นต้องจัดทำเป็นเอกสาร หรือลายลักษณ์อักษร เพื่อเผยแพร่แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะถึงแม้นโยบายอาชีพอนามัยและความปลอดภัย ได้กำหนดให้พนักงานทุกคนต้อง และเพื่อให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและนโยบายควรทำเป็นเอกสาร หรือลายลักษณ์อักษร เผยแพร่ให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องได้รับทราบตรงกัน จึงทำให้มีมีความแตกต่างระหว่างเพศหญิง และเพศชาย เนื่องจากเพศหญิงมีความเป็นระเบียบ ทำงานเป็นขั้นเป็นตอนมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พจนารต บุญญภัทรพงษ์ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า ลูกจ้างที่มีเพศ แตกต่างกันมีความรู้การป้องกันอันตรายจากการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ พัทณี (2545 : บทคัดย่อ) พบว่าความคิดเห็นว่า บริษัท มีศักยภาพในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ เมื่อจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า เพศ ที่ต่างกันมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าพนักงานบริษัท ๆ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัย และความปลอดภัยโดยภาพรวม และรายชื่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พนักงานทุกคน ที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทได้รับรู้การปฏิบัติตามนโยบายอาชีพอนามัย และความปลอดภัย ที่กำหนดโดยผู้บริหารระดับสูงโดยจากการปฐมนิเทศพนักงานใหม่ ระบบOJT การตรวจติดตามภายใน และการตรวจติดตามภายนอก จึงทำให้พนักงานทุกคนทราบแนวทางการปฏิบัติตามนโยบาย อาชีพอนามัยและความปลอดภัย ส่งผลให้ความคิดเห็นของพนักงานไม่แตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาวิตรี จันทราอุกฤษณ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการธำรงรักษาระบบคุณภาพ ISO 9000 พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้สามารถธำรงรักษาระบบคุณภาพ ISO 9000 คือการให้พนักงานมีส่วน

ร่วม และจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ เพื่อให้พนักงานตระหนักถึงการเรียนรู้ตลอดเวลา และมีจิตสำนึกต่อการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบว่าพนักงานบริษัท ฯ ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยโดยภาพรวม และรายชื่อแตกต่างกัน โดยพนักงานระดับผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยสูงกว่าพนักงานปฏิบัติการ และผลการวิจัยพบว่ามีเพียงค่านโยบายที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติที่ไม่แตกต่าง นอกนั้นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพนักงานทุกคนในองค์กร ต้องปฏิบัติตามนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัยที่กำหนดโดยผู้บริหารระดับสูง และปฏิบัติให้เป็นแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของเอกสิทธิ์ โหมประดิษฐ์ (2543 : บทคัดย่อ) พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานฝ่ายจับ จำกัด (มหาชน) ในด้านตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำระบบคุณภาพ ISO9000 มาใช้ในองค์กร ไม่แตกต่างกัน

2.2 ด้านการวางแผน

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยของพนักงาน ด้านการวางแผน จำแนกดังนี้

จำแนกตามเพศ พบว่าพนักงานบริษัท ฯ ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าแตกต่างกันในข้อที่ว่า วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการมีแผนดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้น นอกนั้นไม่แตกต่างกัน และผลการวิจัยยังพบอีกว่า เพศหญิงมีความคิดเห็นสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบได้กำหนดให้มีการวางแผนชี้แจง หรือตรวจสอบการทำงานเพื่อให้มีความปลอดภัย ในทุกกิจกรรม และทุกสภาพแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และเป็นไปตามกฎหมาย จึงส่งผลให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ในการลดความเสี่ยงระดับสูงจากการชี้แจงจะต้องจัดทำวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการ จึงส่งผลให้ความคิดเห็นของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย เนื่องจากว่าเพศหญิงมีความละเอียดการทำงานเป็นขั้นเป็นตอน และมีความอดทน และพร้อมจะปฏิบัติเพื่อให้ไปสู่เป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องประสิทธิ์ พัทณี (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาถึงความคิดเห็นของพนักงาน เกี่ยวกับศักยภาพขององค์กร ในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าเพศที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพขององค์กรในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับพจนารถ บุญญภัทรพงษ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความรู้ เจตคติ ต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานของลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม ผลิตลวดในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ลูกจ้างที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้การป้องกันอันตรายจากการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าพนักงานบริษัท ฯ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัย และความปลอดภัยต่างกันมีความคิดเห็นโดยภาพรวม และรายข้อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบริษัทได้ให้พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในการประเมินชี้แจงความเป็นอันตรายในทุกกิจกรรมของการปฏิบัติงาน และให้กำหนดมาตรการ ในการป้องกัน และแก้ไขความเสี่ยง เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานจึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรมลล์ ละองศิริวงศ์ (2541 : บทคัดย่อ) พบว่าปัจจัยด้านอายุงาน และประสบการณ์ฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบว่าพนักงานบริษัท ฯ ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยโดยภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าพนักงานระดับบังคับบัญชาที่มีความคิดเห็นต่อระบบในการชี้แจงความเป็นอันตราย และการตรวจสอบการทำงานให้มีความปลอดภัย และเป็นระบบที่ช่วยให้การปฏิบัติตามกฎหมาย และควบคุมเสี่ยงสูงกว่าพนักงานระดับปฏิบัติการแตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ พนักงานระดับบังคับบัญชา จำเป็นต้องมีความเข้าใจในการชี้แจงความเป็นอันตราย เพื่อหามาตรการป้องกันและแก้ไข ในการลดความสูญเสียที่เกิดกับพนักงาน และกระบวนการทำงาน เพื่อให้หน่วยงานสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้ตามแผนงาน และจัดทำเป็นแนวทางการปฏิบัติให้กับพนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกสรวิฑูรย์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตสำนึก กับสภาพความปลอดภัยของบุคลากรในโรงงานอุตสาหกรรม เชมรมิก จ.ปทุมธานี พบว่าบุคคลที่ทำหน้าที่ในการปฏิบัติงานต่างกันมีจิตสำนึกในความปลอดภัยแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกัสสะประเสริฐวิทย์ (2541 : บทคัดย่อ) เรื่องการเปรียบเทียบเจตคติ ของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติการต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมตามข้อกำหนด ISO14000 พบว่า พนักงานระดับบริหาร และพนักงานระดับปฏิบัติการมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในเรื่อง การวางแผน

2.3 ด้านการนำไปปฏิบัติ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยของพนักงาน ด้านการนำไปปฏิบัติ จำแนกดังนี้

จำแนกตามเพศ พบว่าพนักงานบริษัท ฯ ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่าเป็นระบบที่ช่วยให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด เนื่องจากการควบคุมเอกสาร และควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงาน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ว่าการนำไปปฏิบัติต้องกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของพนักงานให้ชัดเจน รวมถึงต้องมีการอบรมให้ความรู้ และสื่อสารให้ทั่วถึง ทั้งภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ

ต้องมีการควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานเพื่อลดข้อผิดพลาดจากการทำงาน และการที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุเป้าหมายได้ จะต้องมีการควบคุมและจัดเก็บเอกสารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถทวนสอบและตรวจสอบ รวมถึงวิเคราะห์หาแนวโน้มในการหามาตรการปฏิบัติที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิศิษฐ ศศิปรیمانนท์ (2538: บทคัดย่อ) เรื่องการประยุกต์หลักการ ISO9001 ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์หลังจากได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO9002 พบว่า การนำแนวทางของระบบการบริหารงานมาใช้ในส่วนของกระบวนการออกแบบ ส่งผลให้เกิดมาตรฐานในการทำงาน สามารถทวนสอบกลับได้ ก่อให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน และลดความผิดพลาดในการทำงาน เพราะวิธีการถูกกำหนดไว้เป็นเอกสารที่แน่นอน นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบอีกว่าเพศหญิงมีความคิดเห็นสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโดยธรรมชาติผู้หญิงมีความถนัดในงานด้านเอกสาร และจัดเก็บข้อมูลเป็นระเบียบมากกว่าผู้ชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนวรรณ ศรีทองเสถียร (2542 : บทคัดย่อ) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมพบว่า พนักงานหญิง มีพฤติกรรมความปลอดภัยดีกว่าพนักงานชาย และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์พัชนี (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับศักยภาพขององค์การในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า พนักงานที่มีเพศและแผนกงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพขององค์การในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าพนักงานบริษัท ๑ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่าหลังสื่อสารข้อมูลข่าวสารต่างๆ ควรมีการตรวจสอบ ในการนำไปปฏิบัติของพนักงานทุกระดับ และข้อที่ว่าเป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำและเก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวกับระบบอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เพื่อสามารถตรวจสอบและทวนสอบได้ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 3 ปี ซึ่งจะมีความชำนาญในการทำงานน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์เท่ากับหรือมากกว่า 3 ปี เพื่อให้มั่นใจว่าได้ปฏิบัติอย่างถูกต้อง และเป็นแนวทางเดียวกัน จึงต้องการให้มีการตรวจสอบการนำไปปฏิบัติหลังจากสื่อสารข้อมูล ข่าวสาร ซึ่งสอดคล้องกับแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปที่ว่า การปฏิบัติยังขาดความต่อเนื่องในการควบคุมติดตามของหัวหน้าหน่วยงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของจรวิทย์ อุดวัฒน์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติ และปัจจัยจูงใจของพนักงานในแผนกประกันคุณภาพ ที่มีต่อการจัดทำระบบ QS-9000 กรณีศึกษา บริษัทผู้ส่งมอบชิ้น ส่วนรถยนต์ในกลุ่มโครงรถของบริษัท ออโต้อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า พนักงานที่มีอายุงาน แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการจัดทำระบบ QS-9000 แตกต่างกัน ในบางหัวข้อ และสอดคล้องกับเอกสิทธิ์ โจมประดิษฐ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของพนักงานบริษัท ฝ้ายีบ จำกัด (มหาชน) ต่อการนำระบบ

คุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร พบว่า พนักงาน ที่มีอายุระยะเวลาทำงานกับบริษัทแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กรในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบว่าพนักงานบริษัท ๆ ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่าจัดการอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ แก่พนักงานเกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย รวมถึงข้อที่ว่าเป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี ช่องทางการสื่อสารและให้คำปรึกษา แก่พนักงานและผู้เกี่ยวข้อง ต่อการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และข้อที่ว่าเป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำและจัดเก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวกับระบบเพื่อให้สามารถตรวจสอบและทวนสอบได้ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยยังพบว่าพนักงานระดับบังคับบัญชาที่มีความคิดเห็นมากกว่าพนักงานระดับปฏิบัติการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการที่พนักงานทุกระดับสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง จำเป็นจะต้องมีความรู้และความเข้าใจอย่างน้อยขั้นพื้นฐานของระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จึงส่งผลให้ภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพนักงานระดับบังคับบัญชามีความเข้าใจในงาน และได้จัดทำคู่มือขั้นตอนปฏิบัติงาน และคู่มือวิธีปฏิบัติงาน และกำหนดวิธีการบันทึกผลการปฏิบัติตามที่เอกสารระบุ รวมถึงต้องถ่ายทอดให้กับพนักงานระดับปฏิบัติการเข้าใจ เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และการเข้าร่วมประชุมความปลอดภัยกับผู้บริหารระดับสูง และผู้จัดทำระบบทุกเดือนจึงส่งผลให้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่าพนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกสิทธิ์ โจมประดิษฐ์ (2543 : บทคัดย่อ) พบว่าตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กรไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของบุษกร เจริญจิตร (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานความปลอดภัย โรงงานอุตสาหกรรม กรณีศึกษา บริษัท แคนนอนไฮ-เทค (ประเทศไทย) จำกัด พบว่า การบริหารงานความปลอดภัยในองค์กรนั้นจะต้องเกิดจากความร่วมมือจากทุกๆฝ่ายในองค์กร

2.4 ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยของพนักงาน ด้านการตรวจสอบและการแก้ไข จำแนกดังนี้

จำแนกตามเพศ พบว่าพนักงานบริษัท ๆ ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกัน ในข้อที่ว่าการตรวจติดตามภายใน (IQA) ทุกครั้งท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการหาวิธีแก้ไข และการป้องกัน ข้อบกพร่องที่ตรวจพบ และเป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกันข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมิน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน และยังพบว่าเพศหญิงมีความคิดเห็นสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็น เพราะเพศหญิงมีความสุภาพ อ่อนน้อม และยินดีที่จะปฏิบัติตามนโยบาย และกฎระเบียบในการทำงาน มากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับรัตนวรรณ ศรี

ทองเสถียร (2542 : บทคัดย่อ) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมพบว่าพนักงานหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยดีกว่าพนักงานชาย และไม่สอดคล้องกับ วีรมลล์ ละอองศิริวงศ์ (2541 : บทคัดย่อ) พบว่าปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุงานแผนกงาน และประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย ที่แตกต่างกันพฤติกรรมการทำงานอย่างมีปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าพนักงานบริษัท ๑ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยภาพรวม และรายชื่อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อกำหนดของระบบที่ทำให้มีการตรวจติดตามภายในอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอรวมถึงต้องมีการแก้ไขข้อบกพร่องที่ตรวจพบ ให้สอดคล้องกับกฎหมาย และขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ระบุไว้ และถึงแม้พนักงานที่มีอายุงานต่างกัน ได้รับรู้ถึงการดำเนินการระบบดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง และพบว่าข้อบกพร่องที่พบได้ถูกนำมาแก้ไข จึงทำให้ความคิดเห็นในการตรวจสอบ และการแก้ไขไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรมลล์ ละอองศิริวงศ์ (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตราย และพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัย ของพนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตแผ่นเหล็ก พบว่าพนักงานที่มีอายุงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมการทำงานไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบว่าพนักงานบริษัท ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยโดยภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บังคับบัญชามีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำแผนงาน และกำหนดวิธีการปฏิบัติการวัดผลการปฏิบัติ และติดตามตรวจสอบ ตรวจสอบวัดผลการปฏิบัติงาน ด้าน อาชีวอนามัย และความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ พร้อมกำหนดมาตรการป้องกันมิให้เกิดซ้ำจึงส่งผลให้พนักงานระดับบังคับบัญชามีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย มากกว่าพนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประสิทธิ์ พิชนี (2545 : บทคัดย่อ) เมื่อจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลพบว่า มีตำแหน่งงานต่างกัน และระยะเวลาการทำงานในบริษัทต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพองค์การในการพัฒนาไปสู่องค์การแห่งการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

พิจารณารายชื่อพบว่าความคิดเห็นไม่แตกต่างในข้อที่ว่ามีการกำหนดให้มีการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การวัดความร้อน แสง ฝุ่น สารเคมี อื่นๆ เพื่อป้องกันและเฝ้าระวัง ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย และเป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกันข้อบกพร่องที่พบจากการตรวจประเมิน นอกนั้นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าพนักงานทุกระดับ ได้รับรู้ว่าการตรวจวัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ตามแผนดำเนินงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย ประจำปี โดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย และได้นำมาสู่การแก้ไขความไม่สอดคล้องตามกฎหมาย และ

ข้อบกพร่องที่ตรวจพบจากการตรวจติดตามภายใน โดยนำเข้าที่ประชุมความปลอดภัย โดยมีผู้บริหารสูงสุด เป็นประธาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรรยาวิทย์ อุตวิวัฒน์ (2545 : บทคัดย่อ) เรื่องทัศนคติ และปัจจัยจูงใจของพนักงานในแผนกประกันคุณภาพ ที่มีต่อการจัดทำระบบ QS-9000 พบว่าพนักงานที่มีอายุ และสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีทัศนคติที่มีต่อการจัดทำระบบ QS-9000 แตกต่างกันในบางหัวข้อ

2.5 ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยของพนักงาน ด้านการทบทวนระบบการจัดการจำแนกดังนี้

จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ทำงาน พบว่าพนักงานบริษัท ที่มีเพศ และประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการ อาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยภาพรวมและรายข้อ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทุกคนในองค์กรต้องรับรู้ และปฏิบัติตามนโยบายและกฎระเบียบ ที่ถูกทบทวนจากผู้บริหารระดับสูง เป็นประจำทุกเดือนในที่ประชุมความปลอดภัย โดยไม่แบ่งแยกเพศใดเพศหนึ่ง หรือประสบการณ์ทำงาน ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของประสิทธิ์ พัทณี (2545 : บทคัดย่อ) เรื่องศึกษาความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับศักยภาพขององค์กรแห่งการเรียนรู้พบว่า พนักงานที่มีเพศ อายุงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อศักยภาพในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบว่าพนักงานบริษัทฯ ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติต่างกันมีความคิดเห็นต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยโดยภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าพนักงานระดับบังคับบัญชามีส่วนในการกำหนดวิธีการปฏิบัติให้กับพนักงานระดับปฏิบัติการ รวมถึงมีส่วนร่วมในการทบทวนให้สอดคล้องกับข้อกำหนด ร่วมกับผู้บริหารระดับสูง และผู้จัดทำระบบ จึงส่งผลให้พนักงานระดับบังคับบัญชามีความคิดเห็นแตกต่างกว่าพนักงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกสิทธิ์ โจมประดิษฐ์ (2543 : บทคัดย่อ) เรื่องศึกษาความคิดเห็นของพนักงานบริษัท ฝ้ายบี จำกัด (มหาชน) ต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในองค์กร ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าแตกต่างกัน ที่ว่าเป็นระบบที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงาน และกำหนดให้มีการวิเคราะห์ แก่ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยพบว่าพนักงานระดับบังคับบัญชามีความคิดเห็นสูงกว่าพนักงานระดับปฏิบัติการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระบบจะสามารถดำเนินการปรับปรุง ได้อย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารระดับสูงมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้ระบบดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัยที่ถูกกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูง เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของพนักงานทุกระดับ และจากข้อเสนอนี้แบบสอบถามปลายเปิดที่ว่า การ

ทบทวนควรทำอย่างจริงจัง และมุ่งเน้นผลลัพธ์ โดยมีผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน นอกจากนี้ควรมีการประชุมโดยผู้บริหารระดับฝ่ายทุกครั้งอย่างน้อยทุก 3 เดือน และทบทวนกระบวนการจัดการปีละครั้ง รวมทั้งให้พนักงานมีส่วนร่วมในการทบทวนระบบการจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาวตรี จันทราอุกฤษณ์ (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้สามารถธำรงรักษาระบบคุณภาพ ISO 9000 ได้แก่ ความมุ่งมั่นหรือพันธะสัญญาของผู้บริหาร และไม่สอดคล้องกับเอกสิทธิ์ โฉมประดิษฐ์ (2543: บทคัดย่อ) พบว่าพนักงาน บริษัท ฝ้ายบ จำกัด (มหาชน) ที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำระบบคุณภาพ ISO9000 มาใช้ในองค์กรไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากผลการวิจัยความคิดเห็นของพนักงานต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท ซี.พี เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานมีความคิด ความเข้าใจ หรือการพิจารณาตัดสินใจในการปฏิบัติตามเรื่องนั้นๆ ต่อระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย อันส่งผลให้พนักงานยอมรับ และปฏิบัติตามระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้บริษัทฯ สามารถธำรงรักษาไว้ซึ่งระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยต่อไป ควรมีการดำเนินการ ดังนี้

5.3.1 ด้านนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

ควรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้พนักงานที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ และให้พนักงานมีความเข้าใจ และปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง โดยนโยบายดังกล่าวควรจัดทำให้กระชับ และชัดเจนง่ายต่อการอธิบายกับคนงานในองค์กร และผู้สนใจทั่วไป รวมถึงนโยบายจะต้องมีการทบทวนให้ทันสมัยอยู่เสมอ และเพื่อให้สามารถวัดผลการปฏิบัติตามนโยบายออกมาเป็นรูปธรรมควรมีการตั้งเป้าการวัดผลการปฏิบัติตามนโยบายให้แก่พนักงานทุกระดับ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายเดียวกัน

5.3.2 ด้านการวางแผน

ควรจัดทำแผนดำเนินงานให้ชัดเจน และติดตามการปฏิบัติตามแผนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการในการวางแผนชี้บ่ง และควบคุมความเสี่ยงของหน่วยงานและควรหามาตรการป้องกันและแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรมในการลดความเสี่ยงของหน่วยงาน

5.3.3 ด้านการนำไปปฏิบัติ

ควรเพิ่มช่องทางการสื่อสารข้อมูล และข่าวสารต่างๆที่เกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย รวมถึงการให้คำปรึกษาที่เพียงพอ และในการสร้างความเข้าใจให้กับพนักงานในการปฏิบัติตามระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยการอบรม

สัมมนา รวมทั้งจัดกิจกรรมรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ และครอบคลุมพนักงานทุกระดับ ทุกส่วนงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยอาจเผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เช่นการจัดบอร์ด การประชาสัมพันธ์ภายในบริษัทโดยเสียงตามสาย การสนทนา 5 นาที หรือการจัดอบรมพนักงานทุกระดับ การจัดทำวารสารภายในบริษัท เพื่อนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการดำเนินการด้านระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เป็นต้น ซึ่งรูปแบบต่างๆ นี้ จะเป็นการเพิ่มช่องทางในการสื่อสารให้พนักงานได้มีโอกาสรับรู้ นอกจากนี้ควรเน้นให้พนักงาน ได้มีส่วนร่วมให้มากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้พนักงาน มีความคิด ความเข้าใจ หรือการพิจารณาตัดสินใจในการปฏิบัติตามเรื่องนั้นๆ ต่อระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ของบริษัท เช่น แบบฟอร์มการบันทึก การบันทึกข้อมูลด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย การตรวจติดตามภายใน การแก้ไขคู่มือการปฏิบัติงานต่างๆ เนื่องจากข้อบกพร่องต่างๆที่เกิดขึ้นผู้ปฏิบัติย่อมรู้ปัญหามากที่สุด และทำให้พนักงานตระหนักถึงความสำคัญของระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กับการทำงานในหน่วยงานของตนเอง และเป็นการกระตุ้นให้พนักงานปฏิบัติตามระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย มากขึ้นอันจะส่งผลให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น อัตราการเกิดอุบัติเหตุลดลง

5.3.4 ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข

ควรเพิ่มความจริงจังและความต่อเนื่องในการตรวจสอบ รวมถึงควรมีการตรวจสอบจากหน่วยงานรอบด้าน โดยการตรวจสอบเมื่อพบสิ่งที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดควรดำเนินการแก้ไข หรือป้องกันโดยทันที และควรทำการแก้ไขปฏิบัติงาน หรือระเบียบปฏิบัติงาน เมื่อพบว่ามีวิธีการใหม่ที่ดีกว่า

5.3.5 ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

ผู้บริหารระดับสูงต้องให้ความสำคัญต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัย โดยการให้การสนับสนุนเรื่องงบประมาณ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และการปรับปรุงต่างๆ เช่นสถานที่ทำงาน สภาพแวดล้อม เครื่องจักร อุปกรณ์ รวมทั้งต้องประกาศนโยบาย หรือวัตถุประสงค์ที่เป็นรูปธรรม เพื่อที่พนักงานทั่วทั้งองค์กรจะได้ดำเนินการเป็นแนวทางเดียวกัน ผู้บริหารควรต้องตรวจ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นพนักงานให้เห็นความสำคัญของระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัย อันจะนำมาซึ่งความร่วมมือในการปรับปรุงระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัยให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้องค์กรอื่น ก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในองค์กรได้ โดยเฉพาะรูปแบบ การนำระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัย โดยไม่จำเป็นต้องยื่นขอรับการ รับรอง เพื่อให้ได้มาซึ่งใบรับรองระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความ ปลอดภัย ซึ่งจะเป็นการ

สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการยื่นขอ และค่าใช้จ่ายในการรักษาระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ที่จะต้องเสียในแต่ละปี นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยลดความสูญเสียจากทรัพย์สินเสียหาย หรือคนได้รับบาดเจ็บ ให้กับองค์กรอีกด้วย

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาการประเมินผลติดตามการปฏิบัติตามระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ของหน่วยงานที่ได้รับการรับรองระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับพนักงานในอุตสาหกรรม ขนส่ง ประเภทอื่น แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน

3. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง หน่วยงานที่ได้รับการรับรองระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย แล้ว กับหน่วยงานที่ไม่ได้รับการรับรองระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

4. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เช่น บรรยากาศในองค์กร ลักษณะของผู้บริหาร หรือผู้บังคับบัญชา บุคลิกภาพของพนักงาน และรูปแบบการสื่อสาร เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน. สำนักงานประกันสังคม.2548. [online]. Available:
<http://www.mog.go.th./wcf3.htm>.
- กัสสะ ประเสริฐวิทย์. 2541. เจตคติของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติการต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมตาม
 ข้อกำหนด ISO14000. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต(นโยบายสาธารณะ),
 วิทยาการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกศรา สุขสว่าง. 2535. ความสัมพันธ์ระหว่างจิตสำนึก กับสภาพความปลอดภัยของบุคลากร
 โรงงานอุตสาหกรรมเซรามิก จ.ปทุมธานี. กรุงเทพมหานคร :วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ขจรวิทย์ อุตวัฒน์. 2545. ทักษะคติ และปัจจัยจูงใจของพนักงานในแผนกประกันคุณภาพที่มีต่อ
 การจัดทำระบบ QS-9000 กรณีศึกษา บริษัทผู้ส่งมอบชิ้นส่วนรถยนต์ในกลุ่มโครงรถของ
 บริษัท ออโต้อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด. สารานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบัน
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ขจรวิทย์ อุตวัฒน์. 2545. ทักษะคติ และปัจจัยจูงใจของพนักงานในแผนกประกันคุณภาพที่มีต่อ
 การจัดทำระบบ QS-9000 กรณีศึกษา บริษัทผู้ส่งมอบชิ้นส่วนรถยนต์ในกลุ่มโครงรถของ
 บริษัท ออโต้อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด. สารานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบัน
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์ และคณะ. 2534 . ปรัชญา และแนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน.
 การบริหารความปลอดภัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- เฉลิมพล วงศ์อัมไชย. 2537 . การลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุ ในการปฏิบัติงาน กรณีศึกษา
 การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 วิศวกรรมการจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระ
 นครเหนือ.
- ชัยยุทธ ชวลิตนิธิกุล. 2546. โครงการศึกษาวิจัยการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของ
 สถานประกอบการ. กรุงเทพฯ : บริษัท เรียงสาม การฟฟิค ดีไซน์ จำกัด

- ณัฐพงษ์ ภรสุวรรณพงศ์. 2545. ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ เจตคติ และความพึงพอใจต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก. 18001 ของพนักงานสายการผลิต โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ฤทธิชาติ อินโสม. 2544. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานกับการป้องกัน และลดอุบัติเหตุในสถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ธนา บุญประสิทธิ์. 2539. การปรับปรุงระบบการตรวจสอบคุณภาพในสายการผลิตของโรงงานผู้เย็บสำหรับมาตรฐาน มอก.9000. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. 2542. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการวัดเจตคติ อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นิกร บุญเวียง. 2540. ความตื่นตัวทางสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ และเอกชน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กรณีศึกษา อนุกรมมาตรฐานสากล ISO14000. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิภา ลีลาเอกเลิศ 2545. การศึกษาความรู้และเจตคติที่มีต่อระบบคุณภาพ ISO9000 ของพนักงานต้อนรับภาคพื้น กรณีศึกษา บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เฉพาะท่าอากาศยานกรุงเทพฯ วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บริษัท SGS ประเทศไทย จำกัด. 2547. เอกสารฝึกอบรมระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย- ข้อกำหนด
- บุษกร เจริญจิตร. 2539. . การบริหารงานความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม กรณีศึกษา บริษัทแคนนอนไอ-เทค (ประเทศไทย) จำกัด. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปริมา หวังวงศ์วิโรจน์ 2542. การประชุมวิชาการความปลอดภัย และอาชีวอนามัยแห่งชาติ ครั้งที่ 2 เรื่องความปลอดภัยยกระดับธุรกิจไทยอย่างไร. กรุงเทพฯ : บริษัท มาสเตอร์ เจอร์นัล จำกัด.

- ประสิทธิ์ พัทณี. 2545. ศักยภาพในการพัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษา บริษัท ซีเกท เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด. สารนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พจนารถ บุญญภัทรพงษ์. 2542. ความรู้ทัศนคติต่อพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากการทำงานของลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตลวดในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรม) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพโรสนต์ กันติมูล. 2543. ความรู้และทัศนคติที่มีต่อระบบคุณภาพ ISO 9000 ของพนักงานผลิตกรณีศึกษา : บริษัทผลิตภัณฑ์ และวัสดุก่อสร้าง จำกัด (CPAC) วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ไพบุลย์ วิสุทธิ์เศรษฐ์ และคณะ. 2545. การศึกษาสภาพการนำระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ในหน่วยงานที่ได้ใบรับรองในปี2541. รายงานการสัมมนาเชิงปฏิบัติการว่าด้วยการจัดการภาครัฐ และเอกชน คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2538. วิจัยการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- รัตนวรรณ ศรีทองเสถียร. 2542. ปัจจัยที่มีผลต่ออิทธิพลการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิบูลย์ สิมะโชคดี และวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. 2541. วิสวกรรม และการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน. กรุงเทพฯ : สมาส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น)
- วิชา อยู่สุข. 2541. อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิศิษฐ์ ศศิปริมาณนท์. 2538. การประยุกต์หลักการ ISO9001 ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์หลังจากได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO9002. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วีระเกียรติ ตรีชนะกิตติ. 2544. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับมาตรฐาน ISO9002 : กรณีศึกษาของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เฉพาะพนักงานสินเชื่อ สาขาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรม) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- วีรมลล์ ละอองศิริวงศ์. 2541. ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตราย และ พฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมผลิต แผ่นเหล็ก. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริณี ศรีวรรณวิทย์. 2544. การรับรู้มาตรการความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานปิโตรเคมี : กรณีศึกษา โรงงานปิโตรเคมีแห่งชาติ. สารนิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2540. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ : พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริลักษณ์ ทองประเสริฐ. 2530. คู่มือ : ความปลอดภัยในโรงงาน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาวตรี จัทรากุญญ์. 2541. การธำรงรักษาระบบคุณภาพ ISO9000 กรณีศึกษา บริษัทฟิลิปส์ เซมิคอนดักเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต(พัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุเมธ แวนนิลานนท์. 2544. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อระบบ ISO9000 และความพึงพอใจในงานของพนักงานในโรงงานผลิตอุปกรณ์เซมิคอนดักเตอร์ เขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม คณะครู ศาสตรอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สันตกฤต พุ่มสงวน. 2544. การป้องกันอุบัติเหตุในโรงงานอุตสาหกรรม กลุ่มบริษัท ทีโอเอ . กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม. <http://www.tisi.co.th>
- สมโภชน์ แพงบุผา. 2540. การใช้ระบบการบริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่กับโรงไฟฟ้า กรณีศึกษา การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิศวกรรมจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า.
- อนันต์ ศรีโสภะ. 2525. สถิติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อนุชา วงศ์ไพบูลย์. 2539. การศึกษาผลของระบบการบริหารงานความปลอดภัยสมัยใหม่ที่มีต่ออัตราการเกิดอุบัติเหตุ กรณีศึกษา การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิศวกรรมจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า.

- อุมาภรณ์ ชูระนุติ. 2542. การนำระบบคุณภาพ ISO 9000 มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างมาตรฐานคุณภาพในการบริหารงานฝึกอบรม : กรณีศึกษา บริษัท เทลคอมฝึกอบรม และพัฒนา จำกัด ภาคนิพนธ์โครงการบัณฑิตศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เอกสิทธิ์ โฉมประดิษฐ์. 2543. ความคิดเห็นของพนักงานบริษัทฝึกอบรม จำกัด(มหาชน) ต่อการนำระบบคุณภาพ ISO9000 มาใช้ในองค์กร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ศิลปศาสตร(รัฐศาสตร) บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Hernrich, H.W. 1978. **Statistic Accident Prevention**. New York : McGraw Hill.
- International Organization for Standardization.1994. **Quality System-Model for quality assurance in production, installation and serviceing**.Switzerland.

ภาคผนวก ก

ตารางที่ 1.1 จำนวนลูกจ้างในข่ายกองทุนทดแทน ลูกจ้างที่ประสบอันตราย และอัตราการ
ประสบอันตรายต่อลูกจ้าง 1,000 ราย ปี 2542 – 2547

ปี (พ.ศ)	ลูกจ้างในข่าย คุ้มครองกองทุน เงินทดแทน (ราย)	การประสบอันตรายนับความ ร้ายแรงทุกกรณี		การประสบอันตรายนับความ ร้ายแรง กรณีหยุดงานเกิน 3 วันขึ้นไป	
		ลูกจ้างที่ ประสบอันตราย (ราย)	อัตราการ ประสบอันตราย ต่อลูกจ้าง 1,000 ราย	ลูกจ้างที่ประสบ อันตราย (ราย)	อัตราการ ประสบอันตราย ต่อลูกจ้าง 1,000 ราย
2542	5,321,872	171,997	32.32	54,258	10.20
2543	5,417,041	179,566	33.15	52,490	9.69
2544	5,544,436	189,621	34.20	52,214	9.42
2545	6,541,105	190,979	29.20	53,100	8.12
2546	7,033,907	210,673	29.95	56,989	8.10
2547	7,386,825	215,534	29.18	57,552	7.79

(ที่มา : สำนักงานประกันสังคม : 2547)

ภาคผนวก ข

1 แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย(/) ลงในช่องว่างในวงเล็บหน้าข้อความที่ท่านต้องการเลือก

1 แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลในการทำวิจัย เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

2. ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ด้านการวางแผนชี้แจง และควบคุมความเสี่ยง ด้านการนำไปปฏิบัติ และการปฏิบัติการ ด้านการตรวจสอบ และปฏิบัติการแก้ไข ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

3. ข้อมูลที่ได้รับ ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ และประมวลผลโดยภาพรวม และข้อมูลที่ได้จะถือเป็นความลับ โดยจะนำเฉพาะผลที่วิเคราะห์แล้วไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย ของบริษัท ฯ ต่อไป ขอให้ทุกท่านกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง และขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวอุษณีย์ ชำรงค์ประดิษฐ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
2. โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน [ ] หน้าตัวเลือกที่ตรงกับสถานภาพของตัวท่าน ในช่องว่างให้ครบถ้วนตามความเป็นจริงมากที่สุดสำหรับตัวท่าน

1. เพศ

- [ ] ชาย
[ ] หญิง

2. ประสบการณ์ทำงาน

- [ ] ต่ำกว่า 1 ปี
[ ] เท่ากับ หรือมากกว่า 3 ปี ขึ้นไป

3. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ

3.1 ระดับบังคับบัญชาระดับสูง

[ ] ผู้จัดการฝ่าย	[ ] รองผู้จัดการฝ่าย
[ ] ผู้จัดการแผนก	[ ] รองผู้จัดการแผนก
[ ] ผู้ช่วยผู้จัดการแผนก	

3.2 ระดับบังคับบัญชาระดับต้น

[ ] หัวหน้าหน่วย	[ ] ผู้ช่วยหัวหน้าหน่วย
[ ] เจ้าหน้าที่อาวุโส	

3.3 ระดับปฏิบัติการ

[ ] เจ้าหน้าที่	[ ] พนักงานใน Line จัดสินค้า

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของพนักงาน ต่อระบบการจัดการอาชีพอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 25 ข้อ โดยมีเกณฑ์พิจารณา

ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1.	จัดให้พนักงานมีการประกันชีวิต		✓			
2.	จัดให้พนักงานมีการตรวจร่างกายประจำปี	✓				

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1	<u>ด้านนโยบาย อาชีวอนามัย และความปลอดภัย</u> นโยบาย อาชีวอนามัย และความปลอดภัยของ บริษัท มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน					
2	นโยบาย ฯ แสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุง ผลการดำเนินงาน ให้สอดคล้องกับกฎหมาย					
3	นโยบาย ฯ ที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ					
4.	นโยบาย ฯ จำเป็นต้อง จัดทำเป็นเอกสาร หรือ ลายลักษณ์อักษร เพื่อเผยแพร่แก่บุคคลที่ เกี่ยวข้อง					
5.	นโยบายควรได้รับ การทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อให้เหมาะสมกับองค์กร					
6	<u>ด้านการวางแผน</u> เป็นระบบที่ควรมี การวางแผน การชี้แจงความ เป็นอันตราย หรือตรวจสอบการทำงานเพื่อให้ มีความปลอดภัย					
7	เป็นระบบที่ควร กำหนดให้มีแผนการประเมิน ความเสี่ยง โดยมีการชี้แจงความเป็นอันตราย ทุกกิจกรรม และทุกสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน					
8	เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี การควบคุมความ เสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และเป็นไป ตามข้อกำหนดกฎหมาย					
9	เป็นระบบที่ช่วยให้ การปฏิบัติตามกฎหมายที่ เกี่ยวข้อง และการควบคุมความเสี่ยง มีความ ชัดเจนมากขึ้น					

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
10	วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการ มีแผนดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้					
11	<u>ด้านการนำไปปฏิบัติ</u> เป็นระบบที่จำเป็นต้อง กำหนด โครงสร้างหน้าที่ ความรับผิดชอบของพนักงาน ในแต่ละโครงการ					
12	เป็นระบบที่ควรมีการจัดการอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ แก่พนักงาน เกี่ยวกับ อาชีวอนามัย และความปลอดภัย					
13	เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษา แก่พนักงาน และผู้เกี่ยวข้อง ต่อการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
14	ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษาเหมาะสม และเพียงพอต่อพนักงานทุกระดับ					
15	เป็นระบบที่ควรมี การจัดทำ ข้อมูล ข่าวสาร การประชุม โดยสื่อสารแจ้งให้พนักงานทราบ ในการนำไปปฏิบัติ					
16	หลังสื่อสารข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ควรมีการตรวจสอบ ในการนำไปปฏิบัติของพนักงานทุกระดับ					
17	เป็นระบบ ที่ช่วยให้การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในบริษัทฯ มีความชัดเจนมากขึ้น					

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความเห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
18	เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำ และ เก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับ ระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เพื่อสามารถตรวจสอบและทวนสอบได้					
19	เป็นระบบที่ช่วยให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด เนื่องจากการควบคุมเอกสาร และควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงาน					
20	เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงาน มีคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน เพื่อเกิดมาตรฐาน ลดข้อผิดพลาด					
21	เป็นระบบที่ทำให้มีการจัดทำแผนฉุกเฉิน และเตรียมความพร้อม ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน					
22	ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข เป็นระบบที่กำหนดให้มีการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การวัดความร้อน, แสง, ฝุ่น, สารเคมี, อื่นๆ เพื่อป้องกันและเฝ้าระวัง ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
23	เป็นระบบที่ช่วยให้มีการเฝ้าระวัง โดยกำหนดความถี่ และระยะเวลา การตรวจติดตามภายใน (IQA) ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
24	การตรวจติดตามภายใน (IQA) ทุกครั้งท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการหาวิธีแก้ไข และการป้องกัน ข้อบกพร่องที่ตรวจพบ					

ลำดับที่	ข้อความ	ระดับความรู้สึกเห็นด้วย				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
25	เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกันข้อบกพร่องที่พบ จากการตรวจประเมินระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
26	เป็นระบบ ที่ช่วยให้พนักงานปฏิบัติตามวิธีการแก้ไข เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ					
27	<u>ด้านการทบทวนระบบการจัดการ</u> เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
28	เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้มีการวิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยผู้บริหารระดับสูงของบริษัท					
29	เป็นระบบที่ควร กำหนดระยะเวลา/ ผลการทบทวน และการประเมินความเสี่ยงก่อนนำไปปฏิบัติการแก้ไข ป้องกัน					
30	เป็นระบบที่นำผลการทบทวน การปฏิบัติการแก้ไขและ ป้องกัน มาแก้ไขในคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของพนักงาน ต่อระบบการจัดการ
อาชีวอนามัย และความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี.เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด
(มหาชน)

1. ด้านนโยบายอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

---

2. ด้านการวางแผน

---

3. ด้านการนำไปปฏิบัติ

---

4. ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

5. ด้านการทบทวนระบบการจัดการ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

ตารางแสดงการวิเคราะห์ผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
1	<u>ด้านนโยบายอาชีพอนามัยและความปลอดภัย</u> นโยบาย อาชีพอนามัย และความปลอดภัย ของบริษัท มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ ชัดเจน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	
2	นโยบาย ฯ แสดงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุง ผลการดำเนินงาน ให้สอดคล้องกับกฎหมาย	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	
3	นโยบาย ฯ ที่กำหนดไว้ได้นำไปปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
4.	นโยบาย ฯ จำเป็นต้อง จัดทำเป็นเอกสาร หรือลายลักษณ์อักษร เพื่อเผยแพร่แก่บุคคลที่ เกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
5.	นโยบายควรได้รับ การทบทวนเป็นระยะๆ เพื่อให้เหมาะสมกับองค์กร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
ค่าเฉลี่ยรายด้าน								0.92	
6	<u>ด้านการวางแผน</u> เป็นระบบที่ควรมี การวางแผน การชี้บ่ง ความเป็นอันตราย หรือตรวจสอบการทำงาน เพื่อให้มีความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
7	เป็นระบบที่ควร กำหนดให้มีแผนการ ประเมิน ความเสี่ยง โดยมีการชี้บ่งความเป็น อันตราย ทุกกิจกรรม และทุก สภาพแวดล้อมในการทำงาน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	
8	เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี การควบคุม ความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และ เป็นไปตามข้อกำหนดกฎหมาย	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	

ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
9	เป็นระบบที่ช่วยให้ การปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการควบคุมความเสี่ยง มีความชัดเจนมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
10	วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการ มีแผนดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	
ค่าเฉลี่ยรายด้าน							0.88		
	<u>ด้านการนำไปปฏิบัติ</u>								
11	เป็นระบบที่จำเป็นต้อง กำหนดโครงสร้างหน้าที่ ความรับผิดชอบของพนักงาน ในแต่ละโครงการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
12	เป็นระบบที่ควรมีการจัดการอบรม เพื่อสร้างจิตสำนึก หรือให้ความรู้ แก่พนักงาน เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
13	เป็นระบบที่ควรกำหนดให้มี ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษา แก่พนักงาน และผู้เกี่ยวข้อง ต่อการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
14	ช่องทางการสื่อสาร และให้คำปรึกษา เหมาะสม และเพียงพอต่อพนักงานทุกระดับ	+1	+1	0	+1	0	3	0.6	
15	เป็นระบบที่ควรมี การจัดทำ ข้อมูล ข่าวสาร การประชุม โดยสื่อสารแจ้งให้พนักงานทราบ ในการนำไปปฏิบัติ	+1	0	+1	+1	0	3	0.6	
16	หลังสื่อสารข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ควรมีการตรวจสอบ ในการนำไปปฏิบัติของพนักงานทุกระดับ	0	+1	0	+1	+1	3	0.6	

ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
17	เป็นระบบ ที่ช่วยให้การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในบริษัทฯ มีความชัดเจนมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
18	เป็นระบบที่ช่วยให้มีการจัดทำ และ เก็บบันทึกการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับ ระบบอาชีวอนามัย และความปลอดภัย เพื่อสามารถตรวจสอบและทวนสอบได้	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	
19	เป็นระบบที่ช่วยให้หน่วยงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด เนื่องจากมีการควบคุมเอกสาร และควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงาน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	
20	เป็นระบบที่ช่วยให้พนักงาน มีคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน เพื่อเกิดมาตรฐาน ลดข้อผิดพลาด	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	
21	เป็นระบบที่ทำให้มีการจัดทำแผนฉุกเฉิน และเตรียมความพร้อม ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
ค่าเฉลี่ยรายด้าน								0.83	
22	ด้านการตรวจสอบ และการแก้ไข เป็นระบบที่กำหนดให้มีการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น การวัดความร้อน, แสง, ฝุ่น, สารเคมี, อื่นๆ เพื่อป้องกันและเฝ้าระวัง ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
23	เป็นระบบที่ช่วยให้มีการเฝ้าระวัง โดยกำหนดความถี่ และระยะเวลา การตรวจติดตามภายใน (IQA) ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	

ข้อ	เรื่องที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
24	การตรวจติดตามภายใน (IQA) ทุกครั้งท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการหาวิธีแก้ไข และการป้องกัน ข้อบกพร่องที่ตรวจพบ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	
25	เป็นระบบที่ช่วยให้มีการแก้ไข และป้องกัน ข้อบกพร่องที่พบ จากการตรวจประเมินระบบการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
26	เป็นระบบ ที่ช่วยให้พนักงานปฏิบัติตามวิธีการแก้ไข เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	
ค่าเฉลี่ยรายด้าน								0.88	
27	<u>ด้านการทบทวนระบบการจัดการ</u> เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูง ของบริษัท ต้องทบทวนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภ้ย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
28	เป็นระบบ ที่ควรกำหนดให้มีการวิเคราะห์ และแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับอาชีวอนามัย และความปลอดภัย โดยผู้บริหารระดับสูงของบริษัท	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	
29	เป็นระบบที่ควร กำหนดระยะเวลา/ ผลการทบทวน และการประเมินความเสี่ยงก่อนนำไปปฏิบัติการแก้ไข ป้องกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	
30	เป็นระบบที่นำผลการทบทวน การปฏิบัติการแก้ไขและ ป้องกัน มาแก้ไขในคู่มือการปฏิบัติงาน และระเบียบปฏิบัติในการทำงาน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	
ค่าเฉลี่ยรายด้าน								0.9	
ค่าเฉลี่ยรวม								0.88	

ภาคผนวก ค
หนังสือราชการ

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ ๐2๐/2549

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของ นางสาวอุษณีย์ ชำรงค์ประดิษฐ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ของ นางสาวอุษณีย์ ชำรงค์ประดิษฐ์ รหัสประจำตัว
45061405 เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและ
พิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.มาลัย	จิรวัดนเกษตร์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ผศ.ดร.ธีระพล	เทพหัสดิน ณ อยุธยา	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.รวีวรรณ	ชินะตระกูล	ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.มาลัย	จิรวัดนเกษตร์	กรรมการ
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	กรรมการ
ดร.ณรงค์	พิมสาร	กรรมการ
ดร.ศิริรัตน์	เพชรแสงศรี	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 2๕ มกราคม พ.ศ. 2549

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวอุษณีย์ ชำรงค์ประดิษฐ์ รหัสประจำตัว 45061405 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “เจตคติของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : ซี.พี. เซเว่น อีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน) (ATTITUDE OF INDUSTRIAL STAFFS ON OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY MANAGEMENT SYSTEM CASE STUDY : C.P. SEVEN ELEVEN (PUBLIC) CO.,LTD)” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2549

ทั้งนี้ให้นักศึกษากันคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2549

(รศ.ดร.อิทธิพล แจ่มชัด)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0524.04/ 2799

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนจตุรทิศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ มิถุนายน 2549

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นายมนต์ชัย สุวรรณเจริญสุข / นายบุญส่ง สุวรรณจอมภพ / นางพูนทรัพย์ ศรีคชินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวอุษณีย์ ชำรงค์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เจตคติของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีรวรรณเกษตร์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสาวอุษณีย์ ชำรงค์ประดิษฐ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลั่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692

ที่ ศส 0524.04 / ๒๖๑๑

วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์จันจิรา จิตตะวิระชะพงษ์ / ดร.ผลุงชัย กุฬพัฒน์

ด้วย นางสาวอุษณีย์ ชำรงค์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เจตคติของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : บริษัท ซี.พี เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีรวัดนเกษตร์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามตามที่แนบมา พร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนางสาวอุษณีย์ ชำรงค์ประดิษฐ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบทแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 4772

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการทั่วไปศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวอุษณีย์ ธำรงค์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เจตคติของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่อระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย กรณีศึกษา : ซี.พี เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)” โดยมี ผศ.ดร.มาลัย จีรวัฒน์เกษตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 29 มีนาคม ๒๕๔๙ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวอุษณีย์ ธำรงค์ประดิษฐ์ ทดลองใช้แบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับพนักงานภายในศูนย์ท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวอุษณีย์ ชำรงค์ประดิษฐ์
วัน เดือน ปี เกิด	10 มกราคม 2518
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	80/169 หมู่บ้านนุสรินทร์ ถ.บ้านกล้วย-ไทรน้อย ต.พิมลราช อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
สถานที่ทำงาน	บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด (มหาชน)
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่อาวุโสความปลอดภัยในการทำงาน (ผช.ผจก.แผนก)
ประวัติการศึกษา	ปี 2540 สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปี 2548 สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ปี 2550 สำเร็จการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จากสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง